ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 1

Az újszülött természetrajza
(A hívő keresztyén élet ábécéje)

Bibliaiskola mindenkinek
(Krisztus 7 példázata)

Újjászületés, megtérés

Sorozat: III.

Írták:
Siklós József
Imre Ernő

Magyar Református Presbiteri Szövetség
M R P
25

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 2

Szeretettel ajándékozom

Kinek:

.....

Ki:

.....

ÉLETKÉRDÉSEK – BIBLIKUS VÁLASZOK
Újjászületés, megtérés
Sorozat: III.

Írták:
Siklós József
Imre Ernő

Felelős kiadó
Dr. Viczián Miklós a MRPSZ ügyvezető elnöke

Terjesztés
Szabó Tünde
E-mail: mrpsz.ugyvitel@gmail.com
Tel: 06 (30) 74-77-177

Tervezőszerkesztő
Szabados Tamás

Nyomdai kivitelezés
Szó-Kép Nyomdaipari Kft.
1158 Bp., Késmárk utca 24.
Telefon: +36-1/410-2504

ISBN

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 3

TARTALOMJEGYZÉK

Siklós Józsefné: Hála és dicsőség... 5
Magyar Református Presbiteri Szövetség: Bevezetés 6
Steinbach József: Igyekezzünk a kegyességre 10
Huszár Pál: Ajánlás 13

Siklós József: **Az újszülött természetrajza**
(A hívő keresztyén élet ábécéje)
1. Születés nélkül nincs élet 15
2. Az újszülött tápláléka: Isten Igéje 19
3. Az újszülött lélegzetvétele: imádság 23
4. Az újszülött családja: Krisztus gyülekezete 28
5. Az újszülött hangja: bizonyságtétel 33
6. Az újszülött tisztálkodása: bűnvallás 39
7. Az újszülött életprogramja: szeretet 45
8. Az újszülött nevelésének nélkülözhetetlen eszköze: a fegyelem 54
9. Az ajándék, amit az újszülött adhat: a tized 57
10. Az újszülöttre leselkedő veszély: a kísértés (a test kívánsága, a pénz szerelme, a hatalom szédítő ormai, az Úrral csatázó értelem, titkok zárt ajtaja, a rajongás útvesztői) 63
11. Az újszülött elkerülhetetlen sorsa: szenvedés 81
12. Isten országának újszülött polgára, mint földi állampolgár 88
13. Az újszülött ruhája: Jézus Krisztus kegyelemből ráruházott igazsága 96
14. Az újszülött élettörvénye: növekedés 101
15. Az újszülött kilátása a jövőre nézve: az üdvösség élő reménysége 114

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 4

TARTALOMJEGYZÉK

IMRE ERNŐ: **Bibliaiskola mindenkinek**
(Krisztus 7 példázata)
1. A gazdag és a szegény Lázár (Lk 16,19–31) 123
2. A tékozló fiú (Lk 15,11–24) 127
3. A tíz szűz példázata (Mt 25,1–13) 133
4. A gonosz szőlőmunkások példázata (Lk 20,9–19) 136
5. A szőlőtő és a szőlővessző (Jn 15,1–10) 140
6. A magvető (Mt 13,1–9) 144
7. Az irgalmas samaritánus (Lk 10,25–42) 149

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 5

HÁLA ÉS DICSŐSÉG...

Szövege nem csecsemő gondozási szakkönyv. Azt hozzáértő gyermekorvosok írják. Ez más. Házasságunk áldásaként kaptuk Irénke kislányunkat 1952-ben, akinek életmegnyilvánulásait látta az édesapja, amit Ő a szükséges lelki újjászületésre és az újjászületett ember lelki tevékenységére, magatartására emlékeztette. A hasonlat: párhuzamot ír le a testi, lelki születés között.

A kis könyv alcíme: A hívő keresztyén élet ábécéje.

Egyszerű tanító szövege a Szentírást hozza közelebb a szívünkhöz, értelmünkhöz, hogy életünkben gyakorlattá váljék. A növény és állatvilág anyagi dolgokkal táplálkozik, de az embereknek több kell. Urunk így mondotta: ***„Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden Igével, ami Isten szájából származik."*** Mt 4.4 (Testi eledellel és Isten Kijelentésével és Szavával) Ez a szellemi kenyér korunkban nyomtatásban a Bibliában van. A rengeteg olvasmány között a legértékesebb, legfontosabb könyv. Olvassuk rendszeresen, éljünk vele, mert szeretetkapcsolatot jelent az Örökkévalóval. Sajnos napjaikban egyre erősebben fúj a gonosz. Az ellenség szele, hogy minél több embertestvérünket magával sodorja önző, gyilkos, szex- és pénzközpontú hazug társadalmi légkörbe.

Jézus Krisztus az Isten Fia áldozatával, szeretetével győzött. Ő az erősebb! Ragaszkodjunk a Megtartónkhoz!

Kérem lelkipásztor, presbiter, élő hitű gyülekezeti tag testvéreimet, hogy példamutatók legyenek Urunk nagy családjában: felelős, áldozatkész, segítő szeretettel a rászorulók, alkoholisták, különféle szenvedélybetegek között. A közösség szelleme, tagjain múlik.

Hála és dicsőség az Úré ezen írás megjelenéséért. Írója életében nem érhette meg, de így holta után is beszél.

Szívből kívánom, hogy ez a kis könyv minden olvasójának éltében, lelki gyarapodást, áldást jelentsen.

Budapest, 2019 októberében *Siklós Józsefné Margit néni*

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 6

BEVEZETÉS

A Presbiteri Füzetek sorozat újabb kötetét tartja kedves Testvérünk a kezében. Jelen kiadványunk a presbitereink lelki növekedését szeretné szolgálni. Szeretettel ajánljuk – az első részben – gyülekezeteinknek, áldott emlékű *Siklós József* lelkipásztor írását: **Az újszülött természetrajzát,** amelyet Siklós József testvérünk özvegyének, Margit néninek hozzájárulásával adunk közre. Jó tükör az írás ahhoz, hogy felmérjük, hol tartunk Istent kereső életutunkon. Az Ige és a Szent Lélek erejétől újjászületett emberek vagyunk, vagy Isten még csak hívogat az Ő országának megismerésére, de valójában, lelkileg halottak vagyunk? Isten a szíveket vizsgálja, tehát nem a templomainkban eltöltött időnk, vagy a gyülekezeteinkben elvégzett szolgálataink mennyisége fog erre a legfontosabb életkérdésére választ adni, hanem önmagunk szigorú megvizsgálása, amiben segít Káténk két kérdésre adott őszinte válasz:

„Mi életedben és halálodban egyetlen vigasztalásod?” (Első Káté kérdés)

Nehezen lehet ennek a kérdésnek a súlyát nem komolyan venni, ahogyan több mint 450 éve, református egyházunk tagjai újra és újra megkérdezték maguktól, hitvallásukat összefoglalva, hogy valójában ki és mi képes megvigasztalni minket a legnehezebb élet-pillanatainkban.

Erre a kérdésre azóta sem olvashattunk tömörebb választ, mint a Káté felelete:

Az, hogy testestől-lelkestől – akár élek, akár halok – nem az önmagamé, hanem az én hűséges Uramnak és Megváltómnak, Jézus Krisztusnak a tulajdona vagyok.

Ő drága vérével minden bűnömért maradéktalanul megfizetett, és az ördög hatalmából megszabadított.

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 7

Úgy megőriz, hogy mennyei Atyám akarata nélkül egy hajszál se hullhat le fejemről, sőt mindennek üdvösségemre kell szolgálnia.

Ezért Szentlelkével bizonyosságot ad örök életemről, és szív szerint hajlandóvá és késszé tesz arra, hogy szüntelenül neki éljek.

Ha hiszem, hogy Krisztus tulajdona vagyok és szüntelen néki élek, akkor a megváltott–újjászületett ember életét élem, már itt a Földön.

„Mi az igaz hit?" Az igaz hit Jézus Krisztusra alapoz.

Az igaz hit ismeret, amelynél fogva igaznak tartom mindazt, amit Isten az ő igéjében nekünk kijelentett.

Ám egyúttal szívbéli bizalom is, amelyet a Szentlélek ébreszt bennem az evangélium által, hogy Isten nemcsak másoknak, hanem nekem is bűnbocsánatot, örök igazságot és üdvösséget ajándékoz, ingyen kegyelméből, egyedül Krisztus érdeméért.

Most tehát feltehetjük azt a kérdést, megvizsgálva önmagunkat, hogy megajándékozott ember vagyok-e, van-e üdvbizonyosságom, mert egyedül ez a lelki ajándék alkalmas szilárd hittel megállni nehézségekben, testi – lelki nyomorúságban, ez az a kapocs a hitünkön keresztül, amely nem választhat el Krisztus Jézus szeretetétől. Van-e üdvösségem? Megajándékozott ember vagyok? Olyan jó volna ezekre a kérdésekre nem csak egyéni csendességben, hanem presbiter közösségeinkben is nyíltan, testvéri őszinteségben választ kapnunk.

Ezért ajánljuk Siklós József lelkipásztor írását presbiteri közösségek lelki tanulmányaihoz, presbiteri bibliaóráihoz.

Kedves Testvérem!

Foglalkozzunk ezzel a könyvecskében összefoglalt 15 ponttal, amelyek az újjászületett ember kegyességének, hitünk hétköznapi gyakorlásának tartalmát foglalja magában és egyben tükröt

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 8

is tart elénk. A fejezeteket olvasva segít annak felismerésében, hogy Jézust követő tanítványi életemben hol tartok és még hol nem adtam át életem Krisztusnak?

A Presbiteri Szövetségnek nem titkolt vágya és reménye, hogy református gyülekezeteinkben határon innen és túl, minél több megtért, újjászületett presbiter szolgáljon. Ezért dolgozunk, ezért szeretnénk olyan lelki irodalmat közre adni, amely segít a presbiteri, gyülekezeti bibliaórákon már kidolgozott gondolatsor mentén, tematikus önvizsgálatot tartani. Merjünk egy-egy fejezetet közösen készülve, úgy bemutatni, hogy a kiadvány szövege alapján elkezdett beszélgetésben legyen lehetősége a résztvevőknek, magukra nézve kiértékelni az újjászületett ember tulajdonságait.

Ez legkevesebb, mint 15 alkalom, mondhatjuk, éves program is lehetne gyülekezeti bibliaóráinkhoz. Imádkozzunk közösen azért, hogy ez a kis könyvecske is segítse közösségeinket lelki növekedésükben. Ehhez célszerű éves programot készíteni, megjelölve az alkalmak időpontját és a szolgáló testvéreket és mindenkinek a kezébe adni a füzetet, hogy otthon olvassa el bibliaóra előtt.

Debrecenben az Egység napján, több ezer keresztény ember szíve együtt dobbant és ujjongott, amikor énekeltük, Istent dicsérve a *„Tebenned bíztunk eleitől fogva…”* zsoltárunkat.

Mennyivel nagyobb öröm és boldogság volna, ha gyülekezeteinkben sokan elmondhatnák bizonyságtételüket újjászületett életükről? Gyülekezeteink lelki egységét és Krisztus követését is szolgálhatja Siklós József írása.

A most kézbe vett könyvecske második részében, szeretettel nyújtunk át *Imre Ernő* Bibliaiskola mindenkinek c. kötetéből 7 bibliaóra vázlatot, továbbiak **http://presbiterkepzes.hu/node/405** linken elérhetők, amelyek vezérfonalai lehetnek gyülekezeteink-

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 9

ben házi istentiszteleteknek, bibliaóráknak. Buzdítani szeretnénk minden presbiter Testvérünket, hogy lelkipásztorukkal közös látásra jutva, egyre inkább kapcsolódjanak be a gyülekezetük lelki alkalmainak, bibliaóráinak tartalmi felkészülésébe, vezetésébe. A **beszélgetős bibliaórák** nemcsak a gyülekezet személyes kapcsolatait erősítik, de itt van lehetősége kinek-kinek hitbeli kérdéseire, életvezetési problémáira is választ találni.

Még inkább segítheti az ilyen bibliaórai közösség azt a gyülekezetépítési gyakorlatot, amikor nem csak az Igéről beszélgetünk, hanem aktív diakóniai szolgálatot is egyeztethetünk, információkat gyűjtve a gyülekezet segítségre, látogatásra szoruló tagjairól.

Presbiterként, nem csak a gyülekezetünk anyagi állapotával kapcsolatos felelős gondolkodást bízta ránk Mennyei Atyánk, hanem lelki szolgálatot, valamint azt, hogy diakóniát is gyakoroljunk közösségeinkben.

Kedves Testvérem!

A kiadványban közreadott hét példázatot hasznosnak tartjuk gyülekezeti bibliaóra, de akár lelki beszélgetések tartalmi vázlatához, mindezekhez *dr. Nagy Tibor* nyugalmazott lelkipásztor és *Németh Norbert* lelkipásztor imádságait fűztük.

Reméljük, hogy ez a kiadvány a presbiteri, gyülekezeti bibliaórák hasznos segédeszköze lehet, segíthet közösségeink építésében, azok szolgálataiban.

Szeretettel
a *Presbiteri Szövetség*

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 10

IGYEKEZZÜNK A KEGYESSÉGRE!

Ajánló sorok „Az újszülött természetrajza – A hívő keresztyén élet ábécéje” presbiteri füzethez

„Ne csodálkozz, hogy ezt mondtam neked: Újonnan kell születnetek.” (Jn 3,7)

A Presbiteri Szövetség által gondozott „Életkérdések – Biblikus válaszok” sorozat harmadik füzetét vehetjük kézbe, amely az újjászületés természetrajzát tartalmazza. Ez a füzet *Siklós József* ihletett munkáját kínálja csoportos feldolgozásra, épülésre, hogy hitünkben, szolgálatunkban, presbiterként és gyülekezeti tagként, erősödjünk, újjászületett állapotunkban elevenedjünk, növekedjünk, és így az Isten országa építésének munkásai lehessünk.

Ez a füzet önvizsgálatra is hív: Újjászületett emberek vagyunk-e? Elég végigolvasni a témákat, máris kikerülhetetlen ez a kérdés: Ige, imádság, gyülekezet, bizonyságtétel, bűnvallás, szeretet, fegyelem, adakozás, kísértésekben való megállás, szenvedés, megigazulás, megszentelődő növekedés, reménység. **Ezért szeretettel ajánljuk presbitériumaiknak közös feldolgozásra!**

Imre Ernő „Bibliaiskola mindenkinek” című könyvéből hét jézusi példázat feldolgozása segíti az újjászületés nélkülözhetetlen témájában való elmélyedést.

Alább, néhány sorban, az újjászületett ember egyik legfontosabb jellemzőjének kiemelésével kérem az Úr áldását e füzet tanulmányozóira.

Bővelkedünk az igyekezetben! Így ír Pál apostol a korinthusiaknak (2Kor 8,7). Bővelkedünk az igyekezetben, hiszen már minden a miénk (1Kor 3,21). Hittel megragadhattuk az Isten szeretetét, üdvösségünk van, és ennek az üdvösségnek a bizo-

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 11

nyosságával éljük földi életünk minden percét. Ettől a szeretettől senki és semmi el nem választhat bennünket (Róm 8,38–39). Ezért, mivel már minden a miénk, ebből következik az az igyekezet, amiről az apostol szól ebben a tagmondatban. Ez az igyekezet válasz Isten kegyelmére, a hálaadás válasza, mert már minden a miénk. Ez az igyekezet tehát egy hálaadó igyekezet.

Ez az igyekezet mindenekelőtt abban nyilvánul meg, hogy igyekszünk a kegyességre, azaz kegyes életet élünk, mert naponkénti rendszeres kegyességünk van. Igyekszünk a napi rendszeres kegyességre, ahol a gyülekezet közösségében, a család közösségében és a belső szoba csendjében, imádságos szívvel, a nyitott Biblia előtt, Isten Igéjére figyelve keressük az Ő aktuális üzenetét a mindennapjainkra nézve.

Van-e napi kegyességünk? Ahogy a nagy teológus, *Bonhoeffer* figyelmeztetett erre: „Mielőtt emberekkel találkozunk, előtte mindig az Istennel kell találkoznunk, mert ha az Isten nélkül találkozunk az emberekkel, akkor nem jól sülnek el a dolgaink."

Ez a napi kegyesség életmentés, mert üdvösséget ajándékoz, ami beragyogja ezt a földi életet. A napi kegyesség életmentés a tekintetben is, hogy Isten Igéje evangélizál és lelkigondoz. Erre életmentő módon szükségünk van, mert ezáltal a megnyert üdvösség aktivizálódik az életünkben. Isten Igéje életet ment, hiszen hitre hív, hitünket ébreszti, megerősíti; evangélizál. Isten Igéje örömre, reménységre hív, erővel ajándékoz meg bennünket; miközben, Isten Igéje által, a mennyei világgal találkozunk, így a hétköznapok harcaira is megerősödünk. Isten Igéje lelkigondoz. Ez életmentés. A napi kegyesség életmentés.

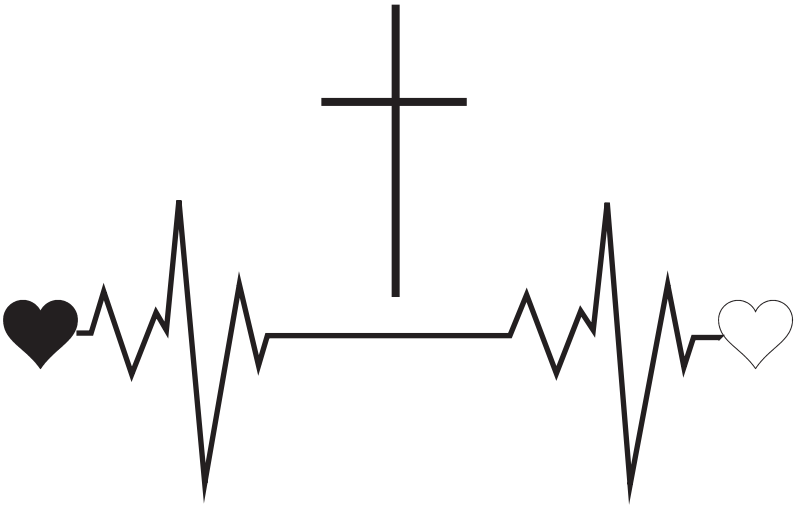
Ugyanakkor a napi kegyesség, konkrét vezetés; igei vezetés a mindennapokra nézve. Ez Isten Igéjének, az evangélizáló és a lelkigondozói jellege mellett, a tanítói és a prófétai jellege. Vagyis Isten mutatja, hogy merre kell mennem az Ő akarata szerint. Az Isten akarata tökéletes akarat; Ő mindent egy örökkévaló,

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 12

csodálatos optikából lát, amivel mi nem vitatkozhatunk. Ne felejtsük el azt sem, hogy az Ő akarata a mi javunkat szolgálja, hogy életünk legyen és bőségben éljünk (Jn 10,10). Isten Igéje rámutat arra, ha nem jó irányba megyünk, ezért forduljunk meg! Ez a prófétai intés: ***„Nem jó, amit teszel! Fordulj meg, térj meg, tisztulj meg!”*** Amikor Isten Igéje megszólal, akkor az hitre ébreszt, vigasztal, tanít és prófétaként vezet. Ebben a prófétai vezetésben egyértelműen felragyog az Isten akarata.

Igyekezzünk tehát a napi kegyességre, amely üdvösséges életmentés és vezetés; az újjászületett ember szívdobogása. Kegyességünk megélésében segít a presbiterkepzes.hu/reformatus életgyakorlat/honlapon található ppt ismerete.

Steinbach József

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 13

AJÁNLÁS A PRESBITERI SZÖVETSÉG LEGÚJABB KIADVÁNYÁHOZ

„A jól forgolódó presbiterek kettős tisztségre méltattassanak, főképpen akik a beszédben és a tanításban fáradoznak.” (1Tim 5,17)

Reménységem szerint köztudott, hogy meglepően széles skálája van a komolyan vett, lélekben átélt presbiteri tevékenységnek. Sokéves tapasztalatom alapján tudom, hogy Pál apostol fentebb idézett intelme okozza a legnagyobb riadalmat a presbiter-jelöltek között. Többnyire rémülten igyekeznek elhárítani a szólás és a tanítás feladatát. Azzal szoktam nyugtatni. bátorítani a leendő és a gyakorló presbitereket is, hogy valóban keresztyén életvitelünkkel, életpéldánkkal voltaképpen a szólás és a tanítás feladatát is végezhetjük, és ebben nem akadályozhat bennünket teológiai képzettségünk hiánya sem. A legtöbben ugyanis erre szoktak hivatkozni, mondhatnám: ezzel szoktak mentegetőzni.

A Presbiteri Szövetségnek e kiadványa éppen e tekintetben jelenthet érdemi segítséget a már gyakorló presbitereknek és a majdani presbitereknek egyaránt. Természetesen nem pótolja, nem helyettesíti a teológiai tanulmányokat, de nem is az a célja. Megbízható segítséget, támaszt, igei alapú útmutatást jelenthet viszont olyan helyzetekben, feladatokban, amelyekkel a presbiter esetleg egy általa tartott bibliaórán, egy beteglátogatás alkalmával, de akár egy mélyenszántó magánbeszélgetés kapcsán is szembesülhet. Ezért forgathatják valós haszonnal ezt a kötetet presbitereink, presbiter-jelöltjeink, sőt Református Keresztyén Anyaszentegyházunk minden egyes tagja. Adja a Minden Kegyelem Istene, hogy mindannyiuknak lelki épülésére, hitbéli gyarapodására, erősödésére szolgáljon!
Várpalota, 2019. november 23.

Dr. Huszár Pál
főgondnok, a Zsinat világi elnöke

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 14

I.

Siklós József

AZ ÚJSZÜLÖTT TERMÉSZETRAJZA

(A hívő keresztyén élet ábécéje)

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 15

1. SZÜLETÉS NÉLKÜL NINCS ÉLET!

„Bizony, bizony mondom néked: ha valaki újonnan nem születik, nem láthatja meg Isten országát. Ami testtől született, test az, és ami Lélektől született Lélek az. Ne csodáld, hogy azt mondtam néked: Szükség nektek újonnan születnetek.” (Jn 3, 6–7)

Az élet kapuja születés. Amíg egy ember valamely földi ország területén meg nem született, addig annak az országnak nem állampolgára. Sehol nyilván nem tartják, jogokat nem élvez, kötelezettségek nem terhelik. Mindezek a születés pillanatával kezdődnek meg. Így van ez Isten országával is. Csakhogy annak polgárává, részesévé testi születés által nem lehetünk.

Isten Igéje is arról tanít s az emberiség történelme is arról győz meg, hogy az egész emberi nemzetség egyetemlegesen, kivétel nélkül a bűn uralma alatt áll, Istentől elszakadt állapotban van. Istentől, az élet forrásától elszakadni pedig annyi, mint szellemi értelemben a halál állapotába zuhanni. *„Az a neved, hogy élsz és halott vagy!”* Isten felől nézve ez az egész emberi nemzetség életének összefoglaló, jellemző címfelirata. Ilyen értelemben mindnyájan hiábavaló életet, Istentől elszakadt életet örököltünk szüleinktől, és ugyanilyet hagyunk örökségül gyermekeinkre a testi születés útján.

Ezért mondja Jézus Krisztus: Ha valaki újonnan nem születik, nem láthatja meg Isten országát. Amint testi születés nélkül nem lehetünk a földi ország polgáraivá, úgy Szentlélektől való újjászületés nélkül nem léphetünk be Isten országába. Ezt a felülről való újjászületést nem pótolhatja semmiféle vallásos gyakorlat, hittani ismeret, jócselekedetek buzgó gyakorlása. Ezek alapján templomát, egyházát, gyülekezetét, papjait és szent könyveit megláthatja ugyan a pusztán ilyen módon vallásos-egyházias ember, de Isten országát nem láthatja meg!

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 16

Isten nem mond, nem kíván lehetetlent. Ha kijelenti, hogy az újjászületés szükséges, akkor az nyilván lehetséges is. Lehetséges, mert Ő lehetővé teszi! Elvégzi Szentlelke és Igéje által. *„A szél fú, ahova akar: és annak zúgását hallod, de nem tudod, honnét jő és hová megy. Így van mindenki, aki Lélektől született."* (Jn 3,8) *„Nem mulandó, hanem romolhatatlan magból születtetek újjá, Istennek élő és maradandó beszéde által."* (1Pét 1,23)

Isten Lelke váratlanul, ellenállhatatlan erővel körülvesz egy embert Isten Igéje, mint termékenyítő mag a szívébe hull és megtörténik a felülről, újonnan való születés, mely annyira gyökeres változást jelent az ember életében, hogy utána a *„régiek elmúltak, íme újjá lett minden!"* Az óember halálát, a régi én „vízbefulladását" jelenti valójában a névleges – látszólagos – keresztyénség köreiben annyira jelentését vesztett keresztség is, az „újjászületés fürdője". Az ilyen értelemben felfogott keresztségről mondja Jézus: *„Ha valaki nem születik víztől és Lélektől, nem mehet be Isten országába."* Megkeresztelt voltunk akkor nyeri el tehát igazi értelmét, ha Isten Lelke és Igéje elvégzi bennünk azt, amit a keresztség csupán jelképesen ábrázol ki.

Az újjászületés következtében az embernek megváltozik a lelkivilága, gondolkodásmódja, viselkedése, érdeklődési köre: Istenhez, emberekhez, családjához, munkatársaihoz, ellenségeihez való viszonya, beszédmodora, szabadidejének felhasználása stb.

Minden születés vérrel és szenvedéssel jár. Az, hogy én megszülessek, valakinek nagy fájdalmába és vérébe került. Mérhetetlen szenvedés és keresztről hulló drága vér áll az újjászületés hátterében is. Ingyen kegyelemből Istentől azért nyerhetek új életet, mert régi életem minden bűnéért elszenvedte valaki a méltán megérdemelt, igazságos ítéletet. A Golgota véres keresztjén átszegzett tagokkal, iszonyú kínoktól elgyötörten, kínoktól cserepes ajkával számunkra bocsánatot esdekelve az Atyától szenved az egyetlen Ártatlan, az egyetlen Igaz. Megsebesíttetett a mi

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 17

bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért, az Úr mindnyájunk vétkét Őreá vetette. Vérhullás közepette történik újjászületésed; bűneiddel megérkezel a Golgotához, hittel borulsz le a kereszt tövébe, bűnös szívedre hull a drága vér, és hangzik feléd az Evangélium, a kegyelem örömüzenete: *„Jézus Krisztusnak, Isten Fiának vére megtisztít minket minden bűntől."* (1Jn 1,7)

A születés ténye körül nem képzelhető el semmiféle bizonytalanság. Ha valakinek eszébe jutna egy embertől ilyet kérdezni: „vajon megszülettél-e?" Mindent el lehet képzelni, csak efféle bizonytalankodó válaszokat nem: „Talán... valószínűleg… hátha... azt hiszem... bár egészen bizonyos nem vagyok benne... nincs kizárva, de hiszen azt biztosan nem lehet tudni..." El nem mosódó, határozott kiindulópont a születés.

Így van ez a Szentlélek által történő újjászületés esetében is. Ha bizonytalanságban vagy felőle: még nem ment végbe. Ha bizonyos vagy benne: rendszerint még az időpontja is felejthetetlenné válik (bár nyilván nem ez a döntő), és az újjászületés ténye életedet két élesen elkülönülő, egymással ellentétes részre osztja. *„Tudjuk, hogy átmentünk a halálból az életre."* (1Jn 3,1)

Az is nyilvánvaló, hogy a születés kezdet. Senki nem mondhatja: „1925-ben születtem ugyan, de azt megelőzően is éveken át éltem már a földön, tehát születésem nem is olyan nagyon jelentős esemény az életemben." Lelki értelemben sem lehet így beszélni. Aki valóban újjászületett, sosem fogja azt mondani: „Újjászületésem előtt is mindig hívő voltam, igaz ember voltam, Istenemmel való kapcsolatom mindig is rendezett volt, mióta az eszemet tudom. Pál apostol így értelmezi saját újjászületését: „Krisztus Jézusban dicsekszünk és nem a testben bizakodunk. Jóllehet nekem test szerint is van miben bizakodnom. Ha bárki más úgy véli, hogy testben bizakodhat, én sokkal inkább. Körülmetéltek nyolcadnapon, Izráel nemzetségéből, Benjámin törzséből való vagyok, héberek közül való héber, törvény tekintetében

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 18

farizeus, a törvény által követelt igazság tekintetében feddhetetlen voltam. (Mintha ma így szólna valaki: nyolcnapos koromban megkeresztéltek, ősi református családból származom, Debrecenből valók vagyunk, presbiter, sőt lelkész őseim is voltak, gyerekkorom óta tudok minden zsoltárt, becsületes, erkölcsös életet élek, rendőrséggel soha nem volt bajom, nem öltem és nem loptam, nem iszom és nem kártyázom..)

„*De én mindezt* – folytatja Pál – *ami nekem nyereség volt, a Krisztusért kárnak ítéltem. Sőt ezenfelül most is kárnak és szemétnek ítélek mindent az én Uram Jézus Krisztus ismeretének mindent túlhaladó nagyságáért. Őérette mindent kárba veszni hagytam és szemétnek ítélek, hogy a Krisztust megnyerjem, és Őbenne olyannak találtassam, mint akinek nincs saját igazságom a törvényből, hanem van igazságom a Krisztusban való hit által…"* (Fil 3,3–11) **Ha ugyanis mindig jó ember, igaz ember, Isten barátja és engedelmes gyermeke voltál természetednél fogva s a magad erejéből is, miért kellett akkor Isten Fiának érted szenvednie, véreznie és meghalnia?** Az újjászületett ember tudja: nincs semmi „saját igazsága", nincs mivel dicsekednie Isten előtt, új életét csupán Megváltó Krisztusának köszönheti. A Vele való találkozás lezárja az élet Isten nélkül való korszakát és megnyitja a tudatosan és hálás örömmel vállalt Isten-gyermekség korszakát.

A kereszt tövénél fakad – a kereszt mellől indul – minden újjászületett élet.

KÉRDÉSEK:

a) Mit jelent számodra Jézus minősítése: „...az a neved, hogy élsz, pedig halott vagy."?

b) Milyen minőségi változást jelent az életedben Jézus Krisztus megváltó szeretetének elfogadása?

c) Hogyan érzékeled a környezeteden, a családodon, hogy más emberré lettél?

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 19

2. AZ ÚJSZÜLÖTT TÁPLÁLÉKA: **ISTEN IGÉJE**

„Mint most született csecsemők, az igének tiszta tejét kívánjátok, hogy azon növekedjetek az üdvösségre.” (1Pét 2,2)

„Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden igével, amely Isten szájából származik.” (Mt 4,4)

Mihelyt egy gyermek megszületik, egykettőre táplálékra van szüksége, s bizony nem mindegy, mit adnak ennie. Ha tej helyett vizet, húslevest, vagy pálinkát adnának neki, alighanem elpusztulna. Sőt tiszta, hamisítatlan, keveretlen anyatejet kell kapnia, hiszen az újszülött csak azon növekedhetik!

Aki a Szentlélek által újjászületett, annak életében a tiszta tejnek ezt a szerepét Isten igéje tölti be. A hívő embernek az a lelki tápláléka. Nem is csak néhanapján, hanem napról-napra! A csecsemő négyóránként kapja a tejet, a lelki újszülött sem élhet abból az igéből, amit öt héttel, három hónappal ezelőtt magába fogadott!

Túljutni sem lehet az igén a keresztyén élet folyamán. Ami a gyermeknek a tiszta tej, felnőttnek a mindennapi kenyér, az nekünk az ige: nélkülözhetetlen, mindennapi, kizárólagos táplálék. Nem lehet „kinőni belőle”, sohasem válhatik „túlhaladott álláspontá”.

A Biblia kizárólagossága nem azt jelenti, hogy most már a hívő ember semmiféle más olvasmányt kezébe sem vehet, pl. szakmájába vágó irodalmat, szépirodalmat, ismeretterjesztő írásokat, újságot, hitét építő írásokat. Itt arról van szó, hogy lelki életére, üdvösségére nézve vetélytárs nélkül az legyen irányadó, amit a Biblia mond, hitének az legyen a szilárd horgonya, döntéseit annak alapján hozza meg. Újjászületett embernél pl. elképzelhetetlen ilyen tépelődés: „A világ végét illetően a Biblia ezt tanítja, viszont egy regényben azt olvastam, vajon melyiknek

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 20

van igaza? A Biblia arra figyelmeztet, hogy bocsássak meg ellenségemnek, viszont a szomszéd azt mondja, hogy álljak rajta bosszút, vajon melyikre hallgassak? A Biblia bűnnek mondja a paráznaságot, egy orvosi könyv ellenkező módon vélekedik, hol hát az igazság? A Biblia tiltja a ki nem jelentett titkok fürkészését, ám egy spiritiszta ismerősöm pontos helyzetjelentéseket közöl a túlvilági életről, melyik a hiteles szó?...”

Bennünk ilyen problémák azért nem vetődhetnek fel, mert hisszük és tudjuk, hogy a Biblia nem emberi mű, még csak nem is a legnagyszerűbb irodalmi művek vagy a legkiválóbb vallásos könyvek egyike, hanem minden más könyvtől eltérően Isten szava és kijelentése. A szentírók, akik leírták, engedelmes eszközök Isten kezében: íródeákjai az Istentől sugallt üzeneteknek. *„Bizonyos nálunk a prófétai beszéd, amelyre jól teszitek, ha figyeltek, mint sötét helyen világító szövétnekre. …Gondoljátok meg mindenekelőtt, hogy az Írásnak egyetlen próféciája sem oldható meg a magunk magyarázatával, mert sohasem ember akaratából származott a prófétai szó, hanem a Szentlélektől indíttatva szóltak az Isten szent emberei.”* (2Pét 1,19–21) Sok olyan kijelentés van a Bibliában, amelynek igazságára sokkal később jött rá a maga eszközeivel a természettudomány, történettudomány, vagy a lélektan.

Évezredek óta hívők millióinak szabályos hittapasztalata bizonyítja, hogy a Biblia nemcsak általában Isten beszéde, **hanem Istennek személyesen hozzánk szóló üzenete!** Csakugyan érdemes hűségesen élni vele, valóban hasznos, valóban táplál!

„Maradj meg mindabban, amit tanultál, mert tudod, kitől tanultad. És mert gyermekségedtől fogva ismered a szent írásokat, amelyek téged bölccsé tehetnek az üdvösségre a Krisztus Jézusban való hit által. Az Istentől ihletett teljes írás hasznos a tanításra, feddésre, a megjobbításra és az igazságban való nevelésre, hogy tökéletes legyen az Isten embere, felkészítve minden jó cselekedetre.” (2Tim 3,14–17)

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 21

Hasznos az Ige! Mielőtt reggelente felnyitnád Bibliádat s mielőtt a gyülekezetben megszólal az igehirdetés, annak tudatában kérd Istentől: „Uram, tégy fogékonnyá és hallóképessé, hogy megértsem itt és most az én számomra küldött üzenetedet, s ha megértettem, az engedelmesség lelkével támogass engem!"

Magam életéből és másokéból számtalan példa rajzik elém: annak bizonyságai, hogy miképpen tud Isten hozzánk „személyesen szólni" az Igén keresztül.

Egy barátommal egyszer hosszasan vitatkoztunk a keresztény élet valamely mozzanatát illetően, de közös látásra nem tudtunk eljutni. A vita után együtt mentünk el egy igehirdetésre, melynek során – amint azt ámulva láttuk vitatémánk minden egyes részlete előkerült, alaposan feltárult, annyira, hogy az igehirdetés végére minden kételyünk eloszlott, mindketten teljesen megnyugtató választ kaptunk, nyilván nemcsak a problémáinkat nem ismerő prédikátortól, hanem a szívünket mindenestől ismerő Istentől.

Egyszer külföldön halt meg egy hozzátartozóm, aki szívemhez nagyon közel állott. Szorongó szívvel álltam Uram elé a nagy kérdéssel: Vajon eljutott-e az üdvösségre? Mert nem volt tudomásom arról, hogy Krisztust szívébe fogadta volna. Csodálatos volt az aznapi Ige válasza: *„A tanítványok megdöbbentek és azt mondták: Kicsoda üdvözölhet tehát? Jézus pedig azt mondta nekik: Embereknél ez lehetetlen, de Istennél minden lehetséges!"* (Mt 19,25–26)

Házasságkötésemet ez a napi ige döntötte el: *„Titeket maga az Isten tanított meg arra, hogy egymást szeressétek!"* (1Thesz 4,9)

Egyszer olyasvalamit tettem, aminek nyomán elhatalmasodott bennem a felfuvalkodottság: lám, mégsem vagyok akárki, ezt bizony nem sok ember tette volna meg! Mi sem természetesebb, mint hogy ez volt a napi igém: *„Ha valaki úgy gondolja, hogy ő valami, holott semmi, önmagát csalja meg."* (Gal 3,6)

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 22

Egy férfi ismerősöm éppen útnak indult egy reggel ügyvédjéhez, hogy egy régóta esedékes adósságot valakitől per útján hajtson be végre. A kapuban lapozta fel a napi igét: *„Adj mindenkinek, aki kér tőled, és attól aki elveszi a tiedet, ne követeld vissza."* (Lk 6,30) Megértette Isten figyelmeztetését, letett előbbi szándékáról. Az összeget egyébként ugyanakkor a héten per nélkül és szó nélkül, bocsánatkérő levél kíséretében adósától visszakapta.

A naponkénti üzenet nem mindig ennyire időszerű, de mindig éppen az, amit Isten aznapra nekünk szán. Leghelyesebb rendszeresen olvasni az Igét: elkezdeni az Ószövetséget is, az Újszövetséget is az elején, s napról-napra folyamatosan végighaladni mind a kettőn. El ne kedvetlenítsen, ha valamit nem értesz benne, annak örülj, amit értesz, a nehezebb részeket pedig kérdezd meg nagyobb világossággal és ismerettel rendelkező atyafiaktól, vagy várd meg, míg maga a Szentlélek világítja meg előtted azok értelmét.

Meg ne botránkozz azon, ha a Bibliában egynéhány olyan kijelentést találsz, ami mai természettudományos ismereteink birtokában teljesen elképzelhetetlennek látszik (pl.: A Föld oszlopokon áll… Az ég tömlőiből jön elő a szél és az eső… Jób 38, 5, 6, 37). A Szentírás nem természettudományi tankönyv, hanem egy évezredek előtti kor nyelvének és világképének ruhájába öltözve mond el nekünk örökérvényű szellemi igazságokat.

Ha Isten hozzád szóló üzenetét keresed benne, azt mindig meg fogod találni!

KÉRDÉSEK:

a.) Van e az életednek u. n. „vezérigéje"? Hogy jutottál hozzá?

b.) Észrevetted e, hogy óriási a kínálat a lelki táplálék területén is? Hogyan védekezel ellene?

c.) Mondd el a számodra legkedvesebb ószövetségi és újszövetségi történetet és azt is, hogy miért kedvesek számodra?

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 23

3. AZ ÚJSZÜLÖTT LÉLEGZETVÉTELE: **IMÁDSÁG**

„Kérjetek és adatik nektek, keressetek és találtok, zörgessetek és megnyittatik nektek. Mert aki kér, mind kap; aki keres, talál, és a zörgetőnek megnyittatik. Ha ti gonosz létetekre tudtok a ti fiaitoknak jó ajándékot adni, mennyivel inkább ád a ti mennyei Atyátok jókat azoknak, akik kérik tőle” (Mt 7,7–11)

„Szüntelen imádkozzatok!” (1Thessz 5,17)

Ha egy gyermek napvilágot lát, nyomban lélegezni kezd. (S hogy egy élet-halál küszöbén lévő aggastyán utolsó perce ütött-e már, azt sokszor úgy döntik el, hogy szája vagy orra elé vékony papírlapot tesznek: vajon mozgatja-e a papírt a lehelet?) Élni annyi, mint lélegzetet venni! Pontosan így van ez a lelki élet területén is. Aki újonnan született, valójában „mennyei polgárrá” változott, igazi hazája végső értelemben már a mennyek országa lett. Hogy a bűn alá rekesztett világ fojtó gőzei közt meg ne fulladjon, állandóan magába kell szívnia a mennyek országának éltető levegőjét, állandóan telítődnie kell Szentlélekkel (mint a tenger mélyén dolgozó búvárnak a felülről, csövön át juttatott levegővel). Ez a lélegzés és telítődés az imádság. Amint a test számára élettörvény: szüntelen lélegezzetek! Úgy a lélek számára is: szüntelen imádkozzatok! Ez nem kötött imaszövegek szakadatlan ismételgetését jelenti, hanem inkább Istennel való szüntelen kapcsolatunkat, lelkivilágunk imádságos légkörét, Isten jelenlétében való életet. Mindezek alapján nyilvánvaló, hogy az imádságra nem Istennek van szüksége, hanem nekünk. Imádkozni nem kell, hanem szabad!

Az imádság előfeltétele az Isten iránti gyermeki bizalom, Jézus ama szavának átélése, hogy „ád a ti mennyei Atyátok jókat azoknak, akik tőle kérik!”

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 24

Az imádság tartalmát, mondanivalóját illetően négyféle imádságról beszélhetünk:

1) Imádságunkból sosem hiányozhat a **bűnbánat**, az őszinte bűnbeismerés. Minden alkalommal, mint bűnösök állhatunk csak a kegyelem királyi széke elé. Tekintsünk végig előző napunkon, lelkünk állapotán; engedjük, hogy az imádságot megelőzően olvasott Ige behatoljon szívünkbe, megítéljen és leleplezze titkos bűneinket. Ha szüleinket megbántottuk, nem állhatunk eléjük kéréseinkkel, vagy egyéb mondanivalónkkal anélkül, hogy előbb bocsánatukat ne kérnénk. Kérkedve, bűnünkről tudomást sem véve bizony nem állhatunk mennyei Atyánk elé sem, hanem mindig csak úgy, mint a templom kapujában mellét verő vámszedő: „Isten, légy irgalmas nekem, bűnösnek!"

2) A **hálaadás** hangjának is meg kell szólalnia imádságunkban. Rossz gyermek az olyan, aki apjával szemben mindig csak igényeket támaszt, követelésekkel áll elő, de soha semmit meg nem köszön. Szomorú volna, ha azt mondanád: nincs mit megköszönnöm! Az újjászületett ember felismeri a megköszönnivalót, mindig és mindenütt. A hitetlen ember talán még akkor is panaszkodik, zúgolódik, ha milliói vannak, a hívő ember a hála embere. Egy szegény halászember, aki leült egy darab kenyérből és egy szelet sült halból álló egyszerű vacsorája mellé, így imádkozott egy alkalommal: „Köszönöm Uram, hogy megraboltad a szárazföldet és megraboltad a tengert, hogy engem táplálj."

Nincs mit megköszönnöd? Hát mid van, amit ne kaptál volna? Isten ad életet, leheletet és mindent, – testi egészséget, ép értelmet, munkaképességet, táplálékot, békességet, Ő adja az Igét, ad melléd testvéreket, Ő ad neked kegyelemből örök életet, üdvösséget! Összefoglalva mindent: *„Aki az Ő tulajdon Fiának nem kedvezett, hanem Őt mindnyájunkért odaadta, hogyne ajándékozna nekünk mindent vele együtt?"* (Róm 8,32) A keresztyén ember: mérhetetlenül gazdagon megajándékozott ember!

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 25

3) Atyánk felhatalmaz arra, hogy **kérjünk, zörgessünk, keressünk.** A földi életben az a szokás, hogy hivatalok, hatóságok, tekintélyek örülnek, ha minél kevesebb kéréssel zaklatják őket, mert a kérések gyakran terhükre vannak, de nem így van ez mennyei Atyánknál! Őt az szomorítja, ha nem fordulunk hozzá kéréseinkkel, hanem magunk kínlódunk nélküle. Készséggel és szemrehányás nélkül, szívesen adja Isten, amit ad!

Hogy mit kérjünk tőle? Szabad kérni bármit, mindent! Az csak természetes, hogy az újjászületett ember nem fog Isten szándékával vagy parancsával ellentétes dolgot kérni, hogy pl. villám sújtsa a szomszéd házát, vagy egy lopás sikerüljön, s ne vegyék észre. Egyébként szabad kérni mindent, játék babától kezdve országos ébredésig. Persze jó itt azért valamit világosan látnunk: Bolond volna az a királyfi, aki apjától – mondjuk –, agyag golyót kérne, amikor királyságot is kaphatna. A mi Atyánk nagy király, a mindenség és az örökkévalóság URA! Kár csak jó egészséget, bő termést, jövedelmező állást, hosszú életet kérni tőle, amikor kérhetünk drága és örökkévaló mennyei javakat, ajándékot is.

Szegényes dolog az is, ha imáink mindig csak önmagunk körül forognak, és ilyen szavak hemzsegnek benne: engem... nekem... velem... Imádságainkban vigyük Isten elé mások testilelki szükségeit, nyomorúságait is; könyörögjünk családunkért, gyülekezetünkért, egyházunkért, hazánkért, az egész világért! Ne feledjünk el könyörögni ellenségeinkért sem! Jusson eszünkbe Megváltónknak a kereszten mondott imádsága: „Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek!"

Amit az Igéről megállapít a Szentírás, ugyanazt az imádságról is megállapítja, hogy t.i. *„Igen hasznos a buzgóságos könyörgés."* Hasznos, mert aki kér, mind kap; Isten imameghallgató Isten.

A múlt században működött Istennek egy nagyon áldott embere, *Müller György* (1805–1892). Szívében arra kapott indítást, hogy a kallódó, csavargó árva gyermekek részére evangéliumi

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 26

szeretetet árasztó otthont létesítsen. Erre az útra úgy indult el, hogy zsebében egyetlen fillér sem volt, és egész életében soha embertől semmit sem kért, kizárólag Istentől. Imádságára való válaszképpen ajánlották fel egyre többen és többen e célra szánt adományaikat, így ajánlkoztak férfiak és nők az árvaházban való szolgálatra. Árva gyermekek is csak akkor jelentkeztek, amikor ezt az Úrtól külön kérték. Alaptőkéjük nem lévén, sokszor volt üres a pénztár, az éléskamra vagy a fáskamra, s napról napra kellett a kegyelemre hagyatkozniuk. Mikor a legszorongatóbb volt a hiány, térdre borultak és imádkoztak, s a kellő pillanatra a szükséges dolgokat Isten mindig csodálatosképpen kirendelte. Az évek folyamán öt hatalmas épület készült el így, összesen 20000 árva részére Bristolban.

Egy alkalommal Bristolban és környékén vörheny, tífusz és himlőjárvány dühöngött. Újra ahhoz az Istenhez folyamodtak, aki életnek és halálnak és a természet összes erőinek Ura, az imádság volt az egyetlen menedék, – s az egész idő alatt sem vörhenyesnek, sem tífuszosnak nem volt szabad az árvaházba belépnie; mindössze néhány himlős megbetegedés fordult elő, de azok is könnyű lefolyásúak voltak.

Tudunk egy hívő cipészmesterről, aki – mikor már öreg, beteg lévén – „csak" imádkozni tudott, ezt a szolgálatát olyan komolyan vette, hogy napról-napra pontosan imanaplót vezetett. Halála után bukkantak rá s fedeztek fel benne ilyen imatárgyakat: Szept. 1.: missziói állomásunk ne nélkülözzön. Szept. 2.: A testvérnek adjon az Úr minden testi-lelki jót. Szept. 3.: P. testvér házánál áldott legyen az összejövetel. Szept. 4.: N. testvért őrizze meg Isten... Mikor a dolgoknak pontosan utánajártak, a következők derültek ki: Szept. 1-én a missziói állomás 500 font váratlan ajándékot kapott. Szept. 2-án A testvér súlyos betegségéből hirtelen, csodálatos módon meggyógyult. Szept. 3-án P. testvér házánál rendkívül áldott volt az összejövetel és sokan tértek

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 27

meg. Szept. 4-én N. testvér lakásának környékén betörők jártak, de épp az ő házát nem bántották. Isten minden imádságunkat hallja, még ha nem is mindegyiket hallgatja meg. Hiszen Ő jobban tudja saját javunkat, érdekünket, mint mi magunk! Ha kisgyerek tüzes szenet vagy mérget kér, éppen szeretetből kell azt megtagadni tőle. Imádságunk tehát nem a mi akaratunknak, vágyunknak Istenre kényszerítése, hanem ellenkezőleg: Isten akaratának keresése. Ezért kell minden kérésünkhöz hozzáfűznünk: „Mindazonáltal úgy legyen, ahogy Te akarod!"

4) Mindezeken túl a legritkább, de legmagasabb rendű imádság az Isten dicsőítése: nem valamiért, amit megadott vagy megadhat, hanem önmagáért! A szívnek szinte túlcsorduló, rajongó hódolata és szeretete ömlik ilyenkor szavakba. Ilyen Isten-magasztalás az utolsó öt zsoltár: *„Magasztallak téged Istenem, Királyom, és áldom nevedet örökkön-örökké! Minden napon áldalak téged!"* (Zsolt 145,1–2) *„Dicsérjétek az Urat! Hiszen Istenünkről énekelni jó; hiszen Őt dicsérni gyönyörűséges és illendő dolog."* (Zsolt 147,1) Így áldja Istent a Miatyánk záró mondata is: *„Tiéd az ország, a hatalom és a dicsőség mind örökké!"*

Amikor négyszemközt vagyok mennyei Atyámmal és rajta kívül más nem lát: kitárhatom szívemet őszintén előtte és elmondhatok neki mindent. Ha azonban az atyafiak közösségében imádkozom hangosan, eszembe kell hogy jussanak az Úr Jézus intő szavai: színből hosszan ne imádkozzam, ne legyek bő beszédű. Legyen imádságom egyszerű, rövid, csak Istennek szóló.

KÉRDÉSEK:

a.) **Megvan-e imádkozó életedben a „hálaadás – bűnvallás – könyörgés – dicsőítés" egészséges egyensúlya?**

b.) **Van-e imanaplód? Kik és mik szerepelnek benne?**

c.) **Van-e imádkozó közösséged, melyben egymást is erősítve viszitek az Úr elé könyörgéseiteket?**

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 28

4. AZ ÚJSZÜLÖTT CSALÁDJA: **KRISZTUS GYÜLEKEZETE**

„Aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát, az fitestvérem, nőtestvérem és anyám." (Mt 12,50)

„Ti pedig a Krisztus teste vagytok és tagjai rész szerint." (1Kor 12,27)

„Ha a világosságban járunk, közösségünk van egymással és Jézusnak, Isten Fiának vére megtisztít minket minden bűntől." (1Jn 1,7)

Ha egy gyermeket születése után magára hagynak, utcára kitesznek, nyomorúságos módon elpusztul. Ha később, nagyobb korában az utcára kerül s ott csavarog naphosszat, bizonyosan elzüllik. Az újszülöttnek s a gyermeknek családi otthonra van szüksége, ahol szeretettel és hozzáértéssel ápolják, védik, gondozzák, irányítják, természetének vadhajtásait lenyesegetik.

Az újjászületett ember családja: Krisztus gyülekezete, a Krisztusban hívő és neki engedelmeskedő, ugyancsak újjászületett emberek közössége. Ezeket maga az Úr Jézus vállalja családjaként. Ha beiktatódsz ebbe a családba, csodálatos módon szabad majd átélned, hogy abban mennyire szüleid az idősebb emberek, mennyire testvéreid a kortársak, mennyire gyermekeid a fiatalabbak!

Ennek az új lelki családnak, Krisztus gyülekezetének az életét három dolog jellemzi:

1) Szerves összetartozás Krisztussal és Őbenne egymással

„Krisztus teste vagytok és tagjai rész szerint" – így tanít Pál apostol erről a közösségről. Nem külön-külön, egymástól függetlenül tartozunk Krisztushoz, hanem amilyen szervesen Őhozzá, benne ugyanolyan szervesen egymáshoz is. Ő a Fő, mi vagyunk a tagok,

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 29

együtt a test. Sose láttam még olyan testet, amelyben a főből külön induló szálon leng a kéz, ismét külön szálon egy térd, ugyancsak külön egy csípőcsont – és így tovább. A test minden egyes tagjának megvan az összeköttetése az aggyal, a központi idegrendszerrel, de ugyanakkor pontosan be van illesztve a környező testrészek közé és azokkal szerves kapcsolata van. Így van ez a gyülekezetben is: ott sincs sem fölösleges, sem nélkülözhető tag. A közösség minden tagjának szüksége van rád! – s a közösség minden tagjára szükséged van! Sőt, túl egy helyi gyülekezet keretein, nemzetközi találkozók alkalmával csodálatos élmény a különböző földrészeken élő, különböző nyelvet beszélő, különböző felekezethez tartozó, de Krisztusban egyként hivő atyafiak testvéri egymásra találása, egységes látása, programja és gondolkodásmódja!

2) Testvéri közösség gyakorlása

Ha mint új tag belépsz a megváltottak gyülekezetébe, a többiek szeretettel melléd állnak, a hivő élet útján járni tanítanak, nehézségeiden átsegítenek, tapasztalataikat neked is átadják, másrészt, meg ne sértődj miatta! Bűneidről is lerántják majd a leplet, hogy azokból kigyógyulhass és megtisztulhass. Mint a sebész, aki szervezeted gennyes gócait éles késével eltávolítja, még akkor sem ellenséged, ha a műtét nagy fájdalommal jár. Ha a hívő életben megerősödsz és Isten Lelke önállóvá érlel, már neked is lesznek szolgálataid a többiek körül, rád is rak terheket, rád is bízzák gyengébbek, ifjabbak istápolását.

Együttérzés, közösségvállalás, egymásnak minden vonatkozásban való megsegítése jellemzi Krisztus megváltottjainak közösségi életét. Néhány ige gyönyörűen szemlélteti ezt: *„örüljetek az örülőkkel és sírjatok a sírókkal; egymással egyetértésben éljetek."* (Róm 12,15–16) *„Ne legyen meghasonlás a testben, hanem a tagok kölcsönösen gondoskodjanak egymásról. És így ha szenved egy tag, vele együtt szenvednek a tagok mind; ha meg-*

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 30

becsülésben részesül egy tag, vele együtt örülnek a tagok mind." (1Kor 12,25–26) A Krisztust nem ismerő világban elképzelhető a közöny, a káröröm, a gyilkos indulat, de, akik új életet kaptak, együtt érző szívet is kaptak. *„Egymás terhét hordozzátok és úgy töltsétek be a Krisztus törvényét."* (Gal 6,2)

Mindez nemcsak elvi követelmény, hanem tapasztalati valóság. Először az első pünkösd után lett azzá, amikor a jeruzsálemi gyülekezet tagjai olyan közösséget alkottak, amelyben szívüklelkük egy volt, együtt imádkoztak és tanulmányozták az Írásokat, de anyagiakban is közösségre léptek. *„Mindenük közös volt, szűkölködő sem volt közöttük senki, mert akiknek szántóföldjeik és házaik voltak, az eladottak árát elhozták, azután elosztották kinek-kinek, amint arra szüksége volt."* (ApCsel 4,32–35)

Saját hívő életem számtalan tapasztalata is bizonyítja ezt a tényt. Ismerek olyan sokgyermekes asszonyt, aki hirtelen özvegységre jutott és hívő testvérei azonnal vállalták, hogy havonta valamennyi forintot rendszeresen biztosítanak számára. Tudok olyan fiatal párról, akiknek – minthogy meglehetősen szegények voltak – a háztartását az atyafiak felszerelték.

Ha valamelyik hívő közösség egyik tagja költözködik, rendszeres szokás, hogy onnan a fiúk és férfiak közül segítségére sietnek, esetleg még vidékre is elköltöztetik, és megtakarítják számára a szállítmányozás roppant költségeit. Az általánosan utált társbérleti állapot is áldott szolgálatok szakadatlan forrásává válik hívő emberek között.

A közösségben vállalnunk kell egymást, nyomorúságainkkal együtt és hordoznunk kell egymás terheit. Egy furunkulus, bármely részén legyen is a testnek: az egész test ügye, ezért is kezelik gyakran nem helyi, hanem általános gyógyszerrel, pl. penicillinnel. Ha szenved egy tag, vele együtt szenvednek a tagok mind. A közösségben magadévá teszed, átérzed testvéreid sorsát, de ők is átérzik a te sorsodat. Nem lehetsz többé árva.

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 31

3) Elválasztó különbségek eltűnése

„Mindnyájan Isten fiai vagytok a Krisztus Jézusban való hit által. Nincs zsidó, sem görög, sem szolga, sem szabad; nincs férfi, sem nő, mert ti mindnyájan egy vagytok a Krisztus Jézusban." (Gal 3,26; 28)

„Mert hiszen mi egy Lélek által mindnyájan egy testté kereszteltettünk meg, akár zsidók, akár görögök, akár szabadok, akár szolgák, de mindnyájan egy Lélekkel itattattunk meg." (1Kor 12,13)

Három éles elválasztó vonal bontja meg és teszi sokszor elviselhetetlenségig gyötrelmessé az együttélést az emberi társadalomban.

Egyik a faji és nemzetiségi kérdés. Emberek egyik csoportja „eleve, hivatalból" gyűlöli emberek másik csoportját pusztán azért, mert azok más fajhoz tartoznak, más a bőrük színe, más nyelvet beszélnek, más ország szülöttei. Krisztus megváltottainak közösségén belül leomlik ez a válaszfal (nincs zsidó, se görög), keresztyén talajon pl. antiszemitizmus (zsidógyűlölet), négerüldözés, nemzetiségi gyűlölet teljesen elképzelhetetlen. A minket elválasztó különbségeknél nagyobb a minket átölelő egység: *„Egy vagytok Krisztusban, egy Lélekkel itattattunk meg!"*

A másik a szociális kérdés és a rangkérdés. Rangosabb, gazdagabb, műveltebb emberek rendszerint megvetik a szegényt, a kisebbet, az alacsonyabb sorsút. Az alsóbb réteg pedig irigységet, bosszúvágyat, gyűlöletet táplál szívében. Krisztus uralma alatt azonban ez a korlát is ledől. (Nincs sem szolga, sem szabad.) Hogy pl. egy lakatos és egy törvényszéki társelnök hétről-hétre benső testvéri közösségben, együtt imádkoznak, vagy hogy a hit dolgaira nézve egy egyetemi tanár tanul valami újat egy bolti kiszolgálólánytól, ebben keresztyének között igazán semmi rendkívüli nincs!

A harmadik éles választóvonal a nemek kérdése. Férfiak és nők együttlétét gyakran tisztátalan feszültség és izgalmi állapot

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 32

szokta megrontani. Ismeretes a férfiak vetkőztető pillantása, a nők magukat kellető, kihívó kacérsága. A mindenkori férfi hajlamos a nők kiszolgáltatott helyzetével való szívtelen visszaélésre; sokszor családon belül a legtragikusabb. A mindenkori nő pedig hajlamos, hogy testének kívánatos voltából kovácsoljon magának akármiféle tőkét. **Krisztus gyülekezetében megváltozik minden, mert „nincs sem férfi, sem nő a Krisztusban". Ez azt jelenti: ott megadatik, hogy egymásra tiszta szemmel nézzünk, egymásban ne csupán a „másnemű lényt" lássuk, hanem a Jézus vére árán megváltott, örök életre elhivatott testvért becsüljük meg!**

Végül egy intő szó: Krisztus gyülekezetétől elszakadni végzetes lépés! *„Ne hagyjuk el a magunk gyülekezetét, amint szokásuk némelyeknek, mert ha szándékosan vétkezünk az igazság megismerésére való eljutás után, akkor nincs többé áldozat bűneinkért, hanem az ítéletnek valami félelemmel teljes várása."* (Zsid 10,25–27) Amikor Júdás az utolsó vacsorán kilépett a tanítványi körből, az éjszakába lépett: a bűn, a kárhozat éjszakájába! Aki úgy lép ki a gyülekezetből, hogy utoljára becsukja maga mögött az ajtót, az éjszakába lép!

Ha új életet nyertél, keresd meg Krisztus népének gyülekezetét s ezért a drága családért adj hálát Istennek!

KÉRDÉSEK

a.) **Mondd el, hogy hol és hogyan találtál hitben testvérekre? Van-e lelki testvéred, akinek mindent elmondhatsz, akivel együtt imádkozol, akivel együtt szolgálsz?**

b.) **Mi számodra ennek a közösségnek a tartalma?**

c.) **Mit jelent a közösség számára, hogy te is tagja vagy?**

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 33

5. AZ ÚJSZÜLÖTT HANGJA: **BIZONYSÁGTÉTEL**

„Aki vallást tesz rólam az emberek előtt, én is vallást teszek arról az én mennyei Atyám előtt; aki pedig megtagad engem az emberek előtt, én is megtagadom azt az Én mennyei Atyám előtt”. (Mt 10, 32–33)

„Ha valaki szégyell engem és az én beszédemet, az Emberfia is szégyellni fogja azt, mikor eljön a maga dicsőségében.” (Lk 9,26)

„Nem tehetjük, hogy amiket láttunk és hallottunk, azokról ne szóljunk.” (ApCsel 4,20)

Az újszülöttnek, ha él és egészséges, feltétlenül hangja van: jelzi hogy él. Ez a hang lehet kellemetlen, bántó, fülsértő, de általa a környezetnek, ha tetszik, ha nem, tudomásul kell vennie, hogy itt valaki van, aki pedig nem volt, új élet jelent meg a földön! Vége a ház megszokott csendjének, vége a nyugodt éjszakáknak, falak és fülek beleremegnek az új jövevény érkezésébe!

Aki Isten Lelke által újjászületett, annak is van afféle hangja, ez a felcsendült új hang és jeladás a bizonyságtétel. Az új élet nem titkolható, de nem is szabad titokban maradnia! Tartós, mély csend csak a halvaszületett gyermek körül van. A halál csendje ez.

1.) Mit jelent bizonyságot tenni?

Megvallani azt, hogy Jézushoz tartozom, szeretem Őt, neki szolgálok. Sem házasságkötést, sem munkaviszonyt nem szokás, eltitkolni, sőt hivatalosan és törvényesen, teljes nyíltsággal kell megvallani mind a kettőt. Jézushoz tartozom: szeretetkapcsolat és szolgálati viszony. Nincs mit titkolni rajta! Csúnya dolog megtagadni, szégyellni azt, aki szeret, jó hozzánk, áldozatot hozott értünk, akinek sokat köszönhetünk, Hitvány ember pl. az, aki magas rangra jutva szégyelli és megtagadja alacsony származású,

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 34

öreg szüleit, akik őt felnevelték, vagy aki új kapcsolatok létesítése érdekében megtagadja hűséges régi barátait. Jézus a legjobban szeret, a legnagyobb áldozatot hozta értünk, neki legtöbbet köszönhetünk, legyek hát kész megvallani, hogy mostantól fogva igenis hozzá tartozom, szeretem és szolgálom Őt, Megváltómat ismertem meg benne!

Jézuson nincs mit szégyellni, hozzá tartozni igazán nem szégyen. Még halálos ellenségei, bírái sem találtak benne semmi bűnt. Egyetlen olyan szava vagy tette sem volt, amely miatt övéinek szégyenkezniük kellene.

Annál több szégyellnivaló van rajtam. Az én életemnek bizony sok a szégyenfoltja. S felém mégis ez az ígéret hangzik: Ha én itt a földön nem szégyellem a dicsőséges Jézust, Ő se fog szégyellni az Atya előtt engem, a nyomorult bűnöst. Vallást tesz majd rólam és vállal engem, mint megváltottját! Ha azonban én itt e földi életben szégyellem és megtagadom Őt, Ő is megtagad engem örök életem legkritikusabb (legválságosabb) pillanatában, örök sorsom eldőlte napján: *„Távozzatok, nem ismerlek titeket!"* Krisztus megtagadását lásd veszélyesnek, ne a róla való vallástételt. Ne attól félj, aki csak a testet ölheti meg!

2.) Miért kell bizonyságot tenni?

Azért, hagy mások is felismerjék Jézus Krisztusban Megváltójukat; hogy az ő életük is megoldódjék, átmenjenek a halálból az életre, kárhozatból az üdvösségre. Hiszen Krisztus nélkül a halálban vannak! Ez a mentő szeretet hajtotta a bizonyságtételre az apostolokat, misszionáriusokat, evangélizátorokat, s minden élő hitű keresztyént. Ezért nem tehetik, hogy amit láttak és hallottak, arról ne szóljanak; ezért kérik Istentől ajándékképpen, hogy teljes bátorsággal hirdethessék az igét. Azért kell felelős szeretettel bizonyságot tenni, mert itt emberek üdvösségéről van szó. Pál apostol így fejezte ki ezt: *„Nem szégyellem a Krisztus evangéli-*

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 35

umát, mivel Istennek hatalma az minden hívőnek üdvösségére!" (Róm 1,16) Ezt a gondolatot egyik legszebb énekünk így szólaltatja meg: „Ó Sion ébredj, töltsd be küldetésed. Mondd a világnak: hajnalod közel! Mert nem hagy az, ki népeket teremtett, senkit sem éjben, bűnben veszni el. Légy örömmondó, békekövet. Hirdesd a Szabadító elközelgetett!

Lásd millióknak lelke megkötözve, rablánccként hordoz sötét bűnöket; Nincs kitől hallja: Megváltónk keresztje mily gazdag élet kútja lett neked. „Légy örömmondó, békekövet..." (397.é.)

3.) Hol és mikor kell bizonyságot tenni?

Az igazi választ tulajdonképpen két szóban adhatjuk meg: mindig, mindenütt! Itt nincs „lejárt munkaidő", szabadságolás, nyugállomány. Mégis bizonyos sorrendet maga Jézus szab a tanítványok elé, midőn – mennybemenetele alkalmával így rendelkezik felőlük: *„Tanúim lesztek nekem mind Jeruzsálemben, mind az egész Júdeában és Samáriában, egészen a föld végső határáig."* (ApCsel 1,8) Itt korlát nincs, de van sorrend. Te sem mehetsz el zulukafferek közé misszionálni anélkül, hogy előbb szüleidnek vagy élettársadnak el ne mondtad volna, mit tett veled Jézus. Nem lesz áldás az ország túlsó szélén elhangzó bizonyságtételeden, ha szűkebb baráti köröd mit sem sejt új életedről. Mondd el otthon, szűk családi körben, ha megrónak vagy bolondnak tartanak is érte! Tégy bizonyságot róla gyülekezetedben, ahol talán a mély álom csöndjét botránkoztató módon fogja felverni hangod, mert ott a prédikáció alatt mindenki szundikál, az Isten Igéjét senki komolyan nem veszi és úgyszólván minden már csak üres látszat. (Ilyenkor meg kell keresned azt a néhány újjászületett embert, akiknek az együttese a gyülekezet élő magját alkotja.) Tégy bizonyságot a megszokott társaságban, melyben eddig forgolódni szoktál; barátaid és barátnőid körében, akikkel együtt szórakoztál, borozgattál,

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 36

pletykáztál mostanig hadd tudják meg a benned végbement változást! Ismertem egy asszonyt, aki valamikor nagyon gazdag volt és előkelő, s a „felső tízezer" köreiben forgolódva élte henye életét. Isten előbb teljesen szegénnyé, azután lelkileg mérhetetlen gazdaggá tette: új élettel ajándékozta meg. Erre sorra járta régi barátnőit, akik ugyancsak mind súlyos anyagi viszonyok közé kerültek, de Krisztus ismerete híján csak aggódni, keseregni, hamis reményeket tudtak táplálni, és elmondta nekik, hogy külső körülményeinktől függetlenül, vagy éppen azok ellenére is lehet mindenkor örvendezni az Úrban és belső békességgel járni. Mint valami csodalényre, úgy néztek rá eleinte, de bizonyos, hogy az Úr Igéje nem tér vissza üresen.

Munkahelyen vagy hivatalosan megkívánt állásfoglalás esetén a vallástétel bibliai szabálya a következő: *„Legyetek készek mindig megfelelni mindenkinek, aki számon kéri tőletek a bennetek lévő reménységet, de szelídséggel és istenfélelemmel."* (1Pét 3,15) Tudok olyan hívő leányról, aki mikor munkahelyén életrajzot kellett beadnia, az élettörténet során 19. évéhez érve, abba beleírta: itt nem hallgathatom el életem legnagyobb eseményét, akkor ismertem meg Jézus Krisztust, mint személyes Megváltómat.

Vonaton, várótermekben, vagy bárhol, ahol hosszabb időt töltünk idegenekkel, kereshetjük a bizonyságtétel alkalmait, s ha valahol kapu nyílik, készen kell lennünk rá. Mindenáron erőltetni persze nem szabad a dolgot. Ha vonaton utazunk és csendben elővesszük Bibliánkat, előbb-utóbb valamelyik útitársunk valamiféle megnyilatkozása feltételezhető.

Az „alkalmatlannak látszó" helyzetektől és időpontoktól nem kell visszarettenni. Egy alkalommal evangélizációs szolgálatra készültünk valahova, s akadt valaki, aki jóindulatúan figyelmeztetett: most éppen nem alkalmas az időpont. Habozásunkból az éppen aznapi ige lendített ki: *„Hirdesd az igét, állj elő vele alkalmas és alkalmatlan időben."* (2Tim 4,2)

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 37

4.) Hogyan kell bizonyságot tenni?

Kétféleképpen, szóval és élettel. Nem szóval vagy élettel, hanem szóval és élettel. Szóval, mert a hit hallásból van, és élettel, mert szavunknak csak akkor van súlya, ha azt „életünk beszéde" hitelesíti. A sorrendet a helyzet szabja meg. Ha pl. ismerősnek mindjárt ismeretségünk kezdetén beszéltem Jézusról, akkor szavaimat nyilván későbbi, vele szemben tanúsított magatartásom kell hogy megpecsételje. Ahol azonban naponta állandóan forgolódunk s mindenestől ismernek minket és ismerik régi életünket is, ott a szavak bizonyságtételét nyilván a gyakorlati élet bizonyságtételének kell megelőznie. Pogány férjek keresztyén feleségeinek ilyen tanácsot ad Péter apostol: *„Ti asszonyok, engedelmeskedjetek férjeiteknek, hogy ha némelyek nem engedelmeskednének is az igének, feleségük magaviselete által ige nélkül is megnyeressenek, látva a ti istenfélő és tiszta életeteket."* (1Pét 3,1–2) Aki otthonában, családjának szakadatlanul prédikál, joggal válik elviselhetetlenné. De az Ige által ajánlott út nagyon áldott. Hallottam egy asszonyról, aki hosszú éveken át igen sokat szenvedett férje iszákossága miatt, s valahányszor az részegen tért haza, mérgesen pörölt vele, vádak és szemrehányások özönét zúdította rá.

Egyszer aztán az asszony megtért, s attól kezdve, ha a férj részegen ment haza, s ruhástól az ágyba feküdt, többé nem dobta le az ágyról, hanem levetkőztette, megmosdatta, betakarta szépen; ha férje goromba volt hozzá, ó szelíd szóval, szeretettel válaszolt; ha kevés volt is a pénze, nem tette szóvá. Így ment ez hónapokig, míg egyszer a férj nem bírta tovább és ő tette szóvá: Mi történt veled, hogy ilyen jó tudsz lenni hozzám, holott én veled szemben olyan gonosz vagyok? És ekkor jött el az asszony számára a szóbeli bizonyságtétel alkalma: „Jézus Krisztus változtatott meg ennyire. Ő téged is meg tud változtatni!" S valóban így is történt.

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 38

Ha bizonyságot teszünk Urunkról, legyen benne a személyes élmény lüktetése és melegsége. Nem számtanleckét mondunk fel, kötelességszerűen és hideg szívvel, hanem drága Megváltónk, leghívebb Barátunk csodálatos tetteiről szólunk. S fontos az is, hogy ilyenkor Ő legyen valóban a központ és a cél. Ne azért emlegessem Jézust, hogy ennek ürügyén saját magamról beszélhessek és személyemet érdekes színben sikerüljön feltüntetnem. Ha Róla szólok: Neki növekednie kell, nekem pedig alábbszállanom!

5.) Mit tegyünk, ha máris megtagadtuk Jézust?

Volt valaki, aki gyáván, rútul megtagadta Jézust, nem is vállalta Őt mesterének és esze ágában sem volt, hagy másokat hozzá vezéreljen. *„Átkozódott és esküvel tagadta: Nem ismerem azt az embert!"* (Mt 26,72–74) És volt valaki, aki a „feszítsd meg"-et kiáltó jeruzsálemi tömeg elé hősies bátorsággal e szavakkal állott: *„Azt, aki Isten rendeléséből nektek kiadatott, keresztre feszítettétek és megöltétek, Őt az Isten feltámasztotta. Térjetek meg és keresztelkedjetek meg mindnyájan a Jézus Krisztus nevére, bűneitek bocsánatára."* És csatlakoztak aznap háromezren. (ApCsel 2,23; 35; 41) A két ember közül melyikhez szeretnél hasonlítani? Lásd: mindkét arc ugyanazé az emberé. Péter apostolé. Ha máris megtagadtad Uradat, halld az evangéliumot: lehet ennyire átváltozni! A kétféle magatartás között csak annyi van, hogy Péter keservesen sírt régi, gyáva szíve miatt s forrón könyörgött az új szívért, melyet pünkösdkor kapott. Ennyit tégy te is!

KÉRDÉSEK

a.) Kicsoda számodra Jézus Krisztus?

b.) Mit tudsz Róla elmondani családodnak, barátaidnak, munkatársaidnak?

c.) Kiről és hogyan szól életed szavak nélküli bizonyságtétele?

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 39

6. AZ ÚJSZÜLÖTT TISZTÁLKODÁSA: **BŰNVALLÁS**

„Míg elhallgatám, megavultak csontjaim a napestig való jajgatás miatt. Vétkemet bevallám neked, bűnömet el nem fedeztem. Azt mondtam: bevallom hamisságomat az Úrnak és Te elvetted rólam bűneimnek terhét." (Zsolt 32,3–5)

„Aki elfedezi az ő vétkét, nem lesz jó dolga, aki pedig megvallja és elhagyja, irgalmasságot nyer." (Péld 28,13)

„Valljátok meg egymásnak bűneiteket és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok." (Jak 5,16)

Elképzelni is iszonyat, mi lenne egy csecsemővel, ha akár csak 1–2 napon át is elmulasztanák tisztába tenni. Folytonos szennyeződése folytonos tisztogatást igényel.

Hát ez még az újjászületett ember életében is így van? Az Úr Jézus egyszer azt mondta tanítványainak: *„Ti már tiszták vagytok a beszéd által, amelyet hirdettem néktek."* (Jn 15,3) Mikor azonban tanítványai lábát mosta, így szólt Péterhez: *„Aki megfürdött, annak nincs szüksége másra, csak hogy a lábát mossa meg. Különben egészen tiszta."* (Jn 13,10) Az egyébként megtisztított ember is szakadatlanul szennyeződik ama felületén, ahol érintkezik a föld porával. A megváltott ember, amíg itt a bűn által megrontott világ légkörében él, abban állandóan szennyeződik, a világ szelleme szívébe hatol. Éppen ezért bűneink arányában van szükség bűnbánatra, bűnvallásra, bűneinktől való megtisztulásra.

Mondhatná erre valaki: hát nem elég, ha Isten előtt vallom meg bűnömet, belső szobám imádságos csendjében? Ha ez megtörtént, mi szükség arra, hogy emberek előtt is vallást tegyek? Ezt már nem vállalom, annál már önérzetesebb vagyok! Igaza van-e?

Természetes, hogy a legelső és legfőbb mozzanata a bűnvallásnak az Isten előtti megalázkodás. „Bevallom hamisságomat az

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 40

Úrnak." Ha ez meg nem történt, ezt nem pótolhatja semmiféle emberek közti beszélgetés. De ha valóban megtörtént, vagyis ha Isten előtt nyomorult bűnösnek, halálra méltónak vallottam magam, akkor a következő lépés nem lehet ez a magatartás: „Ezt viszont meg ne tudja rólam senki, világért se! Felebarátaim csak hadd higgyék, hogy kiváló és tiszta ember vagyok!" Akit nem rendít meg szíve gyökeréig, hogy csak Isten elé vitte bűnét, azt viszont el se bírná viselni, hogy még emberek is tudjanak róla: valójában az embereket tartja nagyobbra Istennél, jobban fél emberektől, mint Istentől, fontosabb számára emberek véleménye, mint Istené! Hívő gondolkodás-e az ilyen? „Amíg csak Isten tudja, hogy loptam, addig nincs semmi baj, csak emberek meg ne tudják, mert az már igazán kellemetlen volna!" Aki bűnével valóban a Mindenható Isten elé állt, annak ahhoz képest végtelenül kicsi dolog, hogy még egy ember is tudjon róla. A mások előtt való bűnvallás a hitelesítő pecsétje annak, hogy bűnével valaki csakugyan Isten elé állt, annyira, hogy íme emberi szempontok már eltörpültek előtte.

„Valljátok meg bűneiteket egymásnak!" Az ilyen bűnvallás visszautasításának ténye nem egyszer az emberi gőg és büszkeség utolsó erődítménye, amelynek önmagunkban való lerombolása és feladása nélkül Isten színe előtti bűnvallás nem lehetséges. A tapasztalat azt mutatja, hogy nagyon sokan megvallják bűneiket Isten előtt anélkül, hogy tartós győzelmet arathatnának azok felett.

Személyes tapasztalat alapján is állíthatom, hogy a bűn fölötti győzelem a megvallás nyomán következik be. Amíg erre nem vállalkozom, addig az a bűn voltaképpen kedves még nekem, melengetem szívemben, igazán elszakadni talán nem is akarok, még ha Isten színe előtt bánom is! *„Aki elfedezi az ő vétkét, nem lesz jó dolga, aki pedig megvallja és elhagyja, irgalmasságot nyer."* (Péld 28,13). Az eltitkolt bűn: tovább hurcolt teher, a megvallott bűn: lerakott teher. Az emberiség nagy illúziója, önámítása az a

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 41

közfelfogás, amely a lélek egészsége érdekében a szégyenletes dolgoknak a tudat alatti lelkiség mélyén való rejtegetését követeli meg. E közfelfogásnak, mely mindnyájunkat többé-kevésbé képmutatókká, s egy álcázott társadalom tagjává tesz, épp az ellenkezője igaz; a lélek egészsége ott kezdődik, midőn nemcsak Isten, de embertársaink előtt sem leplezzük igazi valónkat.

A bűnvallást illetően is tisztáznunk kell néhány kérdést.

1) Ki előtt tegyek bűnvallást?

Ha a szóban forgó bűn egy bizonyos személy ellen irányul (pl. sértés, rágalmazás, csalás, lopás, gyűlölködés), akkor egészen természetes, hogy e bűnömet az illető előtt kell megvallanom, tőle kell bocsánatot kérnem, őt kell kártalanítanom, vagy helyre állítani becsületét, vele magával kell rendeznem az ügyet. Ha pl. szüleimmel szemben tiszteletlen, vagy egy beosztottammal szemben igazságtalan voltam, nem intézhető el az ügy olymódon, hogy ezt csak egy más lelki testvéremnek vallom meg, az illetőknek viszont egy árva szót sem szólok.

Történhet a bűnvallás a gyülekezet vezetője, vagy bárki hívő testvér előtt is, akihez bizalmunk van, vagy akihez Isten Lelke küld, aki esetleg Isten megbízásából lép hozzánk és kérdez lelkünk állapota felől. Isten követét nem arról lehet felismerni, hogy mindig jót mond és emberileg rokonszenves, hanem arról, hogy a vele való beszélgetés során teljesen lelepleződünk, de teljesen fel is szabadulunk!

Történhet bűnvallásunk a hivők közössége, a gyülekezet nyilvánossága előtt is, de csak olyan esetben, ha ez más jelenlévők lelki kárával nem jár. Vannak olyan bűnök, amelyeknek megvallása esetleg ingerlőleg, nyugtalanítólag, kísértésképpen hat, ilyen esetekben a négyszemközti bűnvallás helyénvalóbb. Szabályokat itt persze felállítani nem lehet; ezen a területen különben is a Szentlélek indítása a döntő!

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 42

Bűnvalláshoz mindig hívó társat, vagy társakat keressünk, akik maguk is ismerik a bűn lényegét, a kegyelem titkát, Isten igéjét, – s akik testvérünkké tudnak lenni a nyomorúság idején.

2) Milyen legyen a bűnvallásom?

Legyen lehetőség szerint, amennyire tőlem telik, őszinte és maradéktalan. A tudatos elhallgatással Isten ítéletét vonjuk fejünkre. Egy áldott életű igehirdetőt és lelki gondozót egy alkalommal felkeresett egy asszony evangelizáció után azzal a kéréssel, hogy otthonában keresse fel őt, mert Isten Lelke most arra kényszeríti, hogy teljesen kitárja előtte szívét és elmondja életét. A látogatás és beszélgetés meg is történt. Az evangélista megkérdezte az asszonytól: Elmondott mindent? Mindent, volt a válasz. Erre bűnbocsánatot, feloldozást hirdetett az evangélista és búcsúzott a háztól. Alig ért néhány száz méternyire, annak a háznak lakója futott utána: Azonnal jöjjön vissza, mert mióta elment, az az asszony szakadatlanul azt kiáltja: Jöjjön vissza az Isten embere! Jöjjön vissza az Isten embere! Az vissza is ment, erre az asszony lecsillapult, rendbe szedte magát és annyit mondott: Előbb elmondtam majdnem mindent, de egy bűnömet elhallgattam és most nem bírom tovább. Ezt is el kell mondanom. Van erre is bocsánat? S az újabb bűnbocsánat-hirdetés nyomán szállt csak az asszony szívébe a teljes békesség: Jézus békéje.

Amikor Isten lelke bűnvallásra indít, ne engedjük, hogy a Sátán a „mellébeszélés” tőrébe csaljon. Ez azt jelenti, hogy mondok ugyan valamit a „keresztyén illendőség” kedvéért, valami apróbb és kevésbé kényes, hajánál előrángatott bűnöcskét, de tulajdonképpeni fekélyemet, életem nagy szégyenét nem tárom fel. Ha pl. valaki lopott, vagy házasságtörést követett el, nem élhet át felszabadulást, feloldoztatást ilyesféle bűnvallás alapján: „Múlt héten tiszteletlen voltam édesanyámmal szemben, barátomra pedig a háta mögött rosszat mondtam!”

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 43

3) Milyen áldások fűződnek a bűnvalláshoz?

Amikor a feltámadott Jézus megjelent a tanítványok körében, egy alkalommal ezt mondta nekik, rájuk lehelvén: *„Vegyetek Szentlelket! Akiknek bűneit megbocsátjátok, megbocsáttatnak azoknak; akikéit megtartjátok, azoknak megtartatnak."* (Jn 20,22)

Ez az „akiknek" konkrét, személyes feloldozást jelent. Megtérésem után egy évvel olyan bűnbe estem, amiről azt hittem, ezen rég túl vagyok már. Nagyon fájt nekem az eset és elvesztettem békességemet. Nem is volt nyugalmam mindaddig, amíg – noha már késő este volt – fel nem zörgettem, ágyából ki nem húztam egy hívő testvéremet és meg nem vallottam neki bűnömet.

Nem mondott ő semmi újszerűt vagy különlegeset, csak azt, amit általánosságban már tudtam, hittem és számtalanszor hallottam, sőt magam is állandóan hirdettem másoknak: „Hidd el, hogy Jézus vére ezt is eltörölte, a kereszten ennek a terhét is levette rólad!" És ez az ismert tétel azáltal vált számomra engem is felszabadító, boldog üzenetté, hogy megvallottam a bűnt és magamra vonatkoztathattam az érvényes bocsánatot. Olyan jó volt utána felszabadultan hálát mondani az Úrnak!

Ezen felül egy sajátos összefüggésre mutat rá Jakab: *„Beteg valaki köztetek? Hívja magához a gyülekezet véneit, hogy azok imádkozzanak felette, és ha bűnt követett is el, megbocsáttatik néki. Valljátok meg azért egymásnak bűneiteket és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok."* (Jak 5,14–l6) Betegség esetén: bűnvallás és gyógyulás! Ha a többet és nagyobbat: a lélek betegségének meggyógyítását Isten kész megcselekedni, hogyne állna hatalmában a testi gyógyítás is? Napjainkban világszerte és hazánkban is egyre több tény hirdeti a bűnvallás és gyógyulás összefüggésének valóságát. Sokkal több hittel és engedelmességgel kell támaszkodnunk Isten ígéreteire!

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 44

4.) Mit kell tudnom, ha előttem vallja meg valaki a bűneit?
Ne tévesszem szem elől a kölcsönösség fent említett szabályát: *„Valljátok meg bűneiteket egymásnak."* Ha egy testvérem előttem lerakja bűneit, pillanatig se képzeljem, hogy most ő a vádlott, én pedig a bíró, hanem legyek tisztában vele, hogy két bűnös segíti egymást a Kegyelem királyi széke elé. Valahányszor egy ember feltárja előttem bűneit én mindig rákényszerülök, hagy megvalljam neki: testvér, ha talán más változatban is, de ugyanazt magamban én is látom.

A bűnvalló közösség áthághatatlan alapszabálya továbbá az, hogy a megvallott bűn nem pletykatéma, hanem imatárgy. A rám bízott titkot kezeljem szigorú titokként, emberek előtt ki ne fecsegjem, testvérem bizalmával vissza ne éljek, hanem inkább Isten elé vigyem amit hallottam, imádságaim alkalmával bocsánatot és szabadítást kérve az Úrtól az ő számára is!

Végül: valódi bűnbánat láttán bátran és szabadon éljek legdrágább tanítványi jogommal, Jézus Krisztus felhatalmazása alapján: Akiknek bűneit megbocsátjátok, megbocsáttatnak azoknak. Bármekkorák is az illető bűnei, higgyem el, hogy Isten kegyelme még nagyobb, és merjem hirdetni az ingyen kegyelmet, a feltétel nélküli bűnbocsánatot, hiszen magam is abból élek! Igaz bűnbánat és szívbeli töredelem híján azonban ne hirdessek feloldozást, mert ezzel Jézus drága vérét gyalázom meg: Isten a kegyelmet ingyen adja, de nem adja „potyán".

KÉRDÉSEK

a.) Van-e olyan közösséged, ahol őszintén vallhatsz bűneidről is? Mindennapjaid része-e a bűnvallás?

b.) Mit jelent számodra az őszinte bűnbánat gyümölcse, a bocsánat?

c.) Az adós szolga példája nyomán: tudsz-e szíved szerint bocsánatot adni?

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 45

7. AZ ÚJSZÜLÖTT ÉLETPROGRAMJA: **SZERETET**

„Isten alkotása vagyunk, akiket Krisztus Jézusban jócselekedetekre teremtett, amelyeket előre elkészített az Isten hogy azokban járjunk." (Ef 2,20)

„Ha megtartjátok a királyi törvényt az Írás szerint; szeresd felebarátodat, mint temagadat! – helyesen cselekszetek." (Jak 2,8)

„Titeket pedig gyarapítson az Úr és tegyen bővölködőkké a szeretetben egymás iránt és mindenki iránt." (1Thessz 3,12)

„Amint én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást. Arról ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok." (Jn 13,34–35)

„…legnagyobb a szeretet." (1Kor 13,13)

Életprogramja (célkitűzése, életrendje) nem minden újszülöttnek van. A legtöbb gyermekre csak így gondol a szülő ebből a szempontból: ha felnő, majd elválik, mi lesz belőle. Előre igazán nem tudhatjuk. Vannak azonban már születésüktől fogva kivételes helyzetben lévő gyermekek, akiknek életprogramja születésük pillanatától kezdve előre meg van szabva. Ilyenek pl. a királyi család sarjai. Amikor egy kis királyfi megszületik, semmiben sem különbözik más síró csecsemőktől, mégis az egész ország ujjongva ünnepli benne a leendő királyt, hiszen nem is lehet belőle más!

Aki Isten lelke által újonnan született, ilyen királyfihoz hasonló. Bizony nem akárki, hanem Isten országában királyfi vagy királylány! *„Ti pedig választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet vagytok,"* (1Pét 2,9) Éppen azért az újjászületett embernek rendeltetéséhez híven előre elkészített programja van, királyi törvényt kell betöltenie. Ez az előre elkészített program, ez a királyi törvény: a szeretet.

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 46

Királyi törvényünk három alapkérdése: miért, kiket és hogyan szeressünk?

1) Miért szeressünk?

Hát nem az volna az észszerű, hogy csak a magunk javát, érdekét kívánjuk és mozdítsuk elő? S vajon méltók-e az emberek egyáltalán arra, hogy szeressük őket? Érdemes-e bárkit is szeretni igazán?

E kérdésre Isten igéje így válaszol: *„Nem abban van a szeretet, hogy mi szerettük Istent, hanem hogy Ő szeretett minket és elküldte az Ő Fiát engesztelésül a mi bűneinkért. Szeretteim, ha így szeretett minket az Isten, nekünk is szeretnünk kell egymást!"* (1Jn 4,10–11) Önzetlen, tiszta szeretet az embertől magától nem telik. Olyan a szíve, mint egy vasdarab: magától hideg, a közelében felmelegedni lehetetlenség. De ha ezt a hideg vasdarabot izzó, lobogó tűzbe mártják, átforrósodik maga is, attól kezdve kifelé is árasztja magából a hőt. Ha az ember hideg szíve belemerül az isteni szeretet izzó, lobogó tüzébe: lehetetlenség lesz nem szeretnie! Aki Isten szeretetét át nem élte: nem tud szeretni igazán. Aki átélte, csak szeretni tud! Miért szeressünk? Mert Isten úgy szeretett minket, hogy tulajdon Fiát értünk keresztre, halálra adta! Minden tiszta szeretetnek Isten a forrása. Isten, aki maga a szeretet.

2) Kiket szeressünk?

Nyilván nem csupán azokat, akiket úgyis szerettünk, mielőtt újjászülettünk és Isten szeretetét megismertük volna. Hiszen abban a régi fajta szeretetben voltaképpen önmagamat szeretem egy más változatban: azért szeretek, mert érdekem fűződik hozzá, anyagi vagy lelki hasznom van belő1e, élvezetet vagy gyönyört jelent számomra ez a kapcsolat, (rendszerint ezek a barátság és szerelem rugói) vagy pedig amikor gyermekeimet

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 47

vagy vérségi rokonaimat szeretem: bennük a magam vérét. Mindez még nem igazi szeretet, hanem csak szélesebb körre kiterjesztett önzés, amint erre Jézus félreérthetetlen szava rá is világit: *„Ha azokat szeretitek, akik titeket szeretnek, micsoda jutalmát veszitek? Nem ugyanazt cselekszik a vámszedők is? És ha csak a ti atyátokfiait köszöntitek, mit cselekesztek másoknál többet? Nem ugyanazt teszik a pogányok is?”* (Mt 5, 46–47)

Egészen másról, sokkal többről van itt szó! Kiket szeressünk? *„Titeket pedig gyarapítson az Úr a szeretetben egymás iránt és mindenki iránt!”* (1Thesz 3,12) Egymás iránt: ez vonatkozik arra a lelki családra, amelyről már szóltunk: mindazokra, akik bárhol a világon Jézus Krisztusban Megváltójukat felismerték, s neki mint Főnek tagjaivá lettek. A szeretetnek sajátos, bensőséges kapcsolata kell hogy összefűzzön újjászületésed pillanatától kezdve mindazokkal, akik ugyanabban a drága vérben születtek újjá!

Itt azonban természetesen nem lehet megállni. *„…és mindenki iránt!”* – így folytatódik a parancs. Ha ez a folytatás nem volna, zártkörű csoporttá, cinkossággá aljasulna a keresztyén testvéri szeretetközösség. De ez a mindenki éppen a lehető legszélesebb kört jelöli meg, amely magába zár minden embert, aki csak él a Földön, és egyetlen egynek a kirekesztésére sem jogosít fel. Persze ha a „világ minden emberét” szeretem, ez csak üres szólam, de nyomban gyakorlati alkalommá válik, mihelyt így értelmezem: szeretem mindazokat, akikkel bármiféle kapcsolatom támad, akármiféle emberek legyenek is, mert a szeretet immár az egyetlen lehetséges kapcsolat rám nézve a többi ember felé. És pl. ilyeneket jelent, ha otthon dolgozni vagy pihenni szeretnél s megszólal a csengő, nem az villan át az agyadon: Már megint kicsoda zavar meg? Hanem: Kit küld most hozzám Isten, hagy szeretetet tanúsítsak iránta? Ha az úton valaki megszólít és valamely szívességre kér, nem fordulsz el tőle ingerülten, hanem örülsz, hogy segítségére lehetsz.

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 48

Továbbá: szeretni fogod nemcsak feleségedet, hanem anyósodat is, nemcsak fiadat, hanem menyedet is, nemcsak saját gyermekedet, hanem mostohagyermekedet is, nemcsak szomszédodat, hanem társbérlődet is, nemcsak kartársadat, hanem vetélytársadat is!

A szeretet mozdulatával engedsz helyet annak a vadidegennek, aki két percig melletted szorong egy zsúfolt villamoson a szeretet hangján kéred és köszönöd meg a boltban az árut, és így tovább. Aki mostanáig közömbös volt rád nézve s úgy gondoltad: mi közöd hozzá? Az mostantól fogva felebarátoddá válik, akit Isten azért rendelt a közeledbe, hogy az Ő bővölködő szeretetéből rajtad keresztül megérezhessen valamit!

Ma az a nyelv, amit mindenki megért – kicsik, nagyok, tudósok, tudatlanok, közel és távolvalók – a szeretet nyelve. Szeretni a másik embert: nemcsak szép, jó, kedves dolog, hanem ebben áll emberi méltóságunk. Aki nem szeret, embertelenné válik. Nemcsak a gyűlölet, az embertelenség, hanem a szeretet hiánya is az. A közöny: nullpont. A tisztességes, becsületes emberek a szeretet elhanyagolásával vétkeznek a legtöbbet. Az irgalmas samaritánus történetében a pap és lévita semmi gonoszt nem tett a sebesülttel szemben, csak elmulasztották szeretni! Naponta vétkezhetünk nemcsak a gyűlölködéssel, hanem a szeretet hiányával is. A szeretet hiányától romlik meg a házasság, fáj a szíve a kis gyermektől az öregig, kibírhatatlanná válik az élet. A szeretet hiányától lesznek öngyilkosok, szenvedélybetegek, vagy jutnak börtönbe. Bűn ez a negatív magatartás, amely nem gyűlöli a másikat, de nem is szereti. Nem árt a légynek sem, de nem is használ senkinek. *„Ha embereknek vagy angyaloknak nyelvén szólok is ..., és minden tudományt ismerek is; és ha egész hitem van is, ugyannyira, hogy hegyeket mozdíthatok ki helyükről, szeretet pedig nincsen énbennem, semmi vagyok.”* (1Kor 13,2) Nem is senki, hanem semmi! Milyen sokat képzelünk ma-

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 49

gunkról, hogy vagyunk valaki, és kiderül az Isten mérlegén, hogy semmi. Ha szeretet nincsen énbennem – semmi vagyok!

Pedig tényleg nincsen bennünk szeretet! Mert amit mi produkálunk, az valóban nem szeretet. Az igazi ott kezdődik, ha olyan valakire irányul, akit nehéz szeretni. Erre mi magunktól képtelenek vagyunk.

Szeretlek annak ellenére, hogy olyan vagy, amilyen… Hogy Isten szeret minket és megbocsát nekünk, ebbe az Ő egyetlen Fia belehalt. Isten szeretetét Jézus hozta le a földre. Ezt a tiszta, áldozatos szeretetet a Szentlélek tovább hozza, be az ember szívébe. *„...mert szívünkbe áradt az Isten szeretete, a nekünk adatott Szentlélek által."* (Róm 5,5b) Mint amikor a nyitott ablakon át a tavaszi szél behozza a virágillatot. Isten azt akarja, hogy szíve bennünk dobogjon, tagjainkban, szavainkban, cselekedeteinkben. Azzal a szeretettel szeressünk, amit tőle kaptunk. Szeress mindenkit, akivel sorsod bárhol, bármikor, bárhogyan összehoz.

A „mindenki" tág körén belül még két szűkebb csoportra külön is hangsúlyosan rámutat Isten igéje. Az egyik a nyomorúságban lévők, elesettek köre. Isten az elnyomók és elnyomottak, bővölködők és nyomorgók örök perében korántsem pártatlan és semleges, hanem egyértelműen és félreérthetetlenül az elnyomottak, a szegények, kicsinyek mellett áll. Jézus Krisztus – messiási működése kezdetén – így hirdeti meg programját, küldetésének lényegét; *„Az Úr lelke van rajtam, hogy a szegényeknek az evangéliumot hirdessem; elküldött engem, hogy a töredelmes szívűeket meggyógyítsam, hogy a foglyoknak szabadulást hirdessek, és a vakoknak szemük megnyílását; hogy szabadon bocsássam a lesújtottakat…"* (Lk 4,18) S majd egykor, az utolsó ítéletkor a jobb keze felől állókat így fogadja be a dicsőségbe a Király: *„Éheztem és ennem adtatok; jövevény voltam és befogadtatok; mezítelen voltam és felruháztatok; beteg*

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 50

voltam és meglátogattatok; fogoly voltam és eljöttetek hozzám. Bizony mondom nektek, amit cselekedtetek eggyel a legkisebb atyámfiai közül, énvelem cselekedtétek meg!" (Mt 25,35–40)

Keresztyén ember helye mindenkor ott van a mindenkori bajban lévők, szegények, betegek, árvák, özvegyek, foglyok, nyomorékok, elesettek mellett!

A szeretet általános parancsán belül a másik szűkebb kört ellenségeink alkotják. *„Én azt mondom nektek: szeressétek ellenségeiteket, áldjátok azokat, akik titeket átkoznak, jót tegyetek azokkal, akik titeket gyűlölnek és imádkozzatok azokért, akik titeket üldöznek."* (Mt 5,43–48)

Neked lehetnek ellenségeid, de te nem lehetsz senkinek sem ellensége. A megbocsátásnak és szeretetnek abból a mérhetetlen tőkéjéből, amit bűnös létedre Istentől kaptál, bőségesen telik! Senki emberfia ellened annyit nem vétkezhet, mint amennyit te vétkeztél Isten ellen, s Ő neked mégis megbocsátott. Minden ellenségeskedésnek egyedül az vethet véget, ha egyszer az egyik fél lemondva a bosszú és a megtorlás igényéről megbocsát és békejobbot nyújt. Az ilyen magatartás gyökeres változást idéz elő az ellenfél szívében is.

3) Hogyan szeressünk?

a) „Mint magadat" úgy szeresd felebarátodat! (Mt 19,19) Ami neked magadnak jó vagy rossz, azt vedd figyelembe felebarátoddal szemben is.

b) Őszintén. *„A szeretet képmutatás nélkül való legyen."* (Róm 12,9) Színlelt szeretetnek, képmutató hízelgésnek nincs helye keresztyén ember szívében!

c) Tettekkel! *„Fiacskáim, ne szóval. szeressünk, hanem cselekedettel és valósággal!"* (1Jn 3,18) Nincs szörnyűbb, mint mikor a szeretet merő szólammá, kopik. A legtöbb jogos támadás ezen a ponton éri a látszatkeresztyénséget!

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 51

Egy tábori lelkész sebesült katonát látott egy ízben a fronton, s odalépett hozzá. „Olvashatok magának valamit a Bibliából? – kérdezte tőle. Éhes vagyok – felelte a sebesült. Erre a lelkész megfelezte vele utolsó darab kenyerét s újra feltette az előbbi kérdést. Szomjazom – volt a válasz. A lelkész odaadta kulacsából az utolsó pár korty vizet a sebesültnek, s újra kérdezte: Olvashatok magának valamit a Bibliából? Fázom – válaszolta a sebesült. A lelkész leoldotta köpenyét, a sebesültre terítette, újra megkérdezte tőle: Olvashatok magának valamit a Bibliából? A válasz így hangzott: Ha azt, amit velem tett, a Bibliából tanulta, ebből a Bibliából olvashat nekem valamit.

Hogy szeretünk, azt nemcsak mondani kell. Minden érzés valódiságát az érte hozott áldozat nagyságán lehet lemérni.

d) Önzetlenül. *„A szeretet nem keresi a maga hasznát."* (1Kor 13,9) Aki Krisztustól tanult szeretni, nem azt kérdezi, mi hasznom lehet belőle, hanem ezt: mennyiben válhatnék hasznodra, miben segíthetlek, mit tehetek érted, ha már egymás közelébe sodort az Isten?

e) Elnéző, megbocsátó irgalommal. *„A szeretet hosszútűrő, nem gerjed haragra, nem rója fel a gonoszt, mindent elfed, mindent eltűr."* (1Kor 13,4–7) Ellenállhatatlan és győzelmes erő az ilyen szeretet.

Mikor a múlt században New Yorkban létrejött az Iszákosmentő Misszió átmeneti otthona, egyszer bevetődött oda egy részeg matróz, vacsorát és éjszakai szállást kérve. Másnap reggel távozása után észrevették, hogy az otthonból egy pokrócot ellopott. Hosszú ideig nem látták, akkor újra megjelent. Noha lopása kiderült, újra szívesen, szeretettel fogadták, mintha mi sem történt volna. Megint lopott. Az eset sorozatosan ismétlődött, s az illető nem győzött egyre jobban csodálkozni rajta: miért fogadják be őt újra meg újra, megszégyenítő bizalommal. Végül aztán az ő lelkiismerete nem bírta tovább. Sírva vallott

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 52

meg mindent, összetört szívvel, és kért és nyert bocsánatot. Ez a hosszútűrő szeretet új életre segítette őt.

f) Holtig tartó hűséggel. *„A szeretet soha el nem fogy."* (1Kor 13,8) Legyen akár élettárs, akár családtag, akár barát, akár hívő testvér, akár olyasvalaki, akinek a gondját Isten reád bízta, sohasem mondhatod feléje: szerettelek, de nem szeretlek többé! Krisztus is mindvégig szerette tanítványait, mégpedig a keresztfán elszenvedett haláláig!

Ha keresztyén vagy, tartozol a körülötted elő embereknek azzal, hogy szereted őket. Senkinek semmivel ne tartozzatok, csak azzal, hogy egymást szeressétek!" Mindig adósságban vagyunk embertársaink felé. Naponta törlessz a szeretet-adósságodból. Ez a számlád soha nem lesz kifizetve. Ha szenvedéssel, fájdalommal, igazságtalansággal, megaláztatással, gyűlölettel találkozol, az nem egyéb, mint éhség – szomjúság a szeretet után.

Hogyan szeressünk hát? Ahogy Jézus szeretett minket! *„Új parancsolatot adok nektek, hogy egymást szeressétek. Amint én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást. Arról ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretitek."* (Jn 13,34–35)

Ez a szeretet, az ilyen szeretet a keresztyének legfőbb ismertetőjele a világban, melyben ez a szeretet teljesen ismeretlen; valóban teljesen új parancsolat!

Bárcsak erről ismernének reád is, mint Krisztus tanítványára!

„Óh isteni Mester, engedd, hogy ne azt keressem, hogy engem vigasztaljanak, hanem inkább azt, hogy én vigasztaljak; ne azt, hogy engem értsenek, inkább azt, hogy én értsek; ne azt, hogy engem szeressenek, inkább hogy én szeressek. Mert mi akkor kapunk, amikor adunk, akkor bocsáttatik meg nekünk, amikor megbocsátunk és amikor meghalunk, akkor születünk az örök életre..." (Assisi Szt. Ferenc imája.)

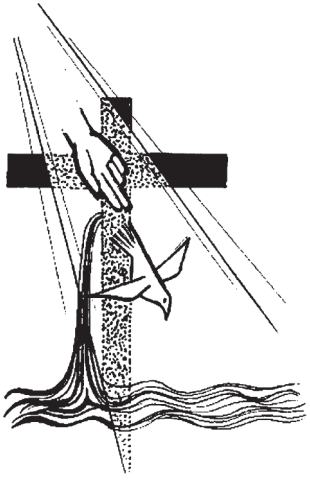
ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 53

KÉRDÉSEK

a.) Mit felelsz Jézusnak, ha tőled kérdezi: „szeretsz- e engem?”

b.) Miben látszik az életviteleden, hogy találkoztál a testet öltött „Szeretettel”?

c.) Hogyan törleszted a Krisztustól kapott szeretetet a felebarátaid felé?

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 54

8. AZ ÚJSZÜLÖTT NEVELÉSÉNEK ESZKÖZE: **A FEGYELEM**

„Nem tudjátok-e, hogy akik versenypályán futnak, mindnyájan futnak ugyan, de csak egy nyeri el a versenydíjat? Úgy fussatok, hogy elnyerjétek. Aki pedig versenyben vesz részt, mindenben önmegtartóztató: azok azért, hogy hervadhatatlant. Én tehát úgy futok, mint aki előtt nem bizonytalan a cél, úgy öklözök, mint aki nem a levegőbe vág, hanem megsanyargatom és szolgálatra alkalmassá teszem a testem, hogy míg másoknak prédikálok, magam olyanná ne legyek, mint aki alkalmatlan a küzdelemre." (1Kor 9,24–27)

„Öltsétek magatokra az Úr Jézus Krisztust; a testet pedig ne úgy gondozzátok, hogy bűnös kívánságok ébredjenek benne." (Róm 13,14).

Minden újszülött életét többféle veszély fenyegeti: betegség, fertőzés, baleset stb. Védelemre van szüksége. A bölcső, a járóka nem kegyetlen kis hely, hanem a védelem korlátja a kis gyermeknek. Ahhoz, hogy emberré nevelődjék, nem lehet hagyni, hogy mindent korlátok nélkül a maga akarata szerint tegyen. Ételben válogatni, csak nyalánksággal tömni tele a kis hasát. Este nem akar lefeküdni, reggel felkelni. Hatéves korától iskolába kell járnia, kötelességek várják, később a katonaságnál, a munkahelyen a fegyelem. Aki teljesen a saját kedve szerint él, nem szabva határt ösztöneinek, abból értéktelen, haszontalan, sőt a társadalomra veszélyes ember lesz. Józan korlátok és fegyelem nélkül nincs nevelés. A Szentírásban sok megszívlelendő tanács van szülők és gyermekek részére. Isten törvénye, a Tízparancsolat, a Hegyi Beszéd nem minket nyomorító zsarnoki szorítás, hanem az atyai szeretet védelme. Korlát, hogy ne zuhanjunk le a bűn pusztító szakadékába.

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 55

Fegyelemre, önmegtagadásra szükség van a hívő életben. Isten gyermeke nem engedheti szabadlábra rossz hajlamait. *„Megsanyargatom, és szolgálatra alkalmassá teszem a testemet."* (1Kor 9,27) A rendszeres napi áhítat komolyan vételéhez, a rendszeres templomba járáshoz, a szeretetszolgálatokhoz bizonyos önfegyelem kell. Tudni kell győzni a visszahúzó erők felett. A Lélek gyümölcse: a mértékletesség: ételben, italban, szerelemben, pénzt kereső munkában stb. Esetleg önként vállalt böjt, vagy házasság nélküli önmegtagadó tiszta élet, ha Isten valakit erre vezet, ilyen kegyelmi ajándékkal ruház fel. A hívő keresztyén élet szabálya, hogy semmiféle káros szenvedély ne legyen úrrá rajtunk: dohányzás, feketekávé, ital, tévérabság, kártyaszenvedély, szexőrület, gyógyszer, kábítószer stb.

A világban külső eszközökkel, büntetéssel kényszerítik az emberre a fegyelmet a kisgyerekkortól akár az öregotthonig. A hívő ember a Szentlélek belső fegyelmezése alatt áll, még ha a gyülekezettől, közösségtől fizikai távolságban van is. Jézus szava félreérthetetlen: *„Ha valaki énutánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel keresztjét, és kövessen engem."* (Mt 16,24) A kereszthordozás: áldozatvállalás önként, szeretetből másokért. Ez a lényege az Istennek tetsző böjtnek. (Ézs 58,6–10) A kereszthordozás: önmegtagadás, lemondásra való készség, a krisztusi lelkületnek nem csupán egyik, hanem egyetlen lehetősége. Jézust csak így lehet követni. Azt a Jézus Krisztust, aki magára vette a keresztet, hogy minket üdvözítsen.

Nem öncélú önmegtagadásról van szó, hanem a legmagasabb cél érdekében történik minden fegyelem, lemondás, önmegtartóztatás.

Tanuljunk meg lemondani valamiről, ami nekünk kedves lenne, hogy másnak szolgáljunk vele. „Vond meg magadtól, ami jólesik" – ennek így önmagában nincsen értelme. De ezt a tanácsot: „Ha győzni akarsz, ha aranyérmet akarsz, ennek

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 56

érdekében sok mindenről le kell mondanod" minden versenyző önként vállalja. „Mindenki, aki részt vesz a versenyben, mindenben önmegtartóztató." Ahogy a versenyző a győzelemért vállal önmegtagadó életet, úgy a hívő ember a Krisztussal való boldog, örök közösségért.

Az emberiség kiemelkedő személyiségei: tudósok, kutatók, művészek, sportolók magas célt tűznek maguk elé, és hallatlan erőfeszítések árán érik el eredményeiket.

„… aki elveszíti életét énérettem, megtalálja azt" – mondja az Úr Jézus. (Mt 10,39) Aki előtt világos a mennyei cél, az vállalja a kereszthordozás útját, mert megéri!

KÉRDÉSEK

a.) Mondd el, hogy mi a rendje a hívő éltednek? Mit jelent nálad az önfegyelem?

b.) A fegyelemmel kapcsolatban értékeled-e a „kötelező" és a „szabad" különbségét?

c.) Milyen megfontolásból vállaltad el a krisztusi életformát?

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 57

9. AZ AJÁNDÉK, AMIT AZ ÚJSZÜLÖTT ADHAT: **A TIZED**

„Mid van, amit nem kaptál volna? Ha pedig úgy kaptad, mit dicsekedel, mintha nem kaptad volna? (1Kor 4,7)

„Isten, aki teremtette a világot, emberi kéz szolgálatára nem szorul, mintha valami nélkül szűkölködnék, mivel Ő ád mindennek életet, leheletet és mindent." (ApCsel 17,24–25)

„A földnek minden tizede, a föld vetéséből, a fa gyümölcséből az Úré; szentség az az Úrnak." (3Móz 27,30)

„Hozzátok be a tizedet mind az én tárházamba – és ezzel próbáljatok meg engem, ezt mondja a Seregeknek Ura, ha nem, nyitom meg nektek az egek csatornáit és ha nem árasztok reátok áldást bőségesen." (Mal 3,10)

Ugye, mosolyt fakasztó címe van ennek a fejezetnek? Hát mi ajándékot adhat az újszülött, vagy a kicsi gyermek, akinek semmije nincs az égvilágon, hanem mindent csak másoktól kap? S mégis minden szülő tudja, milyen kedves ajándékokkal tudja őt meglepni kicsiny gyermeke. Milyen kedves ajándék, amikor visszamosolyog édesanyja ragyogó szemébe, amikor karjait terjengeti felé... Milyen kedves ajándék, amikor játékát adja, a zacskó cukorból megkínálja szüleit, mikor átnyújt egy golyót, kavicsot, vagy papírszeletkét: „ezt neked adom!" ... Nem azért kedves az ilyen ajándék, mert a szülőnek szüksége van rá – ugyan mi szüksége lehetne mindezekre? – hanem azért, mert a gyermek háláját, viszonzó szeretetét tükrözik.

Így áll a lelki újszülött is mennyei Atyjával szemben. Istennek nincs szüksége semmire, amit tőlünk kellene megszereznie, de nekünk van szükségünk arra, hogy Isten iránti hálánkat kifejezésre juttassuk. Mi nem adhatunk Istennek semmit magunktól, a magunkéból, – mink van, amit ne kaptunk volna? – hanem

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 58

abból, amit Isten nekünk adott, hálánk és viszonzott szeretetünk jeléül valami keveset visszaadhatunk neki.

Az ilyenfajta hálaáldozat jeléül rendelte Isten a tizedet az Ő törvényében; Izráel népének minden tagja köteles volt minden vagyonának, terményének, állatállományának egytized részét Isten rendelkezésére bocsátani. Ez az egytized emlékeztet engem arra, hogy a többi kilenc tizedet is Istentől kaptam. Földi javaimnak nem tulajdonosa, hanem ingyen bérlője vagyok, s a bérlet is csak visszavonásig az enyém...

1) A tized felhasználása

5Mózes 12. emlékeztet arra, hogy az ígéret földjén, melyet majd a választott nép birtokba fog venni, különböző pogány népek különféle kegyhelyeket tartanak fenn bálványisteneik tiszteletére; halmokat, berkeket, fákat, oltárokat, – ezeket azonban Izráel népének mind ki kell irtania. *„Hanem azt a helyet, amelyet kiválaszt az Úr, a ti Istenetek, azt gyakoroljátok és oda menjetek. És oda vigyétek tizedeiteket."* (5Móz 12,5–6) Nem akárhová, csak az Úr által megjelölt szent helyre. A tized szent adomány, nem használhatom fel akármi célra saját elképzelésem szerint, hanem szigorúan csak Isten által megjelölt célra!

A tized rendeltetését illetően Isten két célt jelölt meg.

Egyik az igehirdetés szolgálata. Az igeszolgálatra anyagilag függetlenített munkásokról való gondoskodás, az ige írásbeli terjesztésének lehetővé tétele, szóval általában a misszió. *„Íme, a Lévi fiainak (papok törzsének) adtam minden tizedet Izráelben; az ő szolgálatukért való osztályrész ez, amellyel teljesítik ők a gyülekezet sátorának szolgálatát."* (4Móz 18,21)

A másik cél a szeretetszolgálat. Izraelben minden harmadik évben a szegények számára kellett felajánlani a tizedet. *„A harmadik esztendő végén vidd ki annak az esztendő termésének minden tizedét és rakd le a te kapuidba. És eljön... a jövevény, árva*

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 59

és özvegy, akik a te kapuidon belül vannak, és esznek és megelégszenek, hogy megáldjon téged az Úr, a te Istened." (5Móz 14,28–29) Áldott felhasználási módja a hívők tizedének, ha abból szegények, betegek, nyomorékok, özvegyek, árvák számára lesz táplálék, ruha, tüzelő, vagy az éppen szükséges anyagi segítség.

2.) A tized megcsúfolása

Mint mindent a világon, ami szent, a tizedet is lehet megszentségteleníteni, megrontani, megcsúfolni. A Szentírás is tud erről. Malakiás próféta könyvében ezeket olvassuk: *„Azt gondoljátok, hogy az Úrnak asztala megvetni való! Hogyha vakot hoztok áldozatul: nem bűn-e az? Vagy ha sántát és bénát: nem bűn-e az? Vidd csak azt a te fejedelmednek, vajon kedvvel fogad-é, avagy rád tekint-é? … Nagy az én nevem a pogányok között! … Ti pedig meggyalázzátok azt, mikor azt mondjátok: az Úrnak asztala megvetni való és annak jövedelme, eledele utálatos. … A rablottat hozzátok, meg a sántát és betegest; de hát kedves-e az a ti kezetekből? – azt mondja az Úr. Átkozott pedig az álnok! Van ugyan a nyájában hím, és fogadást is tesz; mégis hitvánnyal áldozik az Úrnak. Pedig nagy király vagyok én, azt mondja a Seregeknek Ura. … Avagy az ember csalhatja-é az Istent? Ti mégis csaltatok engem. És azt mondjátok: mivel csalunk téged? A tizeddel és az áldozni valóval. Átokkal vagytok elátkozva, mégis csaltok engem: a nép egészben!"* (Mal 1,7–14; 3,8–9)

Isten nagy Király: ha az Ő céljaira valamit felajánlunk, ne legyen az valami selejtes ócskaság, haszontalanság, amit egyébként akár már ki is dobtunk volna, de most nagy kegyesen odalökjük az Urnak: legyen vele boldog... Szegény embernek, vagy szeretetintézménynek ne adjunk romlott ételt, rongyszámba menő ruhát, tüzelnivaló bútort, tisztátalan módon szerzett javakat! És minden jövedelmünkből szánjuk oda az „első zsengét"! Sajátos

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 60

törvényszerűség, hogy ha pl. valaki ezer forintból az első százast nem adja az Úrnak, az utolsó százast hiába adná: az már addigra nem lesz meg. Mielőtt magad hozzányúlnál javaidhoz, előbb tedd az oltárra, ami az Úré!

Azzal is megronthatjuk a tized-szolgálatot, ha megadjuk ugyan, de kérkedünk vele. Az Úr Jézus egyik példázatában elitélően szól egy farizeusról, aki a templomban így állt Isten elé: *„Isten, hálát adok neked, hogy nem vagyok olyan, mint egyéb emberek...tizedet adok mindenből amit szerzek."* (Lk 18,11–12) Amikor adakozunk, ne tudja a jobb kezünk, mit tesz a bal. Nem a magunkét adjuk, hanem Istennek adjuk vissza egy töredékét az övének...

3) A tized: Isten szeretetének próbaköve

A fenti gondolatsort Malakiás könyve így fejezi be: *„Hozzátok be a tizedet mind az én tárházamba, hogy legyen ennivaló az én házamban és ezzel próbáljatok meg engem, – azt mondja a Seregeknek Ura, ha nem nyitom meg nektek az egek csatornáit és ha nem árasztok reátok áldást bőségesen. … nem veszti el földetek gyümölcsét és nem lesz szőlőtök meddő a mezőn."* (Mal 3,10–11) Ha egy üres zsákba tölcséren keresztül bőven töltenek valamit felülről, de a tölcsér szűkületét eltömi egy babszem, hiába van felül bőség, alul mégis marad az ínség. A visszatartott tized ilyesféle babszem, amely elrekeszti Isten ránk záporozó áldásainak csatornáját.

Fiers Elek, egykori Budapest-Valéria telepi lelkipásztor írja. „Isten pénzügyei" című 1939-ben megjelent füzetében: Fiatal koromban vállaltam, hogy a Magyar Evangéliumi Ker. Diákszövetség céljára mindennap letörök kenyeremből egy darabot, hogy abból az új diáknemzedék számára lelki kenyér legyen. 1925 legvégén szóltak barátaim; nehéz napokat él anyagiakban a Diákszövetség, föl kell fokoznunk áldozatainkat. Becsületes

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 61

meggondolással számot vetettem az anyagi erőmmel s azt mondtam: most nem adhatok. Erre két héten belül meg kellett győződnöm erről, hogy Isten nem volt megelégedve a számadásommal. Felülvizsgálta: való-e hogy nem adhatok? Nyilván utána olvasta a pénzemet, mert nyolc hónapon át minden hónapban bebizonyította, hogy a létminimumon (egyszerű életfenntartásához szükséges anyagiakon) felül minden hónapban ki tudok szorítani elég jelentős összegeket... Mire? Operációkra, sorozatos betegségekre. Már egész súlyosakká lettek a pénzügyeim, amikor a kilencedik hónapban elkezdtem komoly arányokban adakozni, hogy anyagilag rendbe jöjjek. Minden keresetemből, ami a kezembe jut, azóta elsősorban Istennél törlesztek. Három hónapja csinálom így, s már látom, hogy Isten enyhíti a számomra adott számtani leckéket. Az anyagi helyreállásnak ezt a módját nem én találtam ki, hanem egy barátomtól, dr. G. Z-tól tanultam, akit a nagy magyar földindulás hontalanná tett, s a családját felhozta Pestre. A bútorait hozó tehervonatot vasúti szerencsétlenség érte, s vagyonának szószerinti romjaival alig kezdhetett valamit. Ekkor eszébe jutott G. Z-nek egy szent adóssága; az édesanyja emléke még nincs megörökítve. Amije maradt, arra talán éppen elég lesz. És csináltatott édesanyja emlékére egy ezüst keresztelőedényt annak a kezdő külvárosi egyháznak, amelynek Pesten tagja lett. Két év múlva előkerült egy külföldre szakadt elfelejtett rokon. Megtetszettek neki dr. G. Z. gyermekei, s rájuk íratott egy ausztriai birtokot.

Eszembe jut itt Sík Sándornak pár felejthetetlenül szép sora:
„Ki mindenét az Istennek adja,
Visszakap mindent, egy helyébe ezret,
Mert bőkezű a viszonzásnak Atyja
S nem engedi, hogy lekötelezzed.”

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 62

4) A keresztyén sáfárkodás lelkülete

Istennek nem mindegy, milyen szívvel és indulattal adakozunk az Ő dicsőségére, az Ő országának céljaira. Pál apostol a jeruzsálemi szegények javára indított általános gyűjtés idején így ír a korinthusi gyülekezetnek: *„A ti előre megígért adományotok úgy legyen készen mint szíves és nem mint kényszerű adomány. …Ki-ki amint eltökélte szívében, úgy adjon, ne kedvetlenül, vagy kényszerűségből, mert a jókedvű adakozót szereti az Isten. Az Isten pedig hatalmas arra, hogy rátok árassza minden kegyelmét, hogy mindenkor mindenből teljesen elegetek legyen és bőven legyen nektek minden jócselekedetre."* (2Kor 9,5–9)

A tized persze nem mértéke, csak minimuma az adakozásnak. Nem tarthatja magát megváltott embernek az, akinek a váltságért való hálája az Úr iránt még a tized legalacsonyabb fokát sem éri el...

KÉRDÉSEK

a.) Tudod-e, hogy kié vagy, és kié minden, amire azt mondod, hogy az „enyém"?

b.) Mit jelent számodra „hálát adni"?

c.) A javát, vagy a maradékát adod Isten dicsőségére?

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 63

10. AZ ÚJSZÜLÖTTRE LESELKEDŐ VESZÉLY: **A KÍSÉRTÉS**

„Józanok legyetek, vigyázzatok, mert a ti ellenségetek az ördög mint ordító oroszlán szertejár és keresi, hogy kit nyeljen el; álljatok ellen neki." (1Pét 5,8–9)

„Boldog ember az, aki a kísértésben megáll... Az Isten maga nem kísért meg senkit, de ki-ki megkísértetik, amikor vonja és édesgeti tulajdon kívánsága. Azután a kívánság megfoganván bűnt szül, a bűn pedig teljességre jutva halált nemz." (Jak 1,12–15)

„Ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg minket a gonosztól." (Mt 6,13)

„Mivel Jézus maga is megkísértetett, szenvedett, segíthet azokon, akik megkísértetnek." (Zsid 2,18)

Bizony egy gyámoltalan, tehetetlen kis újszülöttre rengeteg veszély leselkedik ebben a világban. Fertőzést kaphat s betegség érheti; legurulhat a földre és beverheti a fejét; magára ránthat vagy szájba vehet valamit, aminek beláthatatlan következményei lehetnek; napszúrást kaphat, ha túl soká a napon felejtik ... és így tovább. Mennyi gondoskodó szeretet, mekkora őrző kegyelem kell hogy virrasszon szüntelenül egy ilyen parányi, bimbózó élet felett, hogy baj ne érje, el ne pusztuljon! **A lelki újjászülöttre is leselkednek ám veszélyek, kísértésnek nevezzük őket.**

1) A kísértés háttere

Mindenkori emberi létünket egy félelmetes ellenfél veszélyezteti. Nem látható és nem tapintható, de hatásaiból és megnyilatkozásaiból félreérthetetlenül felismerhető. Csapszékekben férfiak részegen herdálják el családjuk heti kenyerét, külvárosi éjszakában, kezükben bicskával árnyak suhannak, elmegyógyintézetek zárt ajtói mögött a téboly zöld lángja villan zavaros szemekből,

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 64

családi otthonok falai civakodás és sírás lármáját visszhangozzák, haláltáborok drótsövényei mögött állati kegyetlenséggel válik ember embernek farkasává, békés otthonokra és óvodákra mindent elemeire bontó, megsemmisítő bombák hullanak. Minő terv, szándék és akarat lappang mindezek mögött? A bűnnek, romlásnak, nyomorúságnak a világrendszere mögött? Bizony – amint az Úr Jézus mondotta – *„valamely ellenség cselekedte ezt."* (Mt 13,28)

Ez az ellenség: Isten és az Ő rendje ellen támadó hatalmas szellem, a Sátán, és vele együtt az egész tisztátalan szellemvilág. *„Nem test és vér ellen van nekünk tusakodásunk, hanem a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, a sötétség világának urai ellen, a gonoszság szellemei ellen."* (Ef 6,12)

Jézus a Sátánnak két jellemző vonását emeli ki: *„embergyilkos és hazugság atyja"* (Jn 8,44) Mint hazugság atyja, elhiteti önmagáról, hogy nincs, Istenről, hogy azzal komolyan számolni nem kell, az emberről, hogy Istentől elszakadva, magát függetlenítve alakíthatja ki a maga tökéletes életét s elérheti a szépség, jóság, igazság, boldogság eszményeit. Mint hazugság atyja, csillogtatja káprázatos fényben a tékozló fiú előtt a csábító messzeség tündöklő ábrándvilágát, hogy aztán az üres moslékos vályú elé lökje a messzi idegenben, végső nyomorúságban... Mert embergyilkos; hazugságainak célja sosem kevesebb, mint az ember teljes, végérvényes romlása, pusztulása.

Ez hát az ellenfél, aki a kísértések hátsó mozgató rugója s végtelen sokféle álarcot öltve, mindig ugyanaz a szándék lappang manővereinek hátterében. Lássuk ezek után csapdáinak, a kísértéseinek főbb változatait:

2) Kísértések keresztтüzében

Különbség van háború és csata között. A 150 évig tartó megszállás idején a törökök egész Magyarországon végignyargaltak, de a nagy csaták színhelyei: Mohács–Buda–Szigetvár, mégis külön

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 65

kiemelkednek. Így a Sátán elleni harcmező valójában az egész emberi élet, de ezen belül felismerhetők a nagy ütközetek kiemelkedő csomópontjai, ahol a döntő események történni szoktak, s ahol kiváltképpen is résen kell lennünk. A Sátán elleni harcban hat ilyen különleges hadszíntér van, ahol félelmetes és gyakran győzelmes rohamra szokott indulni ellenünk.

a) A test kívánsága. *„Ne szeressétek a világot, se azokat, amik a világban vannak. Ha valaki a világot szereti, nincs abban szeretet az Isten iránt. Mert mindaz, ami a világban van, a test kívánsága és a szemek kívánsága és az életmóddal való kérkedés, nem az Atyától van, hanem a világból."* (1Ján 2,15–16) A testi szükség és a hiányérzet jelentkezése az a pillanat, amikor a kísértő működésbe lép. Alig várja ezt a pillanatot! Így volt ez Jézus megkísértésekor a pusztában, amikor negyven napig böjtölt, s a negyvenedik napon végre megéhezett.

Jó tudnunk: ha valamely testi igény nagyon erőszakos dörömböléssel jelentkezik, közel a kísértő!

A táplálék körül a kísértés így jelentkezik: „Csak a bendőm legyen tele, mindegy, milyen áron, mindegy, kitől kapom!" Így adta el Ézsau egy tál lencséért elsőszülöttségi jogát, s az azzal járó áldást. Amikor azonban a Sátán tett ajánlatot Jézusnak a pusztában: „Mondd a köveknek, hogy változzanak kenyerekké" Jézus a Sátán kezéből a kenyeret gyötrő éhsége ellenére sem fogadta el: *„Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem az Istennek minden igéjével!"* (Lk 4,4) – ez volt a válasza. Ha a kenyér ára: rossz lelkiismeret, nyugtalan éjszaka, árulás, becstelenség, Sátán szolgálata, akkor ne nyúlj érte! Hanem várd meg, amíg mennyei Atyád mindennapi kenyeredet megadja ma. Talán kisebb lesz, talán szárazabb, de nem kell érte adnod lelked békességét. Több az élet, mint az eledel!

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 66

A szomjúság pillanatában nem marad el a Sátán ajánlata: *„Jertek, hadd hozzak bort és igyunk részegítő italt! És legyen a holnap olyan, mint a ma, nagy és dicső felettébb!”* (Ézs 56,12)

És milyen gyorsan kész az ember válasza: valóban, erre a kis mámorra szükségem van, hogy kizökkenjek a hétköznapok taposómalmából s elfelejtsem, milyen szomorú az élet! Az élet gyötrő szürkesége, sivársága ellen másfajta szellemi töltést ajánl nekünk Isten Igéje: *„Meg ne részegedjetek bortól, amiben kicsapongás van, hanem teljesedjetek be Szentlélekkel.”* (Ef 5,18)

A test kívánságainak körén belül a legnagyobb kísértést a szerelmi ösztön gerjedezése jelenti. Nem bűn a szerelem, hanem Isten parancsa, áldása és ajándéka. Ő teremtette az embert férfivá és asszonnyá. Ő rendelte: *„Szaporodjatok és sokasodjatok!”* Ő ígérte: *„Nem jó az embernek egyedül lenni, szerzek neki társat, hozzáillőt.”* (1Móz 1,27–28; 2,18) Mérhetetlenül nagy áldás az Istentől kapott, Isten színe előtt örvendező tiszta szerelem, a tiszta házasság, a boldog családi élet. A Sátán azonban így bujtogat: Ne várd meg Isten megoldását, játssz bújócskát Isten háta mögött, ne tűrd, hogy Isten még ezekbe a dolgaidba is beleszóljon! Lelkifurdalás nélkül tedd magadévá, akit éppen megkívánsz, akit éppen elérhetsz, akkor is, ha másé, akkor is, ha házasságod tisztaságát szennyezed vele, akkor is, ha ezáltal tönkreteszel egy embert, feldúlsz egy családi otthont, gyermekeket boldogtalanságba, nyomorúságba döntesz, szégyen és átok láncolatát indítod meg...!

Kísértések forrása a kimerültség állapota is. Hányszor tépelődik így az ember magában; „Még el kellene látnom a gyerekeket, meg kellene látogatnom súlyos beteg nénikémet, el kellene végezni azt a munkát, amit ma estére megígértem, igét kellene olvasni, imádkozni volna jó, gyülekezetbe kellene menni, de már nincs erőm!” A Sátán ilyenkor siet a jó tanáccsal: Egyszerűen hagyd el, ne csináld, rá se hederíts!

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 67

Isten megoldása más! Ő *„erőt ad a megfáradottnak és az erőtlen erejét, megsokasítja. Elfáradnak az ifjak és meglankadnak, megtántorodnak a legkülönbek is, de akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek mint a sasok, futnak és nem lankadnak meg, járnak és nem fáradnak el!”* (Ézs 41,29–31)

Általában ami a test kívánságát illeti, mi újjászületett emberek ebben az örömben és bizonyosságban élhetünk: *„Nem vagyunk adósok a testnek, hogy a test szerint éljünk!”* (Róm 8,12)

b) A pénz szerelme. *„Minden rossznak gyökere a pénz szerelme.”* (1Tim 6,10) A Sátán sokszor ezt súgja fülünkbe: „Ha rámegy minden nappalod és éjszakád, ha tönkremegy miatta egészséged, idegrendszered, családi életed, ha becsületedbe kerül is, ha mások nyomorán, könnyein, átkain vezet is az út, ha az élet valódi szépségeit el is szalasztod miatta: csak pénzt gyűjts, csak halmozz minél többet, mert ez a boldogság egyetlen titka!” Fájdalom, sokan elhiszik ezt, s így az anyagnak nem uraivá lesznek (Isten ugyanis az embernek ezt a szerepet szánta), hanem rabszolgáivá, s a pénzt, az aranyborjút bálványként emelik önmaguk fölé. S hogy ez mire vezet?

Ismertem egy embert, aki a második világháború előtti időben Budapest egyik leggazdagabb embere volt, több hatalmas vállalat tulajdonosa. Nőtlen, magányos ember volt, tengernyi pénzével egymaga rendelkezett. Utoljára a háborús években találkoztam vele. Egész testében remegett, könnyezett, kétségbeesetten tördelte kezeit: „Jaj, mit is csináljak a pénzemmel? Ha bankba teszem, talán nem kapom vissza. Ha értékpapírt veszek rajta: elértéktelenedik. Ha házat veszek, bomba teszi tönkre. Ha valutával spekulálok, külföldre akarom kijuttatni vagyonomat: féllábbal a börtönben vagyok. Kilátástalan a helyzetem!” Nekem akkor csak egy pár pengő volt a zsebemben, és teljes szívemből szántam ezt a szegény nyomorult milliárdost.

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 68

A háború utáni években olvastam egy megdöbbentő, párszoros újsághírt: „Svájci milliomosok közt öngyilkossági járvány tört ki." Nyilván azért, mert az égvilágon már mindenük sokszorosan megvolt, nem volt többé mire vágyakozniuk, s mialatt milliókra rúgó kincseiket megtalálták, az élet értelmét veszítették el.

1950-ben jártam egy koldus asszony emberi lakásnak nem nevezhető odújában. Egy pesti bérházban volt ez a sötét kamra, 4x2m területű. Nyirkos falak, omló vakolat, rossz levegő, villanykörte helyett gyertya, a berendezés mindössze egy ágy. Ócska fazékkal házról-házra járt naphosszat, s abba dobtak be neki holmi ételmaradékot, ebből élt. Ruhája rongy, tápláléka csaknem moslék, télen nem tüzelt, kamrája csupa szenny, szegényházba menni azonban semmi áron nem akart: ő nem szakad el „otthonától"! Amikor kb. 80 éves korában meghalt, szomszédai az ágya mögött egy kimozdítható tégladarabra lettek figyelmesek, Kiemelték és mögötte a falba rejtett több ezer forintot találtak, amely összeg emberhez méltó öregséget biztosított volna a néninek. De a hazugság atyjára hallgatott, aki csúfosan rászedte, megrontotta őt: kuporgatott pénze vadidegenek kezére jutott.

Az aranyborjú igen kegyetlen bálvány! *„Ha van élelmünk és ruházatunk, elégedjünk meg vele. Akik pedig meg akarnak gazdagodni, kísértésbe, tőrbe és sok esztelen és káros kívánságba esnek, amelyek az embereket veszedelembe és romlásba döntik."* (1Tim 6,8) *„Egy gazdag embernek bőségesen termett a földje s így okoskodott magában: Én lelkem, sokat gyűjtöttél, sok esztendőre; pihenj, egyél, igyál, örvendezzél! Az Isten azonban így szólt neki: Bolond, még ez éjjel elkérik a te lelkedet, s akkor kié lesz mindaz, amit készítettél? Így jár az, aki magának gyűjt kincseket és nem az Istenben gazdagodik."* (Lk 12,16–21)

„Ne gyűjtsetek magatoknak kincseket a földön, hol a rozsda és a moly megemészti, tolvajok ellopják, hanem gyűjtsetek kincseket

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 69

a mennyben, ahol sem a rozsda, sem a moly meg nem emészti, sem el nem lopják. Mert ahol a ti kincsetek, ott van a ti. szívetek is." (Mt 6,19–20) Földi kincseinket Isten nem irigyli, hanem kevesli. Azt akarja: igazi, maradandó kincsünk legyen!

c) A hatalom szédítő ormai. Az ördög szeret hozzád így beszélni: „Te tehetséges vagy, erős vagy, nem maradhatsz ismeretlen kis senki, önmagad ellen való vétek, ha el nem követsz mindent, hogy magasabb polcra juss, hatalomra tégy szert, karriert csinálj! Ha közben esetleg meg kell tagadnod meggyőződésedet, hitedet, családodat, barátaidat, Istenedet, ha rágalmazással, áskálódással is kell szabadulnod vetélytársadtól, ha felfelé hízelgő lakájjá kell is válnod: annyi baj legyen, akkor is megéri! Mindegy, kinek vagy minek a szolgálatában állsz, s magad mivé válsz e szolgálat során, neked minden áron naggyá kell lenned!"

Mi pedig szeretjük hallgatni, mikor az ördög így beszél. A világtörténelem Néróitól és Napóleonjaitól kezdve a kiképző őrmestereken és rettegett vállalati vagy iskolai igazgatókon át családi otthonok apró, de annál félelmetesebb házi diktátoráig terjedő skála mutatja, mennyire meg tudnak részegedni emberek a saját hatalmuktól! Katonaság, börtönök, internáló, kínzó és haláltáborok, háborús és forradalmi idők tapasztalatai tanúsítják: mindeddig szürke kis nyárspolgárok rettegett szadistákká, a kegyetlenkedés kéjenceivé válnak, se rájuk ismerni, se bírni velük nem lehet, mihelyt valamiféle hatalomhoz jutnak.

Móricz Zsigmond írja le önéletrajzában, milyen kegyetlen tud lenni egyik zsellér a másikhoz, ha az akár csak a legkisebb mértékben függő viszonyba kerül vele. Illyés Gyula: Puszták népe c. néprajzi munkája arról számol be, mekkora rangja van pl. egy kocsisnak a cselédek felett, s mennyire érezteti is ezt a hatalmát! Valóban a Sátán mesterműve a hatalmával visszaélő, magát Istennek képzelő nyomorult ember!

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 70

Ebben a kísértésben Jézus saját példáján keresztül közli a szabadítást. A pusztai megkísértetéskor *„felvitte őt az ördög egy magas hegyre, megmutatta neki a világ minden országát egy pillanat alatt és így szólt neki az ördög: Neked adom mindezt a hatalmat és azoknak dicsőségét, ha leborulsz előttem, mindez a tied lesz. Jézus pedig így felelt neki: Távozz Sátán! Az Urat a te Istenedet imádd és csak neki szolgálj!"* (Lk 4,5–7) **Jézus tudja, megkapja ő ugyanazt a hatalmat és dicsőséget mennyei Atyjától is, de a kereszten át. Szenvedésen át vezet útja a dicsőségbe.**

Nem igaz a Sátán ama hitetése, hogy csak az ő szolgálatában lehet érvényesülni. Isten bennünket dicsőségre tartogat, de mély völgyeken átvisz a hegyre az út. Véssük szívünkbe szelíd és alázatos Királyunk szavait: *„Tudjátok, hogy a fejedelmek uralkodnak népeiken és a nagyok hatalmaskodnak rajtuk. De ne így legyen közöttetek; hanem aki köztetek nagy akar lenni, szolgáljon nektek, és aki köztetek első akar lenni, legyen a szolgátok. Aminthogy az ember Fia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy Ő szolgáljon és adja az Ő életét váltságul sokakért."* (Mt 20,25–28) *„Aki felmagasztalja magát, megaláztatik, és aki megalázza magát, felmagasztaltatik."* (Lk 18,14)

d) Az Úrral csatázó értelem. Isten minden tudás Ura, minden bölcsesség forrása. *„Az Úrnak félelme a bölcsesség kezdete."* (Péld 1,7) Aki Isten nélkül keres tudást: halál szakadékába zuhan. (Példa rá a hidrogénbombát kitermelő lángész) Ettől a szakadéktól akarta Isten megóvni az első emberpárt a jelképes paranccsal: *„A jó és gonosz tudásának fájáról ne egyél, mert amely napon eszel arról, bizony meghalsz."* (1Móz 2,17) A kísértő szava pedig így hangzott; *„Bizony nem haltok meg, hanem tudja Isten, hogy amely napon esztek abból, olyanok lesztek, mint az Isten: jónak és gonosznak tudói."* (1Móz 3,5)

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 71

Ebbe a csapdába esett bele az ember, így szakadt el Istentől, az élet forrásától, így zuhant a szellemi halál: az Istentől való elszakadás átkos és kárhozatos állapotába.

Értelmünket azóta is szakadatlanul támadja a Sátán. Elsősorban a hitetlen tagadás szellemével, „függetlenített emberész" istenítésével, akárcsak az első alkalommal. Ő mond ilyeneket: Ugyan, ugyan, csak nem teszed magad nevetségessé a kultúra és a civilizáció mai fokán, az űrhajózás és atomrobbantás korszakában holmi nevetséges „istenhit" avult képzeteivel? Hol vagyunk már ettől! Isten létét, a Szentírás minden szavát a modern tudomány már réges-rég megcáfolta! Elmúlt végre az a sötét időszak, amikor még hittel élt az ember, ma már tudással él! Ugye ismered ezt a hangot? Nem is akkor veszélyes igazán, amikor kívülről hangzik feléd, hanem amikor benned szólal meg! Persze a hazugság atyjának szava az, mert nem hittel vagy tudással, hanem hittel és tudással élhet és éljen is az ember! Az álhit és áltudomány szokott egymással harcban állni, az igaz hit és igaz tudomány között nincs és nem is lehet ellentét, csak annyi különbség, hogy az Isten által teremtett valóságnak más és más területeit ragadják meg és járják be. Ugyanaz az Isten ad parancsot a természet meghódítására, aki minket vele kötött örök szövetségre hív.

Az atommagot és a naprendszert alkotó Isten egyszersmind a Jézus Krisztusban hozzánk irgalmasan lehajló örök, megváltó Szeretet. Az emberi tudománynak Istentől rendelt feladata: feltárni mindazt, ami az emberi megismerés körébe tartozik, de hivatását csak a térbeliség, időbeliség, érzékelhetőség korlátai közt töltheti be. Hogy a világ végső oka, célja és értelme felől ismeretet szerezzen, arra sem eszköze, sem illetékessége nincsen. Ezt a saját hivatásunkat jól megértő természettudósok is mindig látták világosan. Így Dubois-Heymond, a híres fiziológus kimutatta, hogy a tudomány éppen a legmélyebb problémákat, úgy mint a mozgás eredete, az élet, a célszerűség előállása, a tudat,

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 72

az értelmes gondolkozás és a jóra kötelezett szabad akarat keletkezése, nem tudja a saját eszközeivel megoldani. Az univerzumnak (világmindenségnek) csak az a része lehet megismerésünk tárgya, amelyik megfelel a mi elménk alkatának. Ha a tudomány az emberen és világon túli dolgokról kezd nyilatkozni, akár pozitív (értékelő), akár negatív (tagadó) formában: eltér saját hivatásától, hamissá lesz; világnézetté, ideológiává válik. Ha a teremtmény ki akarja űzni világából saját Teremtőjét: ez nem tudományos álláspont, hanem az Isten ellen lázadó emberi gőg csúcsa.

Nincs ellentét a tárgyilagos természettudományos eredmények és a keresztyén hit kijelentései között. A tudomány szolgál a hitnek azzal, hogy kitágítja látóhatárát. Mennyivel nagyobb előttünk ma a Teremtő Isten nagysága, akik ismerjük a modern asztrofizika szédületes távlatait, mint az ókori ember előtt volt! A hit szolgál a tudománynak azzal, hogy értelmezi a tudomány eredményeit és óvja önmaga túlbecsülésétől. A hit és tudomány közti egészséges kapcsolat lehetőségét legjobban bizonyítják a hívő természettudósok (pl. *Newton, Kopernikusz, Kepler, Leibniz, Galvani, Watt, Ampere, Faraday, Pasteur, Linné,* stb.) Igaza van *J. Ranke* antropológusnak, amikor megállapítja: világos, hogy hit vagy hitetlenség nem a tudományos képzettség fokától függenek, hanem belső döntés tényezőitől. Tehát senki sem azért hitetlen, mert tudományos ismeretei erre kényszerítik, hanem mert nem akar hívő lenni, mert már eleve Isten ellen döntött a szíve mélyén, mielőtt tudományos munkásságához egyáltalán hozzáfogott volna. **A kérdés tehát nem az; természettudomány vagy hit? Hanem: tudomány vagy tudatlanság, és hit vagy hitetlenség?**

Akiket a Sátán a nyílt hitetlenségre és tagadásra nem tud többé rávenni, azoknak értelmét a **kételkedés** fegyverével próbálja támadni. Ő akarja mindig újra megkérdőjelezni, vitássá

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 73

tenni azt, ami már egyszer bizonyossággá szilárdult benned. „Csakugyan így van? Nem tévedtél, nem csalódtál, nem képzelődtél csupán?" Ilyen kérdéseket szokott felvetni a hit tényeit illetően. Legjellemzőbb bibliai példa erre talán Keresztelő János, aki Jézus messiási pályája legelején így szól őfelőle: *„Aki utánam jő, erősebb nálam, saruját hordozni sem vagyok méltó, Ő Szentlélekkel és tűzzel keresztel majd titeket."* (Mt 3,11) „Annak növekednie kell, nekem pedig alábbszállnom." (Jn 3,30) Később azonban, mikor Jánost Heródes igazságtalanul börtönbe vetette, a nyirkos sötét falak között belopta az ördög János szívébe a kételyt, s az egykori nagy bizonyságtevő ilyen kérdéssel küldi követeit Jézushoz: „Te vagy-e az Eljövendő, vagy mást várjunk?" Jézus válasza egyszerűen a tényekre utal: *„Jelentsétek meg Jánosnak, amiket hallotok és láttok: a vakok látnak és a sánták járnak, a poklosok megtisztulnak, s a siketek hallanak, a halottak feltámadnak, a szegényeknek pedig az evangéliumot hirdetik. És boldog, aki énbennem meg nem botránkozik."* (Mt 11,2–6)

Martensen Larsen dán evangélikus lelkészt harminc esztendőn keresztül gyötörte a kételkedés. Mikor végre felszabadult a hitre, megírta harcát és győzelmét „Kételkedés és hit" című, 1909-ben megjelent könyvében: „Berendezkedtem a kételkedésre" – írja, mintha az rendjén volna. Végül szilárd pontot találtam az imádságban, az igében, Jézus személyében és váltságművében, és a hit győzött, megszabadultam a szüntelen nyomástól. A kétely: kóros állapot, ne légy nagyra vele! Minthogy betegség: gyógyítható, nem kell halálosnak lennie! Ne ess kétségbe kételyeid miatt, azok nem azt jelentik, hogy Isten kegyelme elhagyott volna! Akarnod kell, le kell győznöd a kételkedést, mint gonosz ellenséget. A hitért folytatott harcban talál az ember igazán önmagára, A bizonytalanságból a teljes bizonyosságba való átmenetel egy pillanat alatt végbemehet. Vedd fel a harcot a kételkedéssel; alvó ember sose győz. Légy hű ahhoz, amid van. (Igazság,

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 74

tisztesség utáni vágy) Ne gondold, hogy ebben a harcban csak gondolkodás által lehet győznöd. Ha békességet akarsz, ne csak gondolataidat, egész életedet állítsd a helyes irányba! Kockázat nélkül nincs győzelem; merészen meg kell kockáztatnod a hit ugrását. Merj imádkozni! Merj választani! Merj hinni kételyeid közepette! Lásd meg, hogy amit keresel, sokan mások megtalálták már, nem kell elsőnek lenned. Könyörögj, hogy lépjen be életedbe a kételyt legyőző hatalom: Krisztus megváltó szeretete.

Jó szívünkbe vésnünk az igét: *„Hit nélkül lehetetlen Istennek tetszeni."* (Zsid 11,6) Hitünk az a kinyúló kéz, amellyel átvesszük Isten ajándékait.

e) Titkok zárt ajtaja. Roppant változatos a Sátán harcmodora. Egyszer ezt súgja: „Az anyagvilágon túl úgy sincs semmi, vesd el a Bibliát, mert az úgy sem Isten szava". Máskor pedig ezt: „Csak az az igazán érdekes, ami túl van az anyagvilágon, de ezt Isten irigyen elrejtette előled, ennek megismerésére kevés a Biblia, én azonban hatalmat adok neked arra, hogy megismerd a titkok kifürkészhetetlen világát." A hiszékenység éppúgy ellentéte az igaz evangéliumi hitnek, mint a hitetlenség. A Sátánnak mindegy, melyik úton ér célt. Ő buzdít rá hogy próbáld Isten tilalma ellenére kifürkészni az általa elrejtett jövőt. Ő küld csillagjósokhoz, jósnőkhöz, kártyavetőkhöz, ólomöntőkhöz, hogy eltérítsen a napról-napra Istenre hagyatkozás hívő útjától. A Sátán sarkall, hogy Isten örök tervétől és szeretetétől függetlenül, magad akard formálni a sorsot, kierőszakolni a boldogságot és elhárítani a bajt. Füledbe súg: „Mutatok neked ezerféle lehetőséget, hogy gazdag légy, célhoz érj, babonát, varázslást, mágiát, bűvészkedést! Végy nyakadba amulettet, mondj el éjfélkor varázsformulát, tégy táskádba patkót, pénteken ne kezdj vállalkozásba, 13-as számú házba ne lépj… Meg se kell térned, csak higgy a szavaimnak!"

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 75

Modersohn Ernő német lelkész „Az ördög igézetében” című megjelent könyvében megdöbbentő adatokat tár fel: „Tudom most már, mily rettenetes hatalmat gyakorol a varázslás bűne népemre, mily sok ember áll ennek a bűnnek a nyomása alatt, és hányan élnek az ördög igézetében! Egész vidékek állnak igézet alatt, ahol a ráolvasás szinte népi orvossággá lett. Akinek szemölcse van, vagy beteg, nem orvoshoz megy vele, „ráolvasó asszonyhoz”. Emberek fordultak hozzám, akik arról panaszkodtak, hogy káromló gondolatok kínozzák őket, s mikor érdeklődtem ennek oka felől, megtudtam, hogy ifjú, vagy gyermekkorukban rájuk olvastak.

Arra is a Sátán buzdít embereket, hogy Isten kijelentéseit mellőzve vagy kevesellve próbálják feltárni a halál utáni lét titkát és kapcsolatot keresni a szellemvilággal. A spiritiszta és okkult (titkos) jelenségeknek csak egy része emberi szemfényvesztés, a veszedelmesebbik része ördögi hitetés és csapda! Szellemidézés, médiumitás, asztaltáncoltatás, materializáció, megannyi csatorna, melyeken át a tisztátalan szellemvilág rontó erői áramlanak életünkbe, hogy teljes testi-lelki, erkölcsi, anyagi romlásba döntsenek, összeroppantsák idegrendszerünket, homályba borítsák elménket és a kárhozat örvényébe taszítsanak!

Véssük szívünkbe, amit az ígéret földje felé tartó Izraelnek üzent az Úr: *„Mikor bemész arra a földre, amelyet az Úr, a te Istened ad neked: ne tanulj azoknak a nemzeteknek utálatosságai szerint cselekedni. Ne találtassék közötted olyan, aki fiát vagy leányát áldozatul elégeti, se varázsló, se jelmagyarázó, se kuruzsló, se igéző, se átokmondó, se szellemidéző, se jövendőmondó, se halottidéző, mert mindenkit utál az Úr, aki ezeket cselekszi és ezek miatt az utálatosságok miatt űzi ki őket az Úr a te Istened te előled. Feddhetetlen légy az Úrhoz a te Istenedhez. Mert ezek a nemzetek, amelyeket kiűzöl, jelmagyarázókra és varázslókra hallgatnak, de neked ezt nem engedi meg az Úr, a te*

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 76

Istened." „Prófétát támaszt neked az Úr, Őt hallgassátok." (5Móz 18,9–15) **Ez a Próféta: Krisztus, általa és benne mondott el nekünk mindent az Isten!**

f) A rajongás útvesztői. A Sátán a világosság angyalává is képes magát elváltoztatni. Akiket a Bibliától eltántorítani nem tud, azok felé „bibliamagyarázó" köntösben próbál közeledni. Az újszövetségi levelek és az egyháztörténet tanúsítja, hogy a hamis tévhit szinte egy időben sarjadt ki a tiszta evangéliumi hittel, és annak útján árnyékként végigkísérte évszázadokon, évezredeken át. Félreértés ne essék: valamely hitvallás vagy kegyességi irányzat hamis voltát nem döntheti el híveinek esetleg kevés létszáma, vagy államjogi helyzete. Másról van itt szó. A Sátán sugallata ilyenkor így hangzik: „Azt mondod, a Biblia alapján állasz? Nos, ha te igazán a Biblia alapján állanál, akkor a szombatot ünnepelnéd (adventisták). Akkor tudnál elragadtatva nyelveken szólni (pünkösdisták). Akkor nem vállalnál katonai szolgálatot (nazarénusok). Akkor nem volnál soha beteg (*Christian Science*), akkor teljesen tartózkodnál a házasélettől, stb., s éppen ezek a vonások döntenék el, hogy Krisztus tanítványa vagy!"

A tévtanítók különböző csoportjai ott esnek a Sátán kelepcéjébe, hogy a Szentírás egyik-másik periferikus (külső területű) vagy az Újszövetség világában már túlhaladott részletüzenetét erőszakosan kiragadják, középpontba állítják és az üdvösség feltételévé teszik, háttérbe szorítva ilymódon a Szentírás Istentől megjelölt tényleges középpontját: Jézus Krisztus váltságművét, kereszthalálát és feltámadását. Krisztus halála; bűnbocsánat. Krisztus feltámadása: örök élet, mindkettő kegyelemből, hit által lesz a miénk! Ez a Biblia drága központi üzenete, forrón dobogó szíve! Ismétlem: újjászületésünk forrása a Kereszt!

A tévtanítók ellen maga Isten igéje keményen harcol: *„Belopakodnak a házakba és foglyul ejtik… az asszonynépet, akik*

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 77

mindenkor tanulnak ugyan, de az igazság megismerésére soha el nem juthatnak. Ezek is ellenszegülnek az igazságnak, romlott gondolkozású és hit dolgában megbízhatatlan emberek. De nem jutnak messzire, mert esztelenségük nyilvánvaló lesz mindenki előtt." (2Tim 3,6–9) *„Sok hitető jött a világra... Mindannak, aki nem marad meg a Krisztus tanításában, hanem azon túlmegy, nincs Istene. Aki megmarad a tanításban, mind az Atya, mind a Fiú az övé. Ma valaki hozzátok megy és nem ezt a tanítást viszi közétek, ne fogadjátok be házatokba és ne köszöntsétek, mert aki köszönti, részes az ő gonosz cselekedetében."* (2Jn 1,7–11)

3) A kísértés alkalmai

Luther Márton híres hasonlata szerint úgy vagyunk a kísértésekkel, mint a fejünk felett szálldosó madarakkal: hogy fölöttünk átrepüljenek, azt nem akadályozhatjuk meg, de azt már igen, hogy fejünkön fészket is rakjanak! Vannak alkalmak és helyzetek, amelyek a kísértéseknek úgyszólván melegágyai és szálláscsinálói. Ismerkedjünk meg velük, hogy kerülhessük őket, könnyelműen ne játsszunk a tűzzel!

A tétlen semmittevés rendszerint kísértések forrása, gonosz vágyak, gondolatok és indulatok szülőanyja. Van igazság a költő szavában: „Ábrándozás az élet megrontója". Dávid király esete igen tanulságos: *„Lőn pedig esztendő fordulásakor, mikor a királyok hadba szoktak menni, elküldte Dávid Joábot Ammon fiai ellen, Dávid pedig Jeruzsálemben maradt és lőn estefelé, mikor felkelt Dávid az ő ágyából és a királyi palota tetején sétált, látott a tetőről egy szép termetű asszonyt fürdeni* (Hitteus Uriás feleségét) *– akkor követeket küldött Dávid és elhozatta őt"*. (2Sám 11,1–4) Mialatt katonái, köztük Hitteus Uriás is küzdöttek, véreztek a csatatéren, Dávidot a henyélés bűnre vitte... Ne legyen életedben „légüres tér" imádsággal, építő olvasmánnyal, mások körüli szolgálattal töltsd ki a szabad időt!

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 78

A gonosz társaság is nagy lelki veszélyeket jelent. *„Ne tévelyegjetek! A jó erkölcsöt megrontják a rossz társaságok."* (1Kor 15,33) A misszió parancsa szellemében, mentő szeretettel Mestered nyomán elmehetsz bármiféle bűnösök közé, de kíváncsiságból, könnyelműségből, kedvtelésből ne menj olyan emberek közé, akiken keresztül ártalmas szellemi befolyás hatáskörébe jutsz. Mielőtt kocsmázni, táncolni, szórakozni, errearra csevegni mennél, vesd fel magadban a kérdést: Vajon Jézus elmenne-e ide, azt tenné-e, úgy viselkedne-e mint én? Könnyen megesik, hogy hívő ember – ha sokat forgolódik otthonosan Istent nem ismerő emberek társaságában – akaratlanul és észrevétlenül átveszi szokásukat, modorukat, gondolkozásmódjukat; hozzájuk hasonul, nem akar kiríni közülük, s már nekik akar inkább tetszeni, mint Istennek. Így kezdenek el a férfiak inni, tréfálkozni, „modernnek, felvilágosultnak", szabadgondolkodónak mutatkozni a hitetlen környezet kedvéért, így kezdik el a nők festékkel, ékszerekkel cicomázni magukat, a világ divatja szerint cifrázni hajukat, s öltözködni a legeslegújabb divat mindenkor váltakozó hóbortjai szerint, hogy le ne maradjanak. Asszonyok, lányok, zárjátok szívetekbe az Úr szavát: *„Ne törődjetek a külső ékességgel, hajfonogatással, arany ékszerek felrakásával vagy díszes öltözékek felvevésével, hanem a szív elrejtett emberével, a szelíd és csendes lélek romolhatatlanságával, ami igen becses az Isten előtt. Mert így ékesítették magukat hajdan ama szent asszonyok is, akik Istenben reménykedtek..."* (1Pét 3,3–6) Lehet a világ hóbortjának majmolása nélkül is tisztán, rendesen és csinosan, egyszerűen és természetesen járni. Ha Isten munkáját kozmetikai mesterfogásokkal ki akarjuk javítani mindig az lesz a vége, hogy elrontjuk.

Az igazi női szépség: a belső ékesség.

Spiritiszták, tévtanítók közé még csak kíváncsiságból se menjünk!

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 79

Vannak olyan könyvek, filmek, színdarabok, melyek mondanivalója és lelkülete bűn felé sodor, megzavar, Istentől eltávolít; mi keresnivalója volna Isten gyermekének ezek társaságában Caecílius írja az ókori Róma keresztyéneiről: „Leginkább arról ismerik meg a keresztyént, hogy kerüli a látványosságokat."

A római cirkusz és színjáték ugyanis egyet jelentett a pogány kultusszal (szertartással), a kegyetlenkedéssel és a kicsapongással. Keresztyén nem lehetett színész vagy gladiátor, nem látogathatta az előadásokat. Tertullianus mondása szerint a földi színjátékok helyett égi gyönyörűségek várnak a keresztyénekre, minden mutatványnál, cirkusznál és színháznál kedvesebbek.

Mindez azonban nem jelent riadt emberkerülést, világgyűlöletet, vagy remete életmódot. Az Úr Jézus főpapi imájában így könyörög övéiért az Atyához: *„Nem azt kérem, hogy vedd ki őket a világból, hanem hogy őrizd meg őket a gonosztól."* (Jn 17,15)

Végül éppen álcázott volta miatt veszedelmes ördögi kelepce az első apró engedmény. Itt ugyanis kíméletlenül érvényesül az agyoncsépelt közhely igazsága: a lejtőn nincs megállás. Dehogy mondja az ördög a gyárból fizetésével a zsebében kilépő munkásnak: eredj a kocsmába és idd el családod heti megélhetését! Csak ennyit mond: egy pohár sör felfrissítene ebben a nagy melegben, aztán úgyis rögtön hazamész!

Dehogy mondja a fiatal lánynak: áldozd fel tisztaságodat, döntsd szégyenbe családodat, tedd tönkre jövődet! Csak ennyit mond: az az egy csók a találkán igazán jól esik, és ugyan mit árthat?

Az ördögnek elég az első pohár, az első csók, az első rúd ajakfesték, az első kártyaparti, az első kis hazugság, az első jelentéktelen lopás... a többi úgyis megy magától.

Az Ige tanácsa: *„Az ördögnek ne adjatok helyet!"* (Ef 4,27) pillanatra sem, tapodtat sem!

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 80

4) Jézus segíthet!

Ha kísértés környékez, ne vedd félvállról, ne gondold: elintézed magad is! A Sátán hatalmasabb, erősebb, mint te! Viszont kétségbe sem kell esned, nem kell feladnod a harcot, tehetetlenül, efféléket gondolva magadban: hiába minden, én úgyis elbukom, nem tudok ellenállni! Hidd el *„Azért jelent meg az Isten Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa!"* (1Jn 3,8) Mint a méh, amely fullánkját ellenfelébe bocsátja, de a csípésbe egyszersmind bele is pusztul, úgy a Golgotán a Sátán minden hatalma összpontosult, csúcsosodott, de egyben meg is tört, össze is omlott. Egyszer az idők végén teljesen megsemmisül majd Krisztus lába alatt, de addig is mindig megtörik a Keresztnél. Aki Krisztushoz kiált szabadításért, afölött nincs a Sátánnak hatalma többé! Próbáld ki legközelebb, ha megkörnyékez a kísértés. Jézus „halála által megsemmisítette azt, akinek hatalma van a halálon, tudniillik az ördögöt. *„Mivel maga is megkísértetett, szenvedett, segíthet azokon, akik megkísértetnek"* (Zsid 2,18).

Hozzátartozni, vele közösségben lenni: ez a győzelem titka. S a keresztyén élet lényegét sosem azok a negatívumok jelzik: amiket nem csinálok (pl. nem iszom, nem táncolok, nem festem magam), mert ebbe bele is lehet keseredni, hanem azok a pozitívumok, amiket átélek és megtapasztalok: boldog közösség Jézussal, győzelem a bűn felett, gyümölcsöző élet, felülről való öröm és békesség.

KÉRDÉSEK

a.) A kísértések mely formáival találkoztál életedben?

b.) Mit gondolsz erről a kiszólásról „én mindennek ellent tudok állni, csak a kísértésnek nem"?

c.) Ismered e kísértések feletti győzelem felszabadító áldását?

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 81

11. AZ ÚJSZÜLÖTT ELKERÜLHETETLEN SORSA: **SZENVEDÉS**

„Nem nagyobb a szolga az uránál. Ha engem üldöztek, titeket is üldöznek majd." (Jn 15,20)

„Nektek az a kegyelem adatott a Krisztusért hogy ne csak higgyetek benne, hanem szenvedjetek is őérette." (Fil 1,29)

„Amennyiben részetek van a Krisztus szenvedéseiben, örüljetek, hogy az Ő dicsőségének megjelenésekor is vigadozva örvendezhessetek. Boldogok vagytok, ha Krisztus nevéért gyaláznak titeket, mert megnyugszik rajtatok a dicsőségnek és az Istennek lelke. Ha valaki mint keresztyén szenved, ne szégyellje sőt dicsőítse ezzel a névvel az Istent." (1Pét 4,13–16)

Minden emberélet szenvedéssel jár. Könnyek közt születünk, könnyek közt halunk meg. Egyetemes sors ez, egy király, egy milliomos, egy Nobel-díjas orvosprofesszor gyermekét sem lehet megkímélni tőle. Alighogy napvilágot lát, gyötörni fogja éhség, szomjúság, görcs, hideg-meleg, s későbbi élete folyamán ó hányféle testi és lelki fájdalom!

Az újjászületett ember életében is elkerülhetetlen a szenvedés. Itt persze nem olyan szenvedésre gondolunk, aminőt el kellene hordoznia újjászületés nélkül is. Nem gondolunk betegségre, elemi csapásra, háborús károkra. Még kevésbé gondolunk jogos bűnhődésre, hiszen arról éppen így ír az ige: *„Senki se szenvedjen köztetek mint gyilkos, vagy tolvaj, vagy gonosztevő, vagy mint mások dolgába avatkozó."* (1Pét 4,15) Itt arra gondolunk, ha valaki – éppen és kizárólag mert újjászületett – mint keresztyén szenved, valóban Krisztusért! Nézzünk szembe ezúttal az ezzel kapcsolatban felvetődő kérdésekkel.

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 82

1) Miért tartozik a hívő keresztény élethez a Krisztusért való szenvedés?

Azért, mert nem nagyobb a szolga Uránál. **A mi Urunk nem a feltámadott és megdicsőült Jézus, hanem a megfeszített és feltámadott és megdicsőült Jézus!** Az a Jézus, aki *„megalázta magát és engedelmes volt halálig, mégpedig a keresztfán elszenvedett haláláig. Ezért az Isten is felmagasztalta Őt és ajándékozott neki olyan nevet, amely minden név felett való, hogy Jézus nevére minden térd meghajoljon, és minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr!”* (Fil 2,8–11)

Amikor a mi Urunk született, nem volt számára hely a vendégfogadó háznál: kiszorult az istállóba. Amikor vándorolva szertejárt és jót tett: nem volt hajléka, ahol fejét lehajtotta volna. Azután elárulták, megtagadták tanítványai, ártatlanul letartóztatták, halálraítélték ellenségei; vallatás közben csúfolták, szembeköpték, véresre verték, bitófára húzták (a kereszt az ókori Róma akasztófája volt, szökött rabszolgák és gyilkosok gyalázatos vesztőhelye), ott iszonyú kínok között halt meg.

Elképzelhető, hogy ennek a Mesternek a tanítványai jólétben, bőségben, kényelemben, hatalomban éljék le életüket, a világban népszerűségtől övezetten, s anélkül, hogy akár egy karcolás érné bőrüket, egy korholó szó sebezné szívüket? Mondjátok, elképzelhető? Krisztus atyjafiai, Isten fiai lehetnek teljesen otthonosak abban a világban, amely az Isten Fiát kivetette magából?

E világ máig sem változott, csak némely, magukat keresztények tartó emberek változtak meg annyira, hogy ezt képzelik: közösségük lehet a mennyben a megdicsőült uralkodó Krisztussal anélkül, hogy itt a földön a szenvedő, meggyalázott Krisztussal valaha is bárminő közösséget vállaltak volna... Az út szenvedésen át vezet a dicsőségbe! Vagy együtt vállalod a kereszt gyalázatát és dicsőségét, vagy nem is volt semmi közöd a kereszthez igazán. Azért is hozzátartozik a keresztyén élethez a Krisztusért vállalt

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 83

szenvedés, mert betölt egy hiányt. *„Most örülök az érettetek hordozott szenvedéseimnek és betöltöm az én testemben, ami híja van a Krisztus szenvedéseinek, az Ő testéért, ami az Egyház."* így vall Pál apostol. (Kol 1,24) Hogyan hát, Krisztus szenvedése, váltsághalála nem volt tökéletes, annak még „híja van"? – kérdezik meglepődve.

Krisztus a Fő, az Egyház az Ő teste. A Fő szenvedése tökéletes volt és hiánytalan, de egy sebektől borított, könnyes-véres gyötrődő Főhöz nem tartozhat egy bársonyos bőrű, jól ápolt és megkímélt, agyondédelgetett test. Fő és test: egy sors, ugyanazon életközösség. S a Krisztus teste: a mindenkori Egyház kell hogy nemzedékről-nemzedékre újra vállalja magára nézve a Főnek a sorsát, azonosuljon vele, egészen Krisztus visszajöveteléig. Nos, ez az, aminek még híja van! A Krisztusért hordozott szenvedés mindig és mindenütt, minden korban és minden állami vagy társadalmi rendben egyaránt döntő ismertetőjele a valóban keresztyén életnek.

2) Miben áll a Krisztusért való szenvedés?

Krisztus lelki és testi szenvedései ismétlődnek benne, végtelen sokféle változatban. Az Ószövetség hithőseiről ezt olvassuk: *„… másokat kínpadra vontak, de ők visszautasították a szabadulást, hogy jobb feltámadásban részesüljenek, mások pedig megcsúfoltatások és megostoroztatások próbáját szenvedték el, sőt még bilincseket és börtönt is; megkövezték őket, kínpróbát szenvedtek, szétfűrészelték, kardélre hányták őket, juhok és kecskék bőrében bujdostak, meg barlangokban és a föld hasadékaiban."* (Zsid 11,35–38)

Az Újszövetség korából elég ha Pál apostol listáját idézzük:

„Többet fáradoztam, többször szenvedtem börtönt, többször megveretést (mint mások), gyakorta voltam halálos veszedelemben. A zsidóktól ötször kaptam negyven botot egy híján, három-

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 84

szor megvesszőztek, egyszer megköveztek, háromszor hajótörést szenvedtem, egy éjt és egy napot hányódtam az örvénylő tengeren. Gyakran voltam úton, veszedelemben folyóvizeken, veszedelemben rablók kötött, veszedelemben népem között, veszedelemben pogányok között, veszedelemben városban, veszedelemben pusztában, veszedelemben tengeren, veszedelemben hamis atyafiak között, fáradságban és nyomorúságban, gyakori virrasztásban, éhségben és szomjúságban, gyakori böjtölésben, hidegben és mezítelenségben. Mindezen felül van az én naponként való zaklattatásom, az összes gyülekezetek gondja. Kicsoda erőtlen, hogy vele együtt én is az ne volnék? Elbukhatike valaki úgy, hogy én is vele ne szenvednék?" (2Kor 11,23–29) Még olvasni is sok...!

S ha nyomon követjük a könny- és vércseppek útját: a római birodalom keresztyénüldözései során a keresztyéneket – csak hitük megvallásáért – éhes oroszlánok elé dobták a cirkuszporondon, százezrek mulattatására, vagy szurokkal leöntve égő fáklyaként gyújtották fel őket, hogy lángjuk bevilágítsa a császári palota kertjében rendezett estélyeket, pedig elég lett volna, ha szótlanul néhány csipetnyi tömjént hintettek volna az „istencsászár" oltárára, s megmenekültek volna, de drágább volt nekik a Krisztussal való közösség... Vagy gondoljunk Husz János máglyájára, a lemészárolt hugenottákra, a gályarabokra...

S ma is, ha valaki kimondja hittel Krisztus nevét, megvallja hozzátartozását: hordoznia kell a maga keresztjét. „Vallásos őrült, rajongó, túlzó" – fogják mondani rá a képmutató egyházi farizeusok.

Nemrég ifjúsági evangélizáció volt egy kis faluban, melyen több 20 év körüli lány megtért, s többé nem kívánt táncba, mulatságba járni, mint addig. Templomos-egyházias szüleik részéről akkor kirobbant a harc: szitokkal, veréssel próbálták kergetni leányaikat a bálba, hogy szégyenszemre pártában ne maradjanak.

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 85

Attól kezdve, hogy a lányok ellenálltak, pokol lett otthon az életük. „Képmutató, szentfazék" – mondják majd a megtérőre a templomkerülő, közömbös vagy istentagadó emberek. „Elmaradott, műveletlen, nevetségessé teszi magát a XX. században, középkori nézeteivel" – így vélekednek majd róla a „felvilágosultak". „Kihasználható, bolond, élhetetlen, mafla" – fogják mondani talán éppen családtagjai, mihelyt kezdi Jézus szavait komolyan venni: *„… aki egy mérföldre kényszerít, menj el vele kettőre. Aki tőled kér, adj neki…."* (Mt 5,41–42)

„Országháborító, megbízhatatlan elem" ez a vád is hangot kaphat, akárcsak kétezer évvel ezelőtt. (ApCsel 17,6)

3) Hogyan kell viselnünk a Krisztusért vállalt szenvedést?

Semmiképpen sem zúgolódva és háborogva, méltatlankodva és sértődött szívvel. „Nektek adatott az a kegyelem, hogy szenvedhettek Krisztusért... Boldogok vagytok, ha Krisztus nevéért gyaláznak titeket... Vagyonotok elrablását örömmel vettétek. Egyiptom kincseinél nagyobb gazdagság a Krisztusért való gyalázat, a bűn gyönyörűségénél, drágább az Isten népével való együttnyomorgás..." az ilyesféle kifejezések szinte hemzsegnek a Bibliában. A hit emberei a bibliai korban, az egyháztörténet folyamán és napjainkban is bátran, önként és örömmel mennek bele a Krisztussal való együttszenvedés szent kohójába. Krisztus egyházának a szenvedés sosem ártott meg; sokkal inkább ártott neki a jólét, a bőség, a hatalom, a kényelmes tespedés!

4) Mi e szenvedés célja?

Először is próba. *„Szeretteim, ne lepődjetek meg azon a tűzön, amely próbáltatás végett támad köztetek, mintha valami meglepő dolog történnék veletek."* (1Pét 4,12) A szenvedés tüze próbálja meg hitünk valódiságát. Ilyenkor maradnak el a színlelők, ilyenkor hamvadnak el a szalmalángok, ilyenkor

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 86

lepleződnek le azok, akik csak emberi befolyás alá kerültek, nem pedig valóban Isten Lelkének uralma alá. A szenvedés tüzében leperzselődik minden álarc, leolvad minden festék...

Másodszor: Isten a szenvedés iskolájában formál minket tökéletesekké. *„Mert úgy volt méltó az Istenhez, akiért van a mindenség és aki által van a mindenség, hogy Őt Jézust, aki sok fiakat vezérelt dicsőségre, az ő üdvösségük fejedelmét szenvedések által juttassa tökéletességre."* (Zsid 2,10) Tehát még Jézus Krisztus tökéletes életéhez is hozzá tartozott a szenvedés, – mennyivel inkább van nekünk szükségünk erre az iskolára!

A fogalom-pár helyes hangsúlyozását Pál apostol ebben az igében jelöli meg: *„A pillanatnyi, könnyű szenvedésünk minden mértéket meghaladó örök dicsőséget szerez nekünk mivel mi nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra, mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók."* (2Kor 4,17–18). Előbb láttuk – ugyanebből a levélből – hogy Pál szenvedése sem pillanatnyinak, sem könnyűnek nem igen mondható, hiszen végigkísérte egész életét, s még megkövezés is benne foglaltatott, amit nem igen szokás túlélni, de a mennyekben reá váró örök dicsőséghez viszonyítva pillanatnyivá, könnyűvé törpült. Ilyen látást akar neked is adni Isten.

Valamit azonban hozzá kell fűzni mindezekhez. Péter példája óva int és intve óv a hősködéstől. *„Uram, teveled kész vagyok mind börtönbe, mind halálra menni! Az életemet adom érted!"* Így hencegett Péter a letartóztatás éjszakáján, s igaza lett az Úr szavának. *„Az életedet adod értem? Bizony mondom neked, nem szól addig a kakas, míg háromszor meg nem tagadsz engem!"* (Jn 13,37–38) Könyörögj, hogy a válságos percekben meg ne futamodj. Magadnak ál-mártíriumot ne keress, de ha az Úr készíti néked, el ne fuss előle.

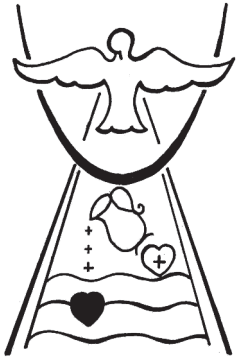
ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 87

KÉRDÉSEK

a.) Milyen belső válasz ébred benned, ha hitedért, Krisztusért kigúnyolnak?

b.) Mire indít téged, ha azért nem kapsz meg egy pozíciót, mert hívő embernek ismernek?

c.) A próbák sora, a testi, vagy a lelki szenvedés növelte, vagy csökkentette a távolságot Krisztus és közted?

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 88

12. ISTEN ORSZÁGÁNAK ÚJSZÜLÖTT POLGÁRA: **MINT FÖLDI ÁLLAMPOLGÁR**

„Adjátok meg ami a császáré a császárnak, és ami az Istené az Istennek." (Mt 22, 21)

„Mindenki engedelmeskedjék a felettes hatalmaknak, mert nincs hatalom, csak Istentől, s amely hatalmak vannak, azokat Isten rendelte." (Róm 13,1)

Hallottam egyszer egy rendkívüli esetet. Éjszaka, néptelen utcán reszketve állt Budapesten egy asszony, taxit keresve, hogy kórházba menjen, s ott születendő gyermekének életet adjon. Taxi nem volt sehol a láthatáron, hanem egy, külföldi követség diplomáciai kocsija haladt el mellettük. Tekintettel a rendkívüli sürgősségre, megállították az autót, s a sofőr vállalta is az asszony kórházba szállítását. Az ifjú jövevénynek azonban annyira sürgős volt a dolga, hogy be sem várta a kórházat: már az autóban megszületett. Erre sajátos jogi helyzet állt elő: maga az autó, noha pesti utcán futott, a nemzetközi jogszabályok értelmében külföldi területet képviselt, s a magyar szülők gyermeke külföldi állampolgárrá vált, így is jegyezték be. Az illető követség rendszeresen gondját viselte, saját honfitársának vállalta a gyermeket. Az persze mit sem változtatott azon, hogy közben a „külföldi" gyermek megmaradt magyar földön, magyar családja körében, magyar iskolába járva, csak éppen külföldi állampolgárnak számított.

Ez a történet jutott eszembe, mikor az a kérdés foglalkoztatott: hogyan álljon helyt a keresztyén ember, mint állampolgár? Hivatalosan bejegyezve – újjászületése óta – már Isten országában van, de életének földi részét mégis itt éli le földi hazájában, akárcsak többi honfitársa. Mit kíván Isten tőle ezen a területen?

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 89

1.) Krisztus népének keskeny útja

Jézus Krisztus korában Izraelben a társadalom két ellentétes végletét a farizeusok és a Heródes-pártiak képviselték. A farizeusok voltak az „álkegyesek", a „szent elkülönülők", akik szemében Izraelen kívül minden tisztátalan. Állandó remegésben éltek, hogy tiszta lényük kívülről meg ne fertőződjék, a külső rossz valamiképpen beléjük ne hatoljon! Úgy gondolták: csak úgy lehetnek Isten népe, ha minden külső befolyástól, emberi igától mentesek. Éppen ezért halálosan gyűlölték az Izraelt is magába olvasztó római birodalmat és államhatalmat; árulásnak és megalkuvásnak tekintettek minden egyezkedést a római uralommal.

E felfogás tökéletes ellentéte volt a Heródes-párt, a Rómát gátlástalanul és erkölcstelenül kiszolgáló Heródes bábkirály henye, léha és romlott udvari népe. Ezek, Heródes uszályaként, afféle testükhöz szabott udvari vallást alakítottak ki, melyben Istennek semmi szerep nem jutott ugyan, de Rómának annál nagyobb. Lelkesedtek Rómáért, mert annak zsoldján éltek és annak pogány – világias lelkületét örömmel tették magukévá. Fenntartás nélküli barátság alapján azonosultak Rómával, s persze szakadatlanul hadilábon álltak a farizeusokkal.

E két engesztelhetetlen ellenfél egyetlen alkalommal, egy bizonyos ügy érdekében mégis szövetségre lépett. Ez az egy ügy: Jézus Krisztus elvesztése volt, mert az Ő személye és igéje tökéletesen leleplezte mindkét tábor hamisságát és romlottságát.

A *„farizeusok tanácsot tartottak, hogy Jézust megfogják beszédében. És elküldték hozzá tanítványaikat a Heródes-pártiakkal együtt, akik ezt mondták: Mester, tudjuk hogy igaz vagy és az Isten útját igazán tanítod és nem törődöl senkivel, mert nem nézed az emberek személyét: Mondd meg tehát nekünk, mit gondolsz: Szabad-e a császárnak adót fizetni, vagy nem?"* (Mt 22,15–I7)

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 90

Nem véletlen, hogy álnok céljuk érdekében éppen az adózás kérdését állították előtérbe csapdaként. A fejadó a pogány római felsőség elismerését jelentette és Izraelben a különböző forradalmi megmozdulások kiindulópontja rendszerint a fejadó megtagadása volt. A küldöttség így okoskodott: Ha Jézus azt mondja, fizetni kell: akkor nem Ő a Messiás, nem szabadítja fel a népet, nem Ő hozza az üdvkorszakot, amikor megszabadulnak az igától. Megöli a nép! Ha azt mondja: nem kell fizetni: a hatóságnak azonnal át lehet adni mint lázadót, mert uszítja a népet.

Jézus nem azért kerülte ki a csapdát, hogy az életét mentse, hiszen így is önként ment a halálba, hanem azért, hogy tanítványai seregét, az egyházat óvja meg a romlástól. Szava: az egyház számára irányadó.

Mi lett volna, ha Jézus akkor engedi magát tőrbe csalni?

– Ha Jézus azt mondja: szabad adót fizetni. Ezzel az Ő egyházát örökre nemcsak szolgáló egyházzá, hanem szolga-egyházzá tette volna, amelyik elveinek, tanításainak, eszményeinek, hitének, célkitűzéseinek folytonos feladására kényszerült volna. Ez az egyház erkölcsi halálát jelentené.

– Ha így válaszol: nem szabad adót fizetni. Ez egyháza számára azt jelentené, hogy a mindenkori egyháznak szemben kellene állnia a mindenkori államhatalommal. Örökké lázadó és örökké szenvedő mártíregyházat alapított volna. Csak börtön, üldözés, vérhullás lenne Krisztus egyházának osztályrésze. Ez rá nézve a testi halált jelentené!

Ha Jézus engedi tőrbe csalni magát, az az Ő egyházának vagy lelki, vagy testi romlását pecsételte volna meg!

Adjunk hálát Urunk válaszáért, melyet e kérdésre adott!

Jézus leleplezte az álnok kérdezőket (18v.) s hogy utána mégis felelt, ezzel az Ő egyháza számára útmutatást adott.

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 91

a) Amin a császár képe van, legyen a császáré! (19–21a.v.)

A pénzen a császár képe van: legyen az adópénz a császáré. Hálából a rendért, védelemért, amelyet az állam nyújt, hogy ne legyen a társadalom „mindenki harca mindenki ellen". Ez az adópénz jelképesen az állampolgári kötelezettségeinket jelenti: az állam törvényeinek betartását (pl. adózás, tankötelezettség, honvédelem, közlekedési szabályok, stb. (Róm 13,1–7)

b) Amin az Isten képe van, legyen az Istené!

Ez azt jelenti: az ember legyen Istené, mert őt Isten a maga képére és hasonlatosságára teremtette!

„Adjad fiam a te szívedet nékem" (Péld 23,26) Az első, a fontosabb kérdés nem is az adópénz, az állampolgári kérdés, hanem az: valóban megadjuk-e Istennek, ami az övé? Megadjuk-e néki a tisztelet, a hódolatot, a hitet, engedelmességet, hálát? Izrael népe éppen azért vettetett a római iga alá büntetésképpen, mert nem akarta megadni Istennek, ami Istené! (5Móz 28,47–52) Adjátok meg Istennek azt a hódolatot, ami a mindenség Urát megilleti! Akkor a külső alárendeltség nem gátol abban, hogy belül lelkiismeretünk szabad legyen. Hiszen nincsen hatalmasság, hanem csak Istentől. Ő a történelem Ura is! A becsületes állampolgári magatartás az Isten iránti engedelmességhez tartozik.

Ezt az utat járták az őskeresztyének: becsületes, megbízható állampolgárok voltak. Nem csaltak, nem lázítottak, munkájukban hűséggel dolgoztak. De amikor a hitüket kívánták, amikor a császár szobrát kellett volna isteníteniük, hitükért inkább a kínhalálba mentek, oroszlánok elé és égő fáklyaként. Végül a római államhatalom rájött, hogy a keresztyénüldözéssel a birodalom legrendesebb polgárait irtja ki, és véget vetettek az üldözésnek.

Tanulság: keresztyénség és állampolgárság nem ellentétes dolgok. (Vagy hittel vagy tudással?) Nem áll fenn ez a kérdés: vagy a császárnak, vagy Krisztusnak engedelmeskedem. Hanem annak

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 92

az Istennek, akinek képét hordozom, s akinek akaratából nyerte a világi felsőség is a maga hatalmát.

– Mint Isten gyermeke, ne feledd: állampolgár is vagy. Isten előtti felelősséggel engedelmeskedj a hatalmasságnak, légy becsületes, szorgalmas, példamutató, imádkozz a felsőbbségért!

– Mint állampolgár, ne feledd: Isten gyermeke, Krisztus megváltottja vagy. Ne szégyellj Uradról bizonyságot tenni, meg ne tagadd Őt; szívedből az igét és imádságot, a hitet és élő reménységet ki ne engedd tépni. *„Légy hű mindhalálig, és néked adom az élet koronáját!"* (Jel 2,10).

Szabad-e a császárnak adót fizetni? E gyötrelmesen nehéz kérdésre az Úr válasza: eligazító, felszabadító szó. Köszönjük Urunk válaszát, mely sem a testi sem a lelki halálba nem kényszerít, hanem az élet keskeny, de egyetlen útját mutatja meg.

2) A szolgálatok köre

A felettes hatalom Isten rendeléséből áll a maga helyén, tehát annak szolgálata nem esik kívül Isten szolgálatán, hanem abba beletartozik. *Mindenki engedelmeskedjék a felettes hatalomnak, mert nincs hatalom, csak Istentől, s amely hatalmak vannak, azokat Isten rendelte. Azért aki ellene támad a hatalmaknak, Isten rendelésének támad ellene, akik pedig az ellen támadnak, önmaguknak szereznek ítéletet. Mert az elöljáróktól nem kell félnie annak, aki jót cselekszik, hanem csak annak, aki gonoszat cselekszik. Akarod-e pedig, hogy ne kelljen félned a hatalomtól? A jót cselekedd és dicséretet nyersz tőle. Mert Isten szolgája ő a te javadra. Ha viszont a rosszat cselekszed, félj, mert nem ok nélkül viseli a fegyvert; mert Isten szolgája, hogy az Ő haragjával sújtsa azt, aki gonoszt cselekszik. Ezért nemcsak a harag elkerülésére, hanem a lelkiismeretért is szükséges engedelmeskedni. Mert azért fizettek adót is, mivel Isten szolgái azok, akik éppen ebben a tisztükben fáradoznak. Adjátok meg tehát mindenkinek,*

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 93

amivel tartoztok; akinek az adóval, az adót, akinek a vámmal, a vámot, akinek a félelemmel, a félelmet, akinek a tisztelettel, a tiszteletet. (Róm 13,1–7) Újjászületett embernél tehát nemcsak magatartás kérdése, hanem hitéből folyó lelkiismereti kérdés, hogy ne legyen adócsaló, vámcsaló, bér- vagy táppénzcsaló, ne legyen a közösség élősdije, ne lopja a vállalatot vagy üzemet, amelyben dolgozik. Tudnia kell: nem emberért cselekszik, hanem az Úrért, s az emberi ellenőrzés jelentősége teljesen eltörpül amellett a tény mellett, hogy ő szüntelen az Isten jelenlétében él. Keresztyén embernek meg kell tartania a törvényt, hazájához hűnek kell lennie.

Ezen túl mint hívőnek van még két sajátos szolgálata is. Az egyik az imádság: „*Intelek azért mindenek előtt* – írja Pál Timótheusnak – *hogy tartassanak könyörgések, imádságok, esedezések, hálaadások minden emberért, királyokért és minden feljebbvalóért, hogy nyugodt és csendes életet éljünk, teljes istenfélelemmel és tisztasággal.*" (1Tim 2,1–2)

A másik sajátos hívő szolgálat az őrálló prófétáé. „*Lőn az Úr szava. hozzám, mondván: Embernek fia! Őrállóul adtalak én téged Izrael házának, hogy ha szót hallasz számból, intsd meg őket az én nevemben. Ha ezt mondom a hitetlennek: halálnak halálával halsz meg, és te őt meg nem inted és nem szólasz, hogy visszatérítsd a hitetlent az ő gonosz útjáról hogy éljen, az a gonosztevő az ő vétke miatt hal meg, de vérét a te kezedből kívánom meg. De ha te megintetted a hitetlent és ő meg nem tért hitetlenségéből és az ő gonosz utjáról: az ő vétke miatt meghal, de te megmentetted a te lelkedet.*" (Ez 3,17–19)

Isten embere joga és megbízatása, hogy adott esetben a neki adott világosság szerint felemelje intő szavát bizonyos bűnök ellen, a rendelkezésére álló lehetőségek keretei között. (Pl. amikor nyilvánvaló igazságtalanságot, becstelenséget, kegyetlenséget, anyagi visszaélést, jogtiprást tapasztal)

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 94

3) A korlát

Az államhatalommal szembeni szolgálatoknak nemcsak köre, hanem az ige által megszabott korlátja is van. Éliás József: Keresztyénség és politika c. könyvében ezeket olvassuk: „Pál nemcsak azt mondja, hogy mindenki engedelmeskedjék a felettes hatalmaknak, hanem azt is világosan meghatározza, hogy milyen, felső hatalmaknak kell engedelmeskedni. (Az ige az államot az Isten általános kegyelmi munkájának mondja, hogy rajta keresztül a bűnös ember, fennmaradása érdekében önmaga ellen védekezni tudjon.) Tehát annak a felső hatalomnak kell engedelmeskedni, amely a „gonoszt cselekvőt sújtja haragjával, s amelytől a jót cselekvőknek nem kell félnie, hiszen a nép javára él hatalmával."

Ilyen értelemben szólal meg Péter levele is: „*Engedelmeskedjetek pedig minden emberi rendnek az Úrért: akár királynak, mint feljebbvalónak, akár helytartóknak, mint akiket Ő küld, hogy a gonosztevőket megbüntessék, a jót cselekvőket pedig megdicsérjék."* (1Pét 2,13–14) Annak a hatalomnak tartozunk engedelmességgel tehát, amely a társadalmi erkölcsi minimum mértékének megfelel. Ezt az erkölcsi minimumot talán így lehetne kifejezni: az állam senkit sem üldöz származása, nemzetisége, vallása, tisztességes foglalkozása miatt. Ellenben mindenkit fegyelme alá von, aki gonoszt cselekszik. Ha nem a gonosz tett az üldözés oka, hanem más, az államrendszer nem felel meg a társadalmi erkölcsi minimumnak. Az erkölcsi minimum alapján álló államrendszer mindig csak a bűnözővel áll szemben úgy, mint megtorló hatalom, a többi állampolgár benne a védő hatalmat látja, tiszteli és szereti. Az ilyen hatalomról a Szentírás nem köti ki, hívő-e vagy hitetlen, mégis azt írja róla: Isten szolgája. Isteni hatáskört tölt be, hatalmat gyakorol a jók védelmére és a gonoszok rettegtetésére még akkor is, ha Istenről semmit sem tud. Amennyiben a társadalmi erkölcsi minimum alapján áll, köteles

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 95

vagyok neki engedelmeskedni akkor is, ha vezetői ateisták (istentagadók), ha más politikai meggyőződést vallanak, ha keményen büntetik a gonoszokat, hiszen a hatalom „nem ok nélkül viseli a fegyvert".

De mindezeken túl a felsőbbségnek való engedelmesség parancsát egy magasabb rendű parancs koronázza meg: *„Istennek kell inkább engedni, hogy nem az embereknek."* (ApCsel 5,29) Amennyiben a földi hatalom valamely parancsa nyilvánvalóan ellentétes Isten félreérthetetlen parancsával, a hívő ember magatartása pillanatig sem lehet vitás!

KÉRDÉSEK

a.) **Megadod-e a mindennapi életben a „császárnak, ami a császáré: adófizetés, számla adás és számla kérés, törvények tisztelete és betartása?**

b.) **Megadod-e a mindennapi életben az „Istennek azt, ami az Istené: hit, áldozatkészség, testvéri szeretet, stb.?**

c.) **Hogyan jelentkezik az életedben a kettős polgárság (földi és mennyei), mint konfliktus? Mi a megoldás?**

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 96

13. AZ ÚJSZÜLÖTT RUHÁJA: **JÉZUS KRISZTUS KEGYELEMBŐL REÁRUHÁZOTT IGAZSÁGA**

„Barátom, hogyan kerültél ide, hiszen nincs menyegzői ruhád? Kötözzétek meg kezét lábát és vessétek a külső sötétségre”. (Mt 22,12–13)

„Mivel azt mondod: gazdag vagyok és nincs szükségem semmire, és nem tudod, hogy te nyomorult... és mezítelen vagy, azt tanácsolom azért néked, végy tőlem... fehér ruhákat, hogy öltözeted legyen és ne lássák meg a te rút mezítelenséged”. (Jel 3,17–18)

„Örvendezvén örvendezem az Úrban, örüljön lelkem az én Istenemben, mert az üdvnek ruháival öltöztetett föl engem, az igazság palástjával vett engemet körül.” (Ézs 61,10)

„Akik Krisztusra keresztelkedtetek meg, Krisztust öltöztétek fel.” (Gal 3,27)

Mikor egy édesanya készíti csomagját, hogy kórházba menjen, ahol majd életet fog adni várva várt gyermekének, ebben a csomagban már ott lapulnak a gondosan összekészített tiszta ingecskék, pólyahuzatok. Az újszülöttnek, mihelyt megérkezik, azonnal szüksége lesz ruhára.

Az újjászületett embernek is szüksége van ruhára. Próbáljuk megérteni, hogy e szókép és hasonlat nyelvén mit akar nekünk elmondani Isten.

1) A rút mezítelenség

A bűnbeesés előtt mezítelen volt az ember és a felesége, de nem szégyellték. (1Móz 2,25) Ahogyan az ember Isten alkotó kezéből kikerült, nincs is mit szégyellni azon! A szégyenérzet a bűn

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 97

következménye. (Az állatok világában a bűn fogalma is, a szégyenérzet is ismeretlen.) Az ige több helyen is utal rá, hogy a bűneset óta szégyenteljes állapot a mezítelenség, mert énünk, személyiségünk önmagában véve szégyellnivaló és takargatnivaló. „És ne lássék meg a te rút mezítelenséged" ez voltaképpen, végső értelemben azt jelenti: ne derüljön ki rólad, hogy ki is vagy legbelül, ha titkaidat semmi lepel nem takargatja többé!

2) Magunk gyártotta ruháink

Lényének ezt a belső rútságát, szégyenét, gyalázatát takargatni próbálja minden ember a maga módján: érdemeivel, erényeivel, saját igazságaival. Derűre-ború: henceg, hivalkodik. Alighogy egy kisgyerek beszélni tanul, rögtön hallhatják tőle: „Ügyes vagyok, erős vagyok, okos vagyok, jól csináltam...", mert a szavakkal próbálja elfeledtetni velünk a valóságot, hogy t.i, ügyetlen, gyönge, csacska még és rosszul csinálja, amit csinál. Az emberek közt folyó társalgások tárgykörének legnagyobb részét sikerek, eredményeik, érdemeik nagyhangú és részletes ecsetelése tölti ki, megfigyelheti bárki, akár másokon, akár önmagán. Ezért szeretik az emberek még az egyházban is pl. szószékről név szerint kihirdettetni adományaikat, márványba vésetni vagy selyembe hímeztetni neveiket. Nem ritka az efféle kérkedés sem: „Eljött a templomba, mert én hívtam; Krisztus felé fordult, mert én tettem előtte bizonyságot, jobban lett, mert én imádkoztam érte!"

Egymás előtt parádézhatunk saját érdemeink, igazságaink magunkra aggatott rongyaival, de Isten előtt el nem fedezik ezek a rongyok rút mezítelenségünket; Ő a büszke tekintet, a felemelt homlok, a hencegő száj mögött meglátja a nyomorult bűnös szívet.

Az Úr Jézus egyik példázatában királyi menyegzőhöz hasonlítja az üdvösséget. Mindenki számára nyitva a menyegzői terem ajtaja, a legnyomorultabbak számára leginkább. *„A király így*

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 98

szólt az ő szolgáinak: Menjetek ki a keresztutakra, és akivel csak találkoztok, hívjátok be a menyegzőbe. Ekkor a szolgák kimentek az utakra, és akiket találtak, gonoszokat és jókat egyaránt begyűjtötték, úgy hogy a lakodalmas ház megtelt vendégekkel. Mikor azután a király bement, hogy megtekintse a vendégeket, látott ott egy embert, akinek nem volt menyegzői ruhája. És így szólt neki: barátom, hogyan kerültél ide, hiszen nincs menyegzői ruhád? Az pedig hallgatott. Akkor a király így szólt az ő szolgáihoz: Kötözzétek meg kezét-lábát és vessétek a külső sötétségre, ott lesz sírás és fogcsikorgatás." (Mt 22,8–13)

A példázat megértéséhez tudnunk kell, hogy Jézus korában előkelő házaknál az volt a szokás, hogy az érkező vendéget a szolgák levetkőztették és az e célra előre elkészített ünnepi ruhába öltöztették; az ünnepi lakomához csak ez a ruha illett. A történet szerint valamelyik vendég nem engedte ezt az ékes hivatalos ruhát magára adni, s azzal érvelhetett: igazán jó lesz ide a saját ruhám is, amelyben jöttem. Ezért szúrt szemet a gazdának azonnal, hogy nincs menyegzői ruhája, ezért kellett szégyenteljes módon távoznia a lakomáról, mert ünneprontónak bizonyult. Isten országába nem léphetünk be „saját igazságainkba" öltözötten.

Ugyanezt szemlélteti más módon a laodiceabeli gyülekezethez írt levél is a Jelenések könyvében. Laodicea Kis-Ázsia textilipari központja volt, híres gyapjúfehérítő üzem is működött benne, lakosai általában igen gazdagok voltak, s mindenki gyapjúban járt; büszkék voltak előkelő, szép viseletükre. Nekik üzeni Isten: *„Mivel ezt mondod; gazdag vagyok és meggazdagodtam és semmire sincs szükségem, és nem tudod, hogy te nyomorult, a szánalomra méltó, szegény vak és mezítelen vagy: azt tanácsolom neked, hogy végy tőlem … fehér ruhákat, hogy öltözeted legyen és ne lássék meg a te rút mezítelenséged."* (Jel 3,17–18) Ennél nagyobb sértés nem is érhette volna a gőgös Laodicea népét! S pontosan ez volt a lelki helyzet: vélt kiválóságuk ékes köntösébe

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 99

burkolózva nem tudták, hogy közben nyomorultak és rútul mezítelenek. Bizony érdemeink nem fedeznek be minket, s elmondhatjuk Ézsaiás próféta szavaival: *„Mindnyájan olyanok voltunk, mint a tisztátalan, és mint megfertéztetett ruha minden mi igazságaink...”* (Ézs 64,5)

3) „Végy tőlem fehér ruhát!”

Magunk gyártotta ruháink helyett ezt ajánlja az Úr: vegyük át tőle azt a fehér ruhát, amely valóban „udvarképes” a mennyben, és amely valóban eltakarja minden rútságunkat. Árat nem adhatunk érte, csak ingyen kegyelmi ajándékképpen fogadhatjuk el. Úgy ahogy a királyi menyegző vendégei elfogadták. Úgy ahogy a tékozló fiú elfogadta, amikor a moslékos vályú mellől szennyesen, rongyosan, sebektől borítva visszaérkezett bűnbánó szívével az atyai házhoz és elhangzott az atyai szó a. szolgák felé: *„Gyorsan hozzátok ki a legszebb ruhát és adjátok rá!”* (Lk 15,22) Ez a „legszebb ruha”, ami reáhull a bűnös ember, az örök tékozló fiú vállára, hogy minden rútságát, sebét, szennyét eltakarja: a Jézus Krisztus igazsága, szentsége és tisztasága. Üdvösségemre ez az egyetlen jogcím: ingyen kegyelemből nekem tulajdoníttatik Krisztus érdeme, s ha Isten reám tekint, Őt látja, akinek érdemébe mintegy beleöltöztem. Krisztus a kereszten magára öltötte bűneimet, én pedig megtérésemkor magamra ölthetem az Ő érdemét. *„Nincs saját igazságom a törvényből, hanem van igazságom a Krisztusban való hit által.”* (Fil 3,9) Elmondhatom, hogy Krisztust öltöztem fel, örvendezhetek az Úrban, mert „az üdvnek ruháival öltöztetett fel engem, az igazság palástjával vett engem körül”. Ebből három dolog következik: hálás leszek és pillanatra sem felejtem, hogy kegyelemből élek, alázatossá leszek, mint aki tudja, hogy saját érdemei csak arra lettek volna jók, hogy külső sötétségre juttassák, végül a kegyelemből rám terített fehér ruhában csak méltóan járhatok ezután! Akire a

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 100

királyi menyegzőn a vendégnek járó ünnepi palástot ráterítették, az abban a palástban nem viselkedhetett akárhogy, nem tehetett vagy szólhatott akármit, mert ruhája „udvarképes" magatartásra kötelez. *„Boldog aki vigyáz és őrzi az ő ruháit."* (Jel 16,15)

Ha egyszer Krisztus érdemét és dicsőségét, tisztaságát és szentségét reám ruházta Isten, azt a fehér ruhát nem szennyezhetem be káromkodással, csúf beszéddel, gonosz indulattal, hitetlenséggel, tisztátalan szenvedéllyel...

„Jövök semmit nem hozva,
Keresztedbe fogózva,
Meztelen, hogy felruházz,
Árván, bízva, hogy megszánsz...
Nem hagy a bűn pihenést –
Mosd le, ó, mert megemészt!"

KÉRDÉSEK

a.) „Átöltözött" ember vagy? Tisztán tartod-e a Krisztustól kapott fehér ruhád?

b.) Ha igen, mit jelent ez számodra és a környezeted számára?

c.) Milyen volt megválni régi „rongyaidtól?

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 101

14. AZ ÚJSZÜLÖTT ÉLETTÖRVÉNYE: **NÖVEKEDÉS**

„A kis gyermek pedig növekedett és erősödött lélekben, megteljesedve bölcsességgel, és az Isten kegyelme volt rajta, és Jézus gyarapodott bölcsességben és teste állapotában és az Isten és emberek előtt való kedvességben”. (Lk 2,40, 52)

„Növekedjetek a kegyelemben és a mi Urunknak és megtartó Jézus Krisztusunknak megismerésében”. (2Pét 3,18)

„...míg mindnyájan eljutunk a hitnek és az Isten Fia megismerésének egységére, érett férfiúságra, amelyben Krisztus teljességét érjük el. Ne legyünk többé kiskorúak, akiket idestova hány-vet, űz-hajt a tanításnak akármi szele, hanem... növekedjünk abban, aki a fej, a Krisztus.” (Ef 4,13–15)

Aki újszülöttet látogat, szemlél, karjára vesz, annak száján akaratlanul is kicsúszik a szó; milyen édes, aranyos pici baba! Valóban az apró csecsemőnek van valami sajátos, megragadó bája. Ha azonban negyedév múlva látogatja meg az ember ugyanazt a babát és még mindig csak ugyanakkora, akkor már nyugtalanul kezd aggódni; mi van ezzel a gyerekkel, hogy nem fejlődik? S ha még egy év múlva is csak ugyanolyan „aranyos pici” lenne: az már szinte katasztrófa volna! Ismerek egy 11 éves kisfiút, aki testi fejlődésében megállt egy ötéves gyermek szintjén és olyan apró, hogy osztálytársai labdázni szoktak vele, a felnőttek pedig mind szomorú szívvel, sajnálkozva nézik: szegényke, nem tudott megnőni! Mert hiszen a gyermek természetes élettörvénye: a növekedés.

Lelki értelemben is. Ha evangélizáción, vagy beszélgetés során, vagy egy olvasott igén át, vagy saját életében Isten jeladásait felismerve valaki előtt felragyog a Krisztus, hozzáfordul; megtér, végbemegy benne az újjászületés: a hitben idősebbek mind ujjongva gyönyörködnek benne, hitének üde frissessé-

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 102

gében, gyermeki örvendezésében, őszinte imádságában, visszafojthatatlan bizonyságtételében, Krisztus iránti mámoros „első szerelmében". De azután hónapok, évek, évtizedek telnek, s az illető életében még mindig csak ugyanannyi a hit, a szeretet, a bibliaismeret, az életszentség, a Krisztussal való kapcsolat, a szolgálatkészség, a gyümölcs, mint az újjászületés első óráiban volt, akkor valami nagy baj lehet azzal az újszülöttel! Isten tovább és előre akar vinni minket a hívő élet mély vizei felé. A Zsidókhoz írt levél olvasóinak életében történhetett pl. ilyen megállás, megtorpanás, ezért az ige kénytelen keményen szólni hozzájuk: *„Azért elhagyva a Krisztusról való elemi tanítást, törekedjünk tökéletességre, érettkorúságra, ne foglalkozzunk ismét a holt cselekedetekből való megtérésről, az Istenben való hitről, a keresztségekről, a kezek rátevéséről, a halottak feltámadásáról és az örök ítéletről szóló tanítások új megalapozásával. És ha Isten megengedi ezt meg is cselekedjük. Mert lehetetlen dolog, hogy akik egyszer megvilágosíttattak és megízlelték a mennyei ajándékot, és részeseivé lettek a Szentléleknek és elestek – ismét megújuljanak a megtérésre, mint akik önmaguknak újra megfeszítik az Isten Fiát és meggyalázzák Őt."* (Zsid 6,1–6) Növekednünk kell tehát a kegyelemben, Krisztus megismerésében, a hitbeli kiskorúság fokáról el kell jutnunk az érettkorúságra.

Hogy a növekedés lényegét megérthessük, képzeljük magunk elé a keresztyénséget, mint egy háromemeletes épületet.

Első emelete a nagyszombati keresztyénség, vagyis az a fejlődési fok, melyen a tanítványok Krisztus halála és feltámadása között voltak. Szívüket teljesen átjárta a fájdalom, s felismerés: A Mester meghalt, a Mester nincs többé. Természetes azonban, hogy ilyen Mestert feledni nem lehet; ha riadtan szétfutottak is, ha régi foglalkozásukhoz visszatértek is, emlékét fájdalmas kegyelettel felejthetetlenül a szívükbe zárták. Ezen a fokon állnak a keresztyénség milliós tömegei, kik megtöltik a templomokat:

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 103

élő Krisztusuk nincs, de halott Krisztusukra mint a legnagyobbra, aki valaha a földön állt, hódoló kegyelettel emlékeznek; szavainak, tetteinek, kereszthalálának emléke felejthetetlenül él bennük, s nem tűrnék hogy ezt az emléket bárki is meggyalázza. „Krisztus a mi drága, szeretett Mesterünk, egyetlen baj csak az, hogy nem él többé." A nagyszombati keresztyénség: látszatélet.

A második emelet a húsvéti keresztyénség, vagyis az a fejlődési fok, melyen a tanítványok húsvét és pünkösd között voltak. **Már felismerték, hogy Jézus Krisztus keresztje nem egyszerű jogsérelem, igazságtalan kivégzés és ártatlan halál, hanem váltsághalál.** A hitetlenség ködén áttört már az a fénylő, ujjongó bizonyosság is, hogy „feltámadott az Úr bizonnyal" a tanítványok már tudták akkor, hogy Krisztus valóban feltámadott, sőt azt is tudták, hogy feltámadása számukra is feltámadást, örök életet jelent. Elnyerték tehát a bizonyosságot a bűnbocsánat és az örök élet felől. Ebben az időszakban Jézus csak időnként jelent meg a tanítványok között, s ilyenkor mindig nagyon boldogok voltak, mert látták az Urat, aztán nélküle megint magukra maradva, erőtlenül szomorkodtak, mert nem látták az Urat! Félénken bezárkóztak, missziójuk ebben az időben nem volt, csak csendes, titkos belső örömük és bizonyosságuk. A húsvéti keresztyénség: megváltott élet. Ehhez a fokhoz már újjászületés kell: áldott isteni kezdeményezés ez az életünkben, csak befejezettnek nem szabad tekinteni, hanem várakozó és vágyakozó, készséges szívvel kell állani Isten ígéreteinek kapujában.

A harmadik emelet a pünkösdi keresztyénség. E lelki korszaknak jellemző szava az erő! (A Biblia görög szövege szerint: dynamis, tehát nem csak elhordozó, hanem lendülő, dinamikus, feszítő erő!) *„Vesztek erőt, minekutána, a Szentlélek eljön reátok!"* (ApCsel 1:8) Hogy ez az erő gyakorlatilag miben áll és mire adatik, arra az Apostolok Cselekedeteiről írott könyv, az egyháztörténet és a jelen hívő élet ugyanazt a négyfelé ágazó választ adja.

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 104

1) Aki beteljesedik Szentlélekkel: erőt nyer a bűn elleni győzelmes harcra. Vonatkozik ez elsősorban a bennünk magunkban levő bűnökre, Pünkösd után a jeruzsálemi keresztyének felszabadultak fukarságukból és vagyonközösségre léptek. A pogányokkal szemben elfogult és szűkkeblű Péter boldog örömmel kereszteli meg a pogány Kornéliust, Efézusban *„sokan a hívők közül megvallották ördögi mesterkedésüket, sokan pedig azok közül, akik varázslással foglalkoztak, könyveiket összehordták és elégették."* (ApCsel 13,18–20) Ötvenezer ezüstpénzt érő könyvtárat! De a pünkösdi tanítványok a másokban levő bűn ellen is győzelmesen harcoltak. Megítéltetett köztük és általuk az anyagiakban álnok házaspár: Ananiás és Zafira, a Szentlelket megvásárolni kívánó Simon mágus, az ördöngös hamisprófétа Elimás, a jóslással foglalkozó filippibeli szolgálólány, stb.

Egyéni és egyházi életünk pünkösdi korszakában hasonló jeleket tapasztalunk. *J.W.van Zeijl*: Ha fúj a Szentlélek szele c. 1955-ben megjelent könyve a következőkről számol be: 1830-ban *Rochesterben Finney* evangélista szolgálata nyomán a tízezer lelket számláló város jellege teljesen átalakult. Színház, cirkusz, lóverseny megszűnt. A szeszfőzdéknek be kellett zárniuk kapuikat. A büntetőtörvényszék elnöke kijelentette: ebben az évben a bűnügyi perek száma az eddigi átlagnak még a harmadát sem érte el, noha városunk lakosság időközben megháromszorozódott.

Az 1904–1905-ös walesi ébredés során elnéptelenedtek a csapszékek, a rendőrségnek alig akadt dolga, adósságok törlesztődtek le és lopott tárgyak visszakerültek tulajdonosaikhoz. A dolgozók munkateljesítménye lényegesen javult. Múlt században a németországi Pomerámiában a Szentlélek kiáradása nyomán sok házban elégették a játékkártyákat, megszűnt az elképesztő erkölcstelenség, abbamaradtak a hajnalig tartó táncmulatságok és régi haragosok kibékültek. 1930-ban kezdte meg missziói munkásságát Hawai szigetén egy *Coan Titus* nevezetű misszio-

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 105

nárius. Néhány év alatt több ezer ember érkezett el Jézushoz. Ellenségeskedések megszűntek, ivással szakítottak, hamiskártyások új életet kezdtek, gyilkosok megvallották bűneiket. Vele főpap, aki kegyetlen zsarnok volt, és az embereket kifosztotta, hallotta az evangéliumot és megtért. Bűnbánó könnyeket hullatva ismerte be gaztetteit. Holtáig hű maradt az Úrhoz.

2) Aki beteljesedik Szentlélekkel: erőt nyer a Krisztusról való hatékony, eredményes bizonyságtételre, vagyis a misszióra. Pünkösdkor elhangzik egyetlen igehirdetés és megtérnek rá háromezren. (Nálunk esetleg háromezer igehirdetés hangzik el, míg egy valaki megtér.) *„Sokan azok közül, akik hallgatták az igét, hittek."* (ApCsel 4,4) *„Az Úr igéje hatalmasan terjedt és erősödött."* (ApCsel 19,20) Életszentség és eredményes misszió összefügg. Ha az ige behatol a szív legmélyebb mélyére, akkor lehet missziói útra indulni a föld legszélsőbb szélére! Napjainkban világszerte minden eddiginél sokkal nagyobb, milliós tömegeket vonz az evangélium ott, ahol a pünkösdi tűz leszáll. Különösen Ricks Tamás és Billy Graham igehirdetőket használja fel ebben az Úr.

3) Aki beteljesedik Szentlélekkel, erőt nyer a Krisztusért való bátor és boldog szenvedésre. Erről a szenvedésről részletesen szóltunk már, de ez gyakorlati valósággá csak ezen a pünkösdi fokon válik. Addig inkább menekülünk előle, mindent elkövetünk, kesergünk, zúgolódunk, mártírkodunk hálaadás helyett. Bilincsek közt is hálaéneket énekelni – ehhez pünkösdi tűz kell!

4) Aki beteljesedik Szentlélekkel, erőt nyer mennyei eredetű jelekre és csodákra. Az Úr Jézus még földi életében azt ígérte tanítványainak: *„Bizony, bizony mondom nektek, aki hisz énbennem, az is cselekszi majd azokat a cselekedeteket, amelyeket*

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 106

én cselekszem, és nagyobbakat is cselekszik azoknál." (Jn 14,12) Mennybemenetele előtt pedig így szólt: *„Aki hisz és megkeresztelkedik, üdvözül. Azokat pedig, akik hisznek, ilyen jelek követik; az én nevemben ördögöket űznek ki, új nyelveken szólnak, kígyókat vesznek kezükbe, és ha valami halálost isznak, semmiképpen nem árt nekik, ha betegekre teszik kezüket, azok meggyógyulnak."* (Mk 16,15–18) Pünkösd után az első tanítványok életében valóra is vált ez az ígéret. *„Az apostolok sok csodát és jelet tettek."* (ApCsel 2,43) *„Ezüstöm és aranyom nincsen, de amim van, azt adom neked; a názáreti Jézus Krisztus nevében, járj! És jobb kezénél fogva felemelte és azonnal megerősödött… felszökött, talpra állott és járt"* (ApCsel 3,6–7) Így élt a reá ruházott gyógyító hatalommal Péter apostol, amikor egy születésétől fogva sánta koldus kért tőle alamizsnát a jeruzsálemi templom kapujában. Amikor Fülöp Samáriában hirdette Krisztust, *„sokakból, akikben tisztátalan lelkek voltak, azok nagy kiáltozással kimentek. Sok gutaütött és sánta pedig meggyógyult és nagy öröm támadt abban a városban."* (ApCsel 8,7–8) Pál apostolt Málta szigetén mérges kígyó marja meg, de nem árt neki, úgy mint az Úr meg is ígérte.

Hogy az ilyen jelek megszűntek, mert csak az első keresztyéneknek adattak, hogy az induló egyházat a kezdet nehézségein átsegítsék, ez az érvelés bizony csak a hitében és erejében megszegényedett egyház maga-mentegetése. A valóság az, hogy amíg Krisztus tanítványai a pünkösdi fokra, a Szentlélekkel való betöltetés állapotába el nem jutnak, addig ilyen jelek csakugyan nem remélhetők, de a pünkösdi keresztyénség szintjén adja az Úr a jeleket és csodákat, mint az Ő kegyelmének és a hitnek drága pecsétjeit.

A múlt században pl. Blumhardt János Kristóf német evangélikus lelkész működése volt erre hatalmas bizonyság. Jézus nevében elmondott imádságára válaszképpen különböző testi

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 107

betegségben sínylődők meggyógyultak, megszállott lelkekből az ördögök kimentek. Szívek a Sátán béklyóiból szabadultak meg Blumhardt szolgálata nyomán. Csodákat éltek meg úgy, mint az apostoli időkben Blumhardt hitte és hirdette, hogy *Jézus Krisztus tegnap ma és mindörökké ugyanaz.* (Zsid 13,8).

Tanítványainak megparancsolta Jézus, hogy elmenjenek és az örömüzenet hirdetése mellett betegeket gyógyítsanak ördögöket űzzenek. Ma miért változott volna meg e tekintetben Megváltónk akarata? Hiszen az teljes váltság, amit számunkra Krisztus váltsághalála eszközölt ki. Az emberi szívnek ma is a bűnbocsánat vételére, gyógyulásra, testi és lelki képességeinek a gonosz hatalom gyötrő befolyásai alól való szabadulására van szüksége. Hogy Jézus eljövetelével a teljes váltság érkezett el a bűn következményei miatt gyötrődő emberiséghez, az erről szóló üzenet volt az evangélium!

A gyógyulással kapcsolatban – gyakorlati tapasztalat alapján négy irányban kell résen lennünk, hogy meg ne csaljon minket a Sátán.

a) A testi gyógyulás ne legyen keresztyén életünkben és szolgálatunkban főcél és központi probléma. Jézusnál sem volt az. Amikor négyen vittek elé hordágyon egy bénán fekvő gutaütöttet – tehát nagyon is súlyos beteget, – akkor előbb ezt mondta neki: Fiam, megbocsáttattak néked a te bűneid! és csak ezután, mintegy, mellékesen és járulékosan: kelj fel és járj! Mert nagyobb bajunk a bűn, mint a testi betegség; nagyobb csoda egy kicsorbult szív helyreállása, Isten rendjéhez való igazodása, mint mondjuk egy kicsorbult láb helyreállása.

Ahol a gyógyulás kérdései a bűnbocsánat és üdvösség tényét háttérbe szorítják, ott hamis tévelygés veszélye fenyeget. Amikor Blumhardt szolgálata nyomán az első testi gyógyulás történt, ő maga nem is tudott róla. Igét hirdetett a templomban, nem is a

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 108

gyógyulás kérdéséről, és utána egy férfi lelkendezve és izgatottan újságolta neki a lelkészi hivatalban: képzelje, hallgattam a prédikációját és közben hirtelen elmúlt évek óta keservesen hurcolt betegségem!

b) Ne tévesszük össze az Úr gyógyítását szuggesztiós (igéző, sugalmazó) és autószuggesztiós (önsugalmazó) jelenségekkel. Megeshetik, hogy valakinek más emberek nagy meggyőző erővel mondják: Te már meggyógyultál, dobd el orvosságodat, mankódat, szemüvegedet! Vagy ő maga úgy képzeli magáról: meggyógyultam egészséges vagyok! S tényleg úgy tesz, mintha meggyógyult volna, de néhány óra, néhány nap vagy néhány hét múlva újra visszatérnek a panaszai, újra orvasságot szed, szemüveget hord, mankót használ. Amikor valóban Jézus gyógyít: tökéletesen cselekszi! Gyógyítása előzetesen hitkérdés, de utólagosan már ténykérdés. Nem volt ott ilyen ingadozás: ha hiszek, jól látok, hallok, járok, de amikor hitetlenkedni kezdek, újra sántítok, vaksi vagyok vagy süket. Gondoljunk azokra a leprásokra, süketekre, vakokra, némákra, epileptikusokra, megszállottakra akiket Jézus meggyógyított: azoknál nem volt lelkiállapottól függő visszaesés! Vitathatatlanul meggyógyultak. Ugyanez volt a helyzet az apostoloknál is. Ugyanígy kell hogy legyen ma is, amikor csakugyan Jézus gyógyít.

c) A hírveréssel óvatosan bánjunk. Jézus gyógyításai során szinte legtöbbször lelkükre kötötte a meggyógyultaknak: *„Meglásd, senkinek ne szólj!"* Vagyis: ne te mondd, beszéljenek maguk a tények. Várd meg, amíg majd az emberek kérdezik meglepetten: Hát veled mi történt? Ki gyógyított meg és hogyan? Ideillik a magyar mondás; Jó bornak nem kell cégér! Jézus Krisztus nem utcai árus, akinek szüksége van reklámra. Hatalma nem is maradt titokban, hiszen egy-egy gyógyítása után

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 109

„elterjedt a híre mind az egész tartományban." S fontos, hogy egy gyógyulás híre csakis a hivatalos és hiteles ténymegállapítás (pl. szigorú és alapos röntgenvizsgálat, vérvizsgálat, stb.) után keljen szárnyra. Amikor az Úr a tíz vándorló bélpoklost meggyógyította, meghagyta nekik: *„Menjetek el, mutassátok meg magatokat a papoknak!"* (Lk 17,14) Máskor is egy bélpoklosnak ezt mondotta: *„Senkinek se szólj, hanem menj, mutasd meg magadat a papnak és vagy áldozatot a megtisztulásodért, amint Mózes parancsolta, bizonyságul nekik."* (Mk 1,44). A hír azonban csak annál jobban terjedt felőle és nagy sokaság gyűlt össze, hogy hallgassák őt és meggyógyuljanak általa betegségeikből. (Lk 5,13–14) Miért kellett éppen a papnál jelentkezniük a gyógyult betegeknek? Mert akkoriban a pap nemcsak „lelkészkedett", hanem egyszersmind hatósági orvosi funkciót is betöltött; fertőző betegség esetén ő volt az a hivatalos szerv, aki megállapította a kóros állapot és a kirekesztés szükségességét, ill. a gyógyulást és a visszatérés lehetőségét. Nekünk valahogy így mondaná Jézus: mutasd meg magadat a tisztiorvosnak, vagy az SZTK-orvosnak, s ha ő szabályosan megállapította a gyógyulás tényét, térj vissza, folytasd az egészséges emberek életét, anélkül, hogy magadat szenzációvá fújnád fel. Majd nyilvánvalóvá lesz egyre többek előtt, ki volt a te áldott Orvosod! Inkább legyen meg a gyógyulás ténye Jézus emlegetése nélkül, mint a gyógyító Jézus emlegetése a gyógyulás valóságos ténye nélkül.

d) Ne gondoljuk, hogy minden betegség feltétlenül a bűn következménye és valamely gyógyulás elmaradása feltétlenül hitetlenség következménye. A súlyos betegségből gyógyuló Ezékiás király felismerte, hogy számára *„áldásul volt a nagy keserűség"*. (Ézs 38,17) Amikor Jézus meglát egy születése óta vak embert, akit azután meg is gyógyított, tanítványai megkérdezik tőle; *„Mester, ki vétkezett, ez-é, vagy ennek szülei, hogy vakon született?*

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 110

Felelt Jézus: sem ez nem vétkezet, sem ennek szülei, hanem hogy nyilvánvalókká legyenek benne Isten cselekedetei". (Jn 19,1–3) Pál a legnagyobb apostol állítólag epilepsziában szenvedett, amelyről így ír: *„Azért, hogy még a kijelentések különleges nagysága miatt se bizakodjam el, tövis adatott a testembe, a Sátán angyala, hogy gyötörjön engem, hogy nagyon el ne bizakodjam. Emiatt háromszor könyörögtem az Úrhoz, hogy az távozzék el tőlem, és Ő ezt mondta nekem: elég neked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által végeztetik el."* (2Kor 12,7–9) A Zsidókhoz írt levél 12. részében ezt olvassuk; *„Fiam, ne vesd meg az Úr fenyítését, mert akit szeret az Úr, megfenyíti. Ha fenyítés nélkül vagytok, fattyak vagytok és nem fiak. Ő javunkra fenyít, hogy szentségében részesüljünk."* Lehet a betegség Istentől ránk mért próba is, lehet Istennek olyan szándéka is, hogy éppen abban dicsőítse meg magát, ahogyan egy gyötrődő beteg ember közben mégis hálaadással, belső békességgel örvendezik az Úrban.

A pünkösdi keresztyénség az egyéni hívő életben Szentlélekkel beteljesedést jelent. Krisztus népének életében pedig ébredést. Ébredésnek azt a megmozdulást nevezzük, amikor emberek tömegesen ráeszmélnek bűneikre, vágyódás támad bennük Isten kegyelme után, mindennél fontosabbá válik számukra az Istennel való megbékélés és az üdvösség. Ilyenkor álmos, halott, egyhelyben topogó gyülekezetek megelevenednek, hinni, imádkozni, szolgálni kezdenek, életük megszentelődik. Vonzóvá lesz a keresztyén élet és futótűzként terjed az evangélium. A pünkösdi keresztyénség már nemcsak megváltott élet, hanem győzelmes élet is, Isten terve az emberrel itt válik teljessé, ebben éri el végső célját, itt lép legbensőbb közösségre velünk. Az Atya: a felettünk uralkodó, teremtő és gondviselő Isten, a Fiú: a közöttünk megjelent megváltó Isten, a Szentlélek pedig: a bennünk diadalmasan munkálkodó, minket betöltő, bennünk győzelmes Isten!

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 111

A pünkösd feltétele

Egyéni élet vonalán; először is alázatosan be kell ismernem, hogy még nem tartok itt, nélkülözöm a lélek teljességét. Azután elviselhetetlenné kell, hogy váljék számomra ez az állapot, nem szabad belenyugodni, megalkudni vele. Ha nem törekszünk többre, elveszítjük a kevesebbet is. Jézus szava szerint: „akinek van, annak adatik; akinek nincs, attól az is elvétetik, amije van." Aki Isten unszolásának ellenállva ragaszkodik a húsvéti fokhoz és nem törekszik a pünkösdire: fásulttá, gyümölcstelenné, haszontalanná válik, örömét veszti. Az ítéletkor *„ő maga megtartatik ugyan, de úgy, mint aki tűzön ment keresztül, – viszont munkája megég, kárt vall, mert fát, szénát, pozdorját épített a fundamentumra, amely a Jézus Krisztus"*. (1Kor 3,12–15) Azután kérnem kell, helyesebben: kérnem szabad a Szentlélek nagyobb mértékét. *„Ha ti gonosz létetekre tudtok fiaitoknak jó ajándékokat adni, mennyivel inkább fog a ti mennyei Atyátok Szentlelket adni azoknak, akik tőle kérik?"* (Lk 11,13) Hittel kell könyörögnünk, és erőszakos, kitartó zörgetéssel. Ezt a kérdést úgy kell az Atya elé vinni, mint ami mindennél fontosabb és mindennél sürgősebb! S a könyörgéssel egyidejűleg vállalnom kell életemre nézve pünkösd kockázatát. Fel kell ajánlkoznom arra, hogy a Szentlélek legyen életem feltétlen Ura, fenntartás nélkül ki kell szolgáltatnom neki minden területet. E kockázatvállalás és felajánlkozás ilyen döntést jelent; Atyám, ha ez majd pihenő időmbe, otthonom nyugalmába, anyagi javaim nagy részének feláldozásába, egészségi állapotom leromlásába kerül is, ha fel is borítja életem szilárdnak vélt alapjait, ha keresztülhúzza is saját terveimet és elképzeléseimet, akkor is: add Szentlelked teljességét! Ezt a mindenért kárpótló kincset, erőt és áldást! Hogy ilyen kérés után Isten kegyelmes válasza el nem marad, azt Krisztus népének történetéből sok drága példa igazolja. Szentlélekkel teljes emberek „az Úr Istennek nagy tetteivel járnak." Isten lelke

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 112

csodálatosan vezeti őket, termik a Lélek gyümölcseit: a szeretetet, az örömöt, a békességet, a hűséget, és felruháztatnak a Lélek ajándékaival: prófécia, tanítás, gyógyítás, evangélizálás, lelkek megítélése, nyelveken szólás képességeivel; körülöttük érezhetővé válik Isten hatalma és nyomukban a halálból élet támad.

Ami pedig az ébredés feltételeit illeti: ilyen embereket tud Isten használni a kegyelem csatornáiként. Torrey evangélista így fogalmazta meg ezt: „Három dolog kell az ébredéshez. Legyen néhány hívő ember, akinek Istenhez való viszonya teljesen rendezett. Ezek bocsássák magukat mindenben Isten rendelkezésére. Végül: állhatatosan imádkozzanak ébredésért." Hozzátehetjük ehhez: legyenek egymással is teljes egységben, mint ahogy az első pünkösd előtt is a tanítványok *„mindnyájan egy akarattal együtt voltak"* (ApCsel 2,1)

Ha ezek a feltételek megvannak, bizonyosan lesz ébredés. Kedvezőtlen külső körülmények, vagy lelki adottságok (istentelenség, erkölcstelenség, stb.) azt meg nem akadályozhatják, ha a hívő nép Isten rendelkezésére áll. Istentől támasztott ébredésben Jézus Krisztus a központ, hiszen a Lélek Őt dicsőíti meg. Döntővé válik az ige, hiszen a Szentlélek azt juttatja eszünkbe és azt teszi számunkra élő, időszerű üzenetté; szentség és tisztaság lesz a jellemző vonás, hiszen a Lélek megszentel.

„Akik hit által elnyerték a Lélek teljességét, örvendezzenek abban hálaadással" (ApCsel 3,14) De világosan kell látni azt is, hogy Isten az Ő Lelkét ajándékul adja, zsákmányul azonban nem. A Szentlélek teljessége sem a hívőnek, sem a gyülekezetnek nem állandó zsákmánya. A tanítványok az első pünkösdkor *„megteltek mindnyájan Szentlélekkel"* (ApCsel 2,4), később Péter a papi tanács előtt „Szentlélekkel megtelve" felelt vallatóinak (4,8), szabadon bocsátása után pedig a tanítványi körben *„miután könyörögtek, megrendült a hely, ahol összegyűltek és*

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 113

megteltek mindnyájan Szentlélekkel." (4,31) Mikor az efézusi tanítványokra Pál rájuk tette kezét, „Szentlélek szállt rájuk, úgyhogy nyelveken beszéltek és prófétáltak." (ApCsel 19,6)

Ugyanezen gyülekezetnek Pál később mégis ezt írja levelében: *„Teljesedjetek be Szentlélekkel."* (Ef 5,18) A pünkösdi keresztyének gyakorlati tapasztalása, hogy a Lélek teljességét lehet kérni és el lehet elnyerni.

Világszerte megkeresztelt emberek milliói élnek, akik tökéletesen nélkülözik Krisztus békességét, a keresztyén élet erejét és örömét. Pedig körülöttük a világ sóvárogva várja Isten fiainak megjelenését. Igaza van *Stanley Jones* Indiában szolgáló misszionárius-evangélistának, aki „Krisztus a világ országútján" c. könyvét (1933) így fejezi be: „Az egyház válaszúthoz érkezett. A világ ébredésre készül, de ezt a Krisztus utáni sóvárgást csak akkor ragadhatjuk meg, ha teljesebben ragadhat meg bennünket Krisztus. Az élet egyre jobban válaszútra kényszerít. Vagy-vagy! Vagy pünkösd, vagy pusztulás! Nem mehetünk előbbre, míg nem megyünk mélyebbre!"

Adj új ébredést, ezrekre áraszd,
A Te Szentlelked által szent tüzet támassz!

KÉRDÉSEK

a.) Miben látható hívő életedben a növekedés?

b.) A „nagyszombati-húsvéti-pünkösdi" minőségi jelzőkkel összefüggésben hol tart hitéleted?

c.) Érzed-e, hogy mára újra élet-halál, megmaradás-pusztulás kérdésévé lett az ébredés ügye?

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 114

15. AZ ÚJSZÜLÖTT KILÁTÁSA A JÖVŐRE NÉZVE: **AZ ÜDVÖSSÉG ÉLŐ REMÉNYSÉGE**

„Áldott az Isten, aki az Ő nagy irgalmassága szerint ujjá szült minket élő reménységre Jézus Krisztusnak a halálból való feltámadása által, romolhatatlan, szeplőtelen és hervadhatatlan örökségre, amely a mennyben van számotokra, akiket az Isten hatalma őriz hit által az üdvösségre, amely készen van, hogy az utolsó időben nyilvánvalóvá legyen. Akkor majd örvendeztek… kibeszélhetetlen és dicsőült örömmel, mivelhogy elértétek hitetek célját, lelketek üdvösségét." (1Pét 1,3–9)

Azt hiszem, nincs a világon olyan bölcső, amely fölött szorongó szívvel, jövőt fürkésző szemmel, gondterhelt arccal olykor-olykor így nem sóhajtott volna az édesapa vagy édesanya: Vajon mi lesz belőled, kicsikém, milyen sors vár rád, mire nősz fel? Minden felelős szülő gondolatait foglalkoztatják az efféle gondolatok, gyermekének kilátásai és eshetőségei a jövőre nézve.

Vessük fel hát a kérdést: milyen kilátásai vannak a jövőt illetően annak az „újszülöttnek", akit Isten lelke szült újjá? Mi lesz majd vele, nem kell-e aggódni miatta? Ó milyen bíztató, boldogító válasz csendül ki igénkből: „Újjá szült minket élő reménységre, romolhatatlan örökségre..." Múltunk terhe alól felszabadít a hit. A jelen programját meghatározza a szeretet. A jövőt a remény ragadja meg. „Élő reménységre" szült minket újjá a Lélek.

Mert bizony vannak holt remények is: születésük előtt elvetélt, vagy eleve halálraítélt remények. Minden emberszív ilyen holt remények temetője. Mennyi mindenről álmodozik már a kisfiú: nagy tudós, Nobel-díjas feltaláló, híres hadvezér, koszorús költő leszek, ha felnövök! Vagy az egykor népszerű sanzon szavai

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 115

szerint: holdvilágos éjszakán miről álmodik a lány? Hogy jön egy királyfi tán, hófehér paripán... És a kisfiúból gyári munkás lesz, vagy kistisztviselő, a királyfi helyett jön esetleg egy korhely, csapodár, veszekedős férj, mellette főzés, mosás, varrás, vasalás, pelenkázás, éjjel-nappal munka és hozzá nyomor... Ó mennyi politikai, szerelmi, anyagi, tudományos és egyéb remény és váradalom lett füstbe ment tervvé. És vajon a megvalósult remények nem bizonyultak-e mégis holt reményeknek? Ha el is érte valaki a gazdagság, hatalom, dicsőség gyönyör tetőfokait: nem porlik-e minden semmivé? A halotti lepelnek nincsenek zsebei, nem ékesítik kitüntetések, nem illetik többé csókos ajkak. Valamennyi ilyen holt reményről kiderül, hogy az valójában reménytelenség. Krisztus megváltottjainak írja Pál apostol: *„Nem akarjuk, hogy tudatlanságban legyetek azok felől, akik elaludtak, hogy ne bánkódjatok, mint a többiek, akiknek nincsen reménységük…”* (1Thesz 4,13) S hogy mennyire nincs, kiderül a koporsó mellett, vagy a halálos ágyon.

A lelkünkben melengetett holt remény nem közömbös, hanem fertőz. Ha egy anya elhalt magzatot hordoz méhében, hullamérgezést kap tőle maga is. Ahogyan egy leragadt billentyű megrontja a legremekebb orgonajátékot is, úgy rontja meg a legvirágzóbb élet dallamát a halálfélelem leragadt billentyűje, mindenbe belehasító disszonanciája.

Megrázó erővel érzékelteti ezt *Brunner Emil* svájci teológiai professzor „Isten igéje és a modern ember” című, 1935-bon megjelent művében: Az emberi idő harmadik dimenziója a jövő – valójában azonban az első. Az embernek ahhoz, hogy élhessen, jövőre van szüksége. Akinek nincs jövője, el van veszve. Az ember lelke számára a jövő az, ami teste számára az oxigén. Akinek nincs jövője, megfullad. Ha egy embert megfosztanak jövőjétől, ezzel megölik őt. Pontosan ez az Istentől elszakadt embernek, kivált pedig a modern embernek a sorsa. Nincs

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 116

jövője. Semmi mást nem lát maga előtt, mint az értelmetlen Semmit. Talán van jövője holnapra és holnaputánra, de az ember tekintetét mesterségesen nem lehet megállítani a holnapnál, a holnaputánnál. Az ember az örökkévalóság számára teremtetett, túl a holnapon és a holnaputánon, fürkésző pillantása azt kutatja, ami mögötte van. S ami mögötte van, az a halál. Aki a halálra nézve él, annak olyan jövője van, ami nem jövő. Mert ha „a halál az utolsó", akkor nincs jövőnk. El van vágva a jövőnk. Aki pedig csak a halált látja maga előtt, kétségbeesett ember. Nincs oxigénje, meg kell fulladnia. Ezért kell úgyszólván mesterséges légzésről gondoskodnia, nem szabad a halálra gondolnia, különben nem bírná ki. Homályba kell burkolnia jövőjét, éppen azért, mert az nem jövő. Ezért keres mindig újabb szórakozást és elterelődést. A mai ember élvhajhászása a rejtett kétségbeesés jele. Jövőnélküli emberek, kétségbeesett emberek cselekednek így.

Jézus Krisztus evangéliuma azonban jövőt ad az embernek. Nem csak „valamiféle" jövőt, aminő pl. a mohamedánok érzéki színekkel ecsetelt paradicsoma, hanem a jövőt, ti. az egyetlen jövőt, amely erre a névre méltó. Ez a jövő: Isten országa, Isten királysága, az örök élet a Teremtővel és minden teremtménnyel való közösségben. Kiteljesedése annak az életnek, amelyre teremtettünk. Az istenképűség teljessé válása. Jézus Krisztus hozza ezt a jövőt, ezért Ő a Messiás. Aki Jézus Krisztusban hisz; ebben a jövőben, erre nézve és erre alapozottan él. Az eljövendő világhoz tartozik. „Az előttem valóknak nekidőlvén..." A keresztyén ember várakozó, reménykedő ember. De reménysége és várakozása abban különbözik minden más reménytől és váradalomtól, hogy nem saját bizakodására épül, ami nagyon bizonytalan és korlátozott, hanem Isten ígéretére, ami mindent átfogó és tökéletesen bizonyos. *„A hit bizodalom azokban, amiket remélünk."* (Zsid 11,1) A keresztyén embernek van jövője, mert

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 117

az eljövendő Országot bizonyossággal várja, sőt máris abban él, anélkül azonban, hogy a jelentől elfordulna. Aki szeretetben jár; a jelenben szolgál.

Miben is áll ez az élő reménység? Isten bennünket „romolhatatlan, szeplőtelen és hervadhatatlan" örökségre tartogat, amely a mennyben számunkra készen van, hogy az utolsó időben nyilvánvaló legyen. Az élő reménység alapja: Jézus Krisztus feltámadása. Megvalósulásának kezdete pedig Jézus Krisztus mennyből való visszatérése ítéletre. Akkor kezdődik meg az új teremtés. Akkor, az új teremtésben Istennek minden teremtéssel kapcsolatos gondolata teljességre jut és az egész mindenségben korlátlanul érvényesül. *„A régiek elmúltak, íme újjá lett minden…"* (2Kor 5,17)

1) Az újjáteremtett és megdicsőült emberélet

A teremés vége megfelel a kezdetének, az Omega az Alfának, de a vége dicsőségesebb. A hívő lélek tudja, hogy halálakor az, amiből ő való: a teste azzá lesz, ami volt, porrá, de ő maga a halál után Krisztushoz kerül. De a hívő azt is tudja, hogy ez az állapot nem a teljesség, a testet nem hiába teremtette Isten, s vágyakozik arra, hogy testével együtt lehessen. Azok számára, akik az Úrban haltak meg, Jézus visszajövetelének napja a feltámadás napja lesz. Krisztus harmadnapon való feltámadása az alapja annak, hogy hisszük: mi is feltámadunk. Krisztus nem a testtől váltott meg, hanem a testünket is megváltotta. Mi, akik mint romlandó test temettetünk el, feltámadunk mint romolhatatlan, mennyei, pneumatikus (légies) test. Az alak, a forma ugyanaz, de semmi rothadó, múló nincs benne, a Krisztushoz lesz hasonló. A megdicsőült életben nincs többé hiány: *„Nem éheznek többé és nem szomjúhoznak"*, nincs többé szenvedés, sem a nap nem tűz rájuk, sem semmi hőség; nincs többé miért sírni, letöröl Isten az ő szemükről minden könnyet. (Jel 7,16)

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 118

2) Az újjáteremtett és megdicsőült egyház

Isten városa a mennyből alászállt új Jeruzsálem és az abban való élet tárja fel Krisztus megváltott népének mennyei életét. *„Íme az Isten sátora az emberekkel van és velük lakozik, és azok az Ő népei lesznek és maga az Isten lesz velük. És letöröl minden könnyet az ő szemükről és halál nem lesz többé, sem gyász, sem kiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az előbbi dolgok elmúltak. És a királyi székben ülő így szólt: Íme, mindent újjá teszek."* (Jel 21,3–5) A mennyei Jeruzsálem tulajdonképpen Isten országa. Benne az ember együtt lakik Istennel, teljes és örök életközösségben. „A városnak 12 kapuja volt, rajtuk Izráel 12 törzsének nevei", az első választott nép újra Istené lesz, beleszerkesztődik a mennyei dicsőségbe. „A város tiszta arany... falának alapköveit mindenféle drágakő ékesíti. A 12 kapu pedig 12 gyöngy…, és a város utcája tiszta arany". Minden kincs, érték, szépség, ragyogás összfoglalata a megdicsőült egyház Krisztusnak e földön oly nyomorult, szegény, szenvedő népe. „És templomot nem láttam abban, mert az Úr a mindenható Isten annak temploma és a Bárány…. És nem megy be abba semmi tisztátalan" (Jel 21,22; 27). Templomot azért szoktak építeni, hogy legyen egy szent terület, az egyébként szentségtelen világban. A mennyei Jeruzsálem a teljes szentség városa lesz, azért nem kell oda templom; magának Istennek a jelenléte szenteli meg mindenestől. „És a városnak nincs szüksége a napra, sem a holdra, hogy világítsanak, mert Isten dicsősége világosította meg azt, és szövétneke a Bárány". A teljes tisztaság, átlátszó világosság világa lesz a mennyei Jeruzsálem; mindaz, ami még itt a földön áttekinthetetlen előttünk, amit még titkok homálya fed, ott majd tisztán fog előttünk állni. Életünknek, sorsunknak s a világtörténelemnek megannyi gyötrő kérdőjele ott boldog felkiáltójellé fog kiegyenesedni, s elmondjuk majd: Így volt jó, igazad van, Isten! (Jel 21,12–23)

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 119

És járulunk majd a mennyei Jeruzsálemmel egyidejűleg *„az angyalok ezreihez, az elsőszülöttek ünnepi seregéhez és egyházához, akik beírattak a mennyekben... és a tökéletességre jutott igazak lelkeihez."* (Zsid 12,22–24) Ez azt jelenti: van viszontlátás a mennyei világban! Megismerkedünk a számunkra láthatatlan, de minket mégis körülvevő angyalvilággal, hitünk hőseivel, prófétákkal, apostolokkal, a Krisztus drága bizonyságtevőivel, akik előttünk jártak évszázadokon, évezredeken át, és találkozhatunk Krisztusban elhunyt szeretteinkkel, a sír szélén is szabad így búcsúznunk egymástól: Viszontlátásra! S azok, akik már itt földi életükben átestek megtérésükkor az Isten színe előtt való megítéltetésben, bűnös voltukat teljes egészében meglátták és az ingyenvaló kegyelmet elfogadták, társai lesznek az Úrnak még a bírói székben is, amikor majd Ő a világ felett tart ítéletet. A felmagasztalás szédítő és szívet remegtető távlatai tárulnak szemünk elé: *„Nem tudjátok-e, hogy a szentek a világot fogják megítélni? Nem tudjátok-e, hogy angyalokat fogunk ítélni?"* (1Kor 6,2–3) De mindennél drágább ígéret: a megváltottak látják az Ő orcáját, a Bárányét, szemtől szembe Jézus drága arcát! (Jel 22,4)

3) Az újjáteremtett és megdicsőült emberiség

Miután Krisztusnak és a felkínált kegyelemnek tudatosan, megátalkodottan ellenállók ítéletre vettettek, maradnak a mennyei Jeruzsálem, a megdicsőült egyház körül „népek", talán azok, akiknek itt a földön nem volt alkalmuk szembesülni Krisztussal. *„A mennyei Jeruzsálem szövétneke a Bárány. És a népek az Ő világosságához fognak járulni és a föld királyai abba viszik dicsőségüket. Abba viszik a népek dicsőségét és kincseit. Utcája közepén élet fája volt, és a fa levelei a népek gyógyítására valók."* (Jel 21,25–26) A mennyei Jeruzsálem a világ szíve és központja. Onnan indul ki az Egyház missziói munkája, és oda gyűjti be

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 120

munkája aratását: a megtért lelkeket. Ami ebben a világban érték, onnan ered, s ha odavisszük, megszenteljük és maradandóvá tesszük vele. Ebből az áldott kegyelmi központból gyógyulás árad ki az emberiség többi részére.

4) Az újjáteremtett és megdicsőült természet

Áldott és bőséggel, szépséggel teli volt az a természeti környezet, amelybe Isten a teremtés hajnalán az Ő gyermekét, az embert belehelyezte. A bűneset következtében szűnt meg az édenkerti állapot: *„Átkozott legyen a föld te miattad!"* (1Móz 3,17) Az emberből kiindulólag, az emberi bűn következtében zúdult az átok a természeti világra is. Azóta *„a teremtett világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését", mert a teremtett világ hiábavalóság alá van vetve, nem önként, hanem azáltal, aki alávetett, azzal a reménységgel, hogy maga a teremtett világ is megszabadul a rothadandóság rabságából az Isten gyermekeinek dicsőséges szabadságára. Mert tudjuk, hogy az egész teremtett világ együtt nyög és együtt vajúdik mind mostanig."* (Róm 8,19–22)

A mostani világkorszak végén pedig *„az Úr napja úgy jön majd el, mint éjjeli tolvaj, amikor az egek ropogva elmúlnak, az elemek pedig a hőségtől elolvadnak és a föld és a rajtalevő emberi alkotások többé nem találhatók... várjátok és sóvárogjátok Isten napjának eljövetelét, amelyért az egek tűzbe borulva felbomlanak és az elemek égve megolvadnak. De új eget és új földet várunk az Ő ígérete szerint, amelyekben igazság lakozik."* (2Pét 3,10–13) Erről ír János, a mennyei jelenések látnoka: *„Azután láttam új eget és a új földet, mert az első ég és az első föld elmúlt."* (Jel 21,1) A Jelenések könyvének egyik magyarázója ezt fűzi hozzá: „Az összeomló teremtett mindenség robaja lassan elhallgat, megszűnik a félelem és az univerzum remegése. Egy más világ halk munkája zendül meg és lassan száll le az ég a földre. De milyen ég és milyen föld? Új ég és új föld! Egy pillanat-

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 121

ban összeérkezik Isten kettős munkája, a teremtés és a váltság. Amit a hívő egyéni életben élt át: *„A régiek elmúltak, íme újjá lett minden”* megtörténik a kozmoszban is, megjelenik az új világkorszak, az új ég és az új föld. Az ég harag nélkül, mert végbement az ítélet és helyreállt a kiengesztelődés, és a föld bűn, halál és szenvedés nélkül. Az első elmúlt, itt az új.

Drága Testvérem! Akkor fogod majd megérteni teljes egészében azt, amiből kiindultunk e könyv elején: azt, amit a vén Nikodémusnak mondott először Jézus egy éjszakán, s amit talán te is akkor hallhattál tőle, amikor rád borult az éjszaka, körülvettek a lét ijesztő árnyai, kínzott a belső nyugtalanság és gyötört a rettentő magány: *„Bizony mondom néked, szükség néktek újjászületnetek!”* S akkor fogod te is boldogan elmondani majd, együtt tízezerszer tízezernyi mennyei sereggel, miközben halk hangod a nagy kórusba beleolvad: *„Méltó a megölt Bárány, hogy övé legyen az erő és gazdagság, bölcsesség és hatalom és tisztesség és dicsőség és áldás! A királyi székben ülőnek és a Báránynak áldás és tisztesség és dicsőség és hatalom örökkön-örökké!”* (Jel 7,9–12)

Addig pedig reménykedő szívünk végső szava hadd legyen ugyanaz, amivel Isten Igéje is zárul: Bizony jövel Uram Jézus! Ámen.

KÉRDÉSEK

a.) Milyen jövőt látsz önmagad, a családod, a nemzeted, az egyházad előtt?

b.) Meddig tart számodra a látóhatár?

c.) Biztos tudássá vált e benned az a perspektíva, melyet az Úr Jézus készített az őt szeretőknek?

d.) Csak megtanultad vagy életkérdésed lett a „A Heidelbergi Káté” első kérdés-felelete?

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 122

II.

Imre Ernő

KRISZTUS 7 PÉLDÁZATA

(Bibliaiskola mindenkinek)

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 123

A GAZDAG ÉS A SZEGÉNY LÁZÁR

(Lk 16,19–31)

1 Két emberről szól ez a példázat. Az egyik nagyon gazdag volt: palotában lakott, pompás öltözékekben járt, a legköltségesebb életmódot is megengedhette magának, naponta rendezhetett vendégséget. Fölös bőségben megvolt mindene.

A másik ember koldus volt, aki ennek a gazdagnak a palotája előtt, a kapun kívül üldögélt a földön. Beteg volt, nemhogy dolgozni, de egyáltalán járni sem tudott. Csúnya sebek borították a testét. A gazdag ember, valahányszor kiment a palotájából és bement oda, mindannyiszor látta, de igyekezett minél előbb messze elkerülni a látványt a szag miatt is. A koldust Lázárnak hívták. Héberül azt jelenti ez a név: Isten megsegíti őt. Abból élt, amit a palota kapuján ki-bejárók odavetettek neki: morzsákat a gazdag asztalról. Az emberek elkerülték, undorodtak tőle, csak a kóbor ebek hevertek melléje és nyalták sebeit. Iszonyatos látvány lehetett.

Nem tudnám megmondani, jót tett-e ez neki, enyhítette-csillapította-e a sebek kínjait vagy fokozták, de nem volt ereje elűzni a kutyákat...

Azután egy szép napon eljött a „megváltó” halál. Befejeződött számára minden, amit ez a földi élet jelentett. A szenvedésen kívül aligha jutott neki egyéb, még arról sincs szó a példázatban, hogy valahogyan eltemették volna, inkább valószínű, hogy elhúzták a testét egy félreeső szemétdombhoz. A lelkét ellenben angyalok vitték az égbe, Ábrahámhoz, a hívők atyjához.

A gazdag is meghalt, meglehet ugyanazon a napon. Őt nagy pompával temették el. Bizonyosan a legszebb temető legszebb helyén, a legszebb sírboltban helyezték el a testét. A lelke azonban továbbélt a „holtak birodalmában”, ahol sírás és gyötrődés volt a sorsa. Egy nagy szakadék túlsó oldalán látni lehetett a

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 124

holtak birodalmának azt a részét is, ahol Lázár tartózkodott, Ábrahám kebelén. A gazdag már nem volt gazdag, csak olyan ember, amilyen a földi életében igazában volt: Istentől távol élő, önző, zsugori, szívtelen, embertelen ember.

Amikor megpillantotta Ábrahámot és Lázárt, átkiáltott: „Atyám, Ábrahám, könyörülj rajtam és küldd át Lázárt, hogy ujja hegyét vízbe mártva hűsítse meg a nyelvemet, mert gyötrődöm e lángok között." Úgy vélte, hogy még a másvilágon is rendelkezhet Lázárral, Lázárnak ott is szolgálnia kell őt! Nem értette még, hogy az egy más világ, ahol a pénz, a vagyon, a ruha, a rang már senkit sem helyez a másik fölé.

Ábrahám közölte vele, hogy a kívánsága teljesíthetetlen. Egyébként is, túl azon, hogy a szakadékon át nem lehet közlekedni egyik irányba sem, ő már elvette földi életben mindazt, amit jónak tartott, a gazdagságot, a nagy tekintélyt, az uralkodást és a testi élvezeteket. Ugyanakkor Lázárnak csak a rosszból jutott ki a földi életben.

A gazdag belátta, hogy földi életét elrontotta s eszébe jutott, hogy öt testvére van, akik úgy élnek, ahogy ő élt. Megpróbálta hát elintézni, hogy ne jussanak az övéhez hasonló örök sorsra. Megkérte Ábrahámot, hogy küldje el Lázárt a földre a testvéreihez, figyelmeztesse őket, hogy térjenek meg, különben kárhozatra jutnak. Ábrahám azonban ezt a kérését is visszautasította azzal, hogy van nekik Bibliájuk, ismerik Mózes könyveinek és a próféták könyveinek tartalmát, ha az sem elég nekik, akkor hiába beszélne nekik akárki, még ha a halottak közül jelenne meg előttük valaki, annak sem hinnének. Egyébként pedig, ha Isten egyszer kivételt tenne és valakihez tényleg földöntúli követet küldene, akkor a többi bűnös, aki semmibe veszi a Bibliát, arra hivatkozhatna, hogy ha őhozzájuk is ilyen hírnököt küldött volna Isten, akkor ők is megtértek volna. Isten igéje mindenki számára elegendő tájékoztatást ad. A megtérés mindenki személyes felelőssége.

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 125

TANULSÁGOK

1. A testi halál minden ember közös sorsa. Elvégzett dolog, hogy az emberek egyszer meghaljanak, azután az ítélet (Zsid 9,27). Nincs kivétel. Gazdag és szegény egyformán befejezi a földi életet.
2. Az élet nem fejeződik be a test halálával. A testi halál pillanatában egy másik világban folytatódik az élet, de már a test nélkül: a test örömei és gyötrelmei, bősége és szüksége egyaránt elmarad, emlékké válik.
3. A földöntúli élet nem egyenes folytatása a földinek. Gyakran éppen az ellentéte: a gazdag és Lázár mintha szerepet cseréltek volna odaát.
4. Odaát mindenki megtérne, de már későn. A gazdag atyjának nevezte Ábrahámot és alázatosan kérlelte, igyekezett mindent megtenni testvéreinek a megtérítésért, de már későn.
5. Odaát már semmin sem lehet változtatni. Egyik helyről a másikba átmenni, átküldeni valamit, nem lehet. A mennyei és a pokoli rész bejárata itt lent a földön van. A pokol bejárata: az „én", a mennyé: „Ő", Jézus Krisztus.
6. A Szentírás mindenkit tökéletesen tájékoztat arra nézve, hogyan kell élni, mit kell tenni ezen a Földön, hogy a túlvilági folytatás boldog legyen. Nincs szükség a holtak visszajárására.
7. Egymás üdvössége érdekében itt, a földi életben kell megtenni mindent. Odaátról már senkin nem lehet segíteni. Azokon sem, akik már odaát vannak.

   Ezekre figyelmeztet ez a példázat.

KÉRDÉSEK

1. **Mi lehet a halálfélelem oka, voltál-e már haldokló mellett ?**
2. **Mit gondolsz a saját életedről befejeződik a halál után, vagy örök életed van?**
3. **Milyen gyakran foglalkoztat ez a kérdés?**

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 126

4. Hiszed-e hogy a haláloddal eldől, hogy az örökélet vagy a kárhozat vár-e Rád?
5. Szabad-e a holtak visszajárásával foglalkozni?
6. Mit tehetsz a saját üdvösséged érdekében?
7. A földi gazdagság vagy szegénység befolyásolja-e az üdvösséget?
8. Miért nehéz lelki értelemben a gazdagság terhe?
9. Mit jelent a sáfárság?
10. Mit értesz tized alatt, adsz-e tizedet és azt hogyan teszed? Szabad-e, kell-e erről beszélni?

Imádság

Hűséges Urunk dicsőítünk Téged az élet és halál egyetlen Urát. Köszönjük, hogy egy kis ablakon betekinthetünk az emberlét nagy titkába: mi van a halál után és tudhatjuk, hogy a földi élet útja dönti el halál utáni sorsunkat.

Megváltó Urunk, Jézus Krisztus nevében kérünk, hogy taníts és segíts minket úgy élni, napjainkat úgy számlálni, hogy amikor eljön életünk vége, mi is vitessünk Ábrahám kebelére, a számunkra elkészített mennyei hajlékba.

Kérjük Tőled Vigasztaló Szentlélek Úristen, hogy erősítsd meg szívünkben a feltámadás és az örök élet bizonyosságát.

Tiéd a dicséret, a dicsőség örökkön-örökké, Atya, Fiú, Szentlélek Isten. *Ámen*.

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 127

A TÉKOZLÓ FIÚ

(Lk 15,11–24)

2 Ebben a példázatban Jézus már nem juhhoz vagy pénzhez hasonlítja az embert, hanem emberről beszél. A farizeusok magatartását ebben szemléltette a legélesebben. Maga a példázat 3 részre osztható fel:

a) Az elfordulás

A tékozló fiú eredetileg az atyai házban lakott. Ott megvolt mindene, amit csak kívánt, de neki olyan örömök kellettek volna, amilyeneket a szülői környezetben nem szerezhet meg senki, csak messze onnan, a bűn tanyáin érhetők el. A bűn ígéretei ezerszer különbnek tűntek, mint mindaz, amit az otthon látott és megszokott élet nyújtott neki. Az elfordulás azzal kezdődött, hogy az ifjú nem érezte magát jól otthon. Az Istentől való elfordulás is azzal kezdődik, hogy az ember nem érzi megelégedettnek magát azzal, amit Istentől kap, olyasmi után vágyik, amit csak Istentől távol szerezhet meg.

Az ifjú elkérte atyjától a jussát. Kisebbik fiú lévén, az örökségnek csupán egyharmada illette meg, de az is csak az atya halála után. Az ember általában Istennel szemben éppoly türelmetlen, amilyen a tékozló fiú volt: nem tud várni addig, amíg eljön az öröklés ideje. Már most, itt, ebben a földi életben akar megszerezni magának mindent. Isten csak arra kell, hogy hozzájuttassa az embert mindenhez, ami e földön megszerezhető. A mennyei örökség helyett sokkal inkább kellenek a földi dolgok. Az apa megosztotta köztük a vagyont és kiadta a kisebbik fiú részét. Vajon miért tette, amikor a fiúnak még nem volt hozzá joga? Azért, mert nem akarta rákényszeríteni az akaratát. Isten senkit sem kényszerít arra, hogy Nála maradjon, ha nem akar maradni. Tele zsebbel ment ki az ifjú

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 128

az életbe, s azt tehette, amit csak akart. Messze vidékre költözött. A bűnös mindig nagyon messze akar lenni Istentől.

b) A megtérés

A bűnben először kielégült, azután kiábrándult. Jött az ínség, mindenféle gond, baj, nyomorúság, minden segítség, támasz nélkül.

Mindenki elhagyta; magányos ember lett a tékozló fiúból. Senki sem sajnálta. Az emberek kegyetlenek: akitől semmit sem remélhetnek, azzal nem törődnek. Nem talált megoldást a munkában sem. Még a szentjánoskenyérből sem ehetett eleget, amin a disznókat tartották, amelyeknek az őrzését elvállalta. Már az is jó lett volna, ha úgy táplálkozhatott volna, mint az állatok, de még azt sem kapta meg. Emberi méltóságában tökéletesen megalázva látta be, hogy el kell vesznie. Rádöbbent, hogy milyen is ő valójában: szánandó, veszendő, bűnös ember aki halálosan rossz cserét csinált, amikor a szülői ház bőségét a világ gazdagságára cserélte fel. Elhatározta – nem könnyen –, de elhatározta, hogy hazamegy és atyjától fog kérni munkát. Nem visszafogadtatást, csak munkát. Azt talán még remélhetett.

c) Hazatérés

Ez a legnehezebb. Nem a bűnbánat, hanem a bűnök megvallása. Belátni, hogy vétkeztünk, még nem haladja meg az erőnket; de odaállni az elé, aki ellen vétettünk és előtte elítélni magunkat és kiszolgáltatni magunkat neki, az a megtérés legnehezebb része.

Ez a fiú vállalta és megtette: *„Atyám, vétkeztem az ég ellen és teellened. Nem vagyok többé méltó arra, hogy fiadnak nevezzenek”*... Csak azt nem tudta, milyen fogadtatásban lesz része.

A találkozás úgy folyt le, hogy felülmúlta a fiú minden reménységét, sőt álmát. Az apa elébe ment megölelte, fiává fogadta vissza és úgy örült neki, hogy örömmel töltötte meg az egész házat. Azt akarta, hogy mindenki örüljön vele együtt.

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 129

Az idősebb fiú (Lk 15,25–32)

Mindenki örült, csak az idősebb testvér nem. Távol maradt az örömünnepről s vádolta az atyját azért, hogy visszafogadta a tékozló testvért, sőt kicsordult a szívéből egyéb vád is az atya ellen. Szemére vetette, hogy soha nem kapott annyit, mint a béresek, szolgák. Azt nyilván semmibe sem vette, hogy miközben valóban nem fizetést kapott, mint azok, aközben mindent úgy élvezett, mint a gazda fia, akié minden. Kiderült, hogy irigyelte öccse bűnös élményeit, amelyekhez otthon nem juthatott hozzá, mert atyja nem tette lehetővé, hogy úgy szórakozzék paráznákkal, mint öccse a távolban tette. Amiért elítélte öccsét, azt ő maga csak azért nem követte el, mert nem állt módjában elkövetni.

Úgy ítélte meg a dolgokat, hogy atyja általában nem helyesen cselekszik. Az apa csak ennyit mondott neki: fiam, te mindig velem vagy s mindenem a tied.

Ezzel a példázattal két célja volt Jézusnak

Először is bátorítani akarta a vámszedőket és a többi megvetett bűnösöket, akiknek valóban szégyellni való bűneik voltak, hogyha elhagyják bűnös életüket és megtérnek Istenhez őszinte bűnbánattal, akkor éppúgy fogadja őket Isten, mint az atya a tékozló fiát. Nem kell egyebet tenni, csak megbánással térjenek meg. Különben a halál, a kárhozat vár rájuk. Miért ne térnének hát meg?

Másodszor: le akarta leplezni a farizeusok valódi lelkületét, azt, hogy milyen szolgalélekkel szolgálnak Istennek és mennyire vágynak a jutalom után: nem szeretetből és örömmel, hanem a megjutalmazásért, a haszonért teszik, amit tesznek. Felebarátaikkal szemben pedig tele vannak megvetéssel és kegyetlenséggel. Pedig belül semmivel sem jobbak másoknál.

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 130

TANULSÁGOK

1. Csaknem minden vallásos ember azt szeretné, ha Isten már itt, ebben a földi életben adna meg mindent: inkább, mint majd a mennyei örökséget. A tékozló fiú türelmetlensége általános.
2. Isten senkire nem kényszeríti rá az akaratát. Aki el akarja őt hagyni, azt elengedi. Senkinek sem áll útjában, aki el akar menni. Jézus is elengedte azokat a tanítványokat, akik kiábrándultak belőle, amikor kiderült, hogy nem akar király lenni. Ezért felelős is mindenki, aki elhagyta az Istent.
3. Isten közelében csak a tiszták érzik magukat jól. Ahogy a bűnbeesett első emberpár a bokrok mögé, úgy rejtőzik el minden bűnös ember Isten elől, legtöbbször a messzeség, a távolság mögé. Könnyebb Istentől messze vétkezni, mint közel Hozzá.
4. A bűn áldozatait senki sem sajnálja, egyedül Isten. Amíg haza nem ment a tékozló fiú, addig nem talált senkit, aki segített volna rajta. Atyja volt az első s az egyetlen ember, akinek megesett rajta a szíve és teljes értékű segítséget, megoldást biztosított számára.
5. Egy bűnös megtérésének örülni a legszentebb érzés ezen a földön. Isten szívéhez illő érzés. Csak az képes erre, akiben Isten Szentlelke van.
6. A lappangó bűn éppoly utálatos, mint a nyilvánvaló. Úgyhogy a titkos bűnös semmivel sem jobb a leleplezett bűnösnél. A farizeus nem különb a nyilvánvaló bűnösnél, de különbnek tartja magát, ezért nehezebb megtérésre jutnia.
7. A megtérés mindenki számára a legteljesebb megoldást jelenti s mindenki előtt álló lehetőség: nyitott kapu, csak be kell lépni rajta. A halálból az életbe vezet.

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 131

KÉRDÉSEK

1. Tudod-e, hogy a korán kialkudott örökségen nincs ISTEN áldása? Alkudoztál-e már szüleiddel testvéreiddel az örökségeden? Nincs-e tartós harag emiatt ma is a családban?
2. Eltávolodhat-e, vagy teljesen elfordulhat-e az ISTENTŐL valaki, ha egyszer befogadta KRISZTUST a szívébe?
3. Mit jelent életedben Isten közelsége?
4. Mit jelent az istenfélelem? Mi a különbség a "szent" félelem és a bűnös félelem között?
5. Tapasztaltad-e életedben, hogy el kell rejtőzködni Isten elől?
6. Isten közelében miért élhetünk tisztábban?
7. Mi a módja az ISTENHEZ való visszatérésnek? Miben áll az ember felelőssége a saját üdvösségével kapcsolatban?
8. Átélted-e már, hogy nyomorúságodban elfordulnak tőled az emberek, sőt van olyan, aki rád is tapos? Kitől fáj legjobban a közöny vagy az elfordulás?
9. Voltál-e már a szabadulás eszköze ISTEN kezében? Meg tudnád-e osztani az örömödet velünk?
10. Krisztusban élsz-e most? Megtért és újjászületett embernek tartod-e magad?
11. Emlékszel-e a megtérésedre, Istenhez fordulásodra és szívesen beszélsz-e róla, vagy szektás dolognak tartod-e erről beszélni?
12. Vagy most keresed az utat? Szerinted milyen emberi segítséget várnál, vagy várnak az emberek az útkereséskor?

Imádság

Köszönjük Néked mindenható Isten, hogy Édesatyánknak hívhatunk, teljes bizalommal. Hálát adunk azért, hogy teremtettél, szeretettel gondoskodsz rólunk és bocsánatra kész irgalommal vársz haza mindnyájunkat. Köszönjük az atyai ház örömét és melegségét.

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 132

Kérjük Tőled, Megváltó Urunk, hogy emlékeztess minket keresztáldozatodra és halál feletti diadalodra. Értünk áldoztad Magad, hadd induljon meg a szívünk, hogy magunkat egészen Neked adjuk, kezedre bízzuk.

Könyörgünk Hozzád, irgalmas Urunk, hogy ments meg minket az irigységtől, a szeretetlen ítélgetésektől. Hadd tudjunk együtt örülni az örülőkkel, és Hozzád hazaérkezőkkel. Munkálkodj szívünkben, Szentlélek Isten, hogy Atyánk asztalánál mindnyájan együtt örülhessünk és hálákat adhassunk. *Ámen*.

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 133

A TÍZ SZŰZ PÉLDÁZATA

(Mt 25,1–13)

3 Jézus három példázatot mondott el a visszajövetelével kapcsolatban. Az első példázatban ahhoz hasonlította a visszajövetelét, ahogy egy vőlegény érkezik menyasszonya házához. Júdeában késő este szokott megérkezni a vőlegény, barátainak és ismerőseinek a kíséretében. Fejedelmi módon kiöltözve, lehetőleg lovon ment. Ilyen vőlegényhez hasonlította magát az Üdvözítő.

A menyasszony feladata pedig az volt, hogy tíz leánybarátja kíséretében illő módon fogadja az érkező vőlegényt. A lányok lámpást is vettek magukhoz, amelyet bot végére akasztottak, mint manapság a lampionokat a felvonuló diákok. A menyasszony tehát a tíz leány kíséretében kiment a házból és előrement azon az úton, amelyen a vőlegényes menet érkezését várták s valahol, alkalmas helyen leültek az út mentén és vártak. Jézus példázata szerint is kiment egy ilyen menyasszonyi menet az útra, letelepedtek. Mivel késett a vőlegény és csoportja, telt-múlt az idő, az éberség egyre alábbhagyott bennük, majd egészen elfogyott.

Elaludtak. Éjféltájban járt már az idő, amikor felhangzott a vőlegény kíséretének a hangja. Jön a vőlegény! A tíz lány felriadt és gyorsan igyekeztek meggyújtani a lámpásukat. Kiderült azonban hogy ötnek nagyon kevés olaj volt a lámpásában s az időközben elfogyott, tartalékolajat pedig nem vittek magukkal. Bizony nagy gondatlanság, nagy hanyagság volt tőlük. Megpróbáltak kölcsönkérni azoktól a lányoktól, akiknek vígan égett a lámpásuk, de azok nem adhattak, mert akkor az ő lámpájuk aludt volna ki. A nagy napon már senki sem segíthet a másik emberen.

Ha valakit felkészületlenül talál Krisztus visszajövetele, azon akkor már nem fog segíteni senki.

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 134

Eközben megérkezett a vőlegény, a lányok elé mentek az égő lámpásokkal és restelkedve ugyan amiatt, hogy elnyomta őket az álom, üdvözölték a vőlegényt. A másik öt lány pedig mindenfelé járkált, hogy olajat szerezzenek maguknak, de sehol sem kaptak. Végül sötét lámpással tértek vissza a menyasszonyos házhoz, ahol már zárva találták az ajtót, amit a vőlegény menete után becsuktak. Megpróbált az öt lány mindent, zörgettek, kiáltoztak, de csak egy hangot hallottak belülről: *„Nem ismerlek Titeket!"*

TANULSÁGOK

1. Jézus Krisztus visszajövetele nem azonnal következik be, hanem hosszabb idő eltelte után. Nem az a fontos, hogy az időpontját kiszámítsuk, hanem az, hogy készen legyünk, bármikor is érkezik meg. Egy bizonyos: visszajön! Nem szabad tehát meglankadni a várásban, nem szabad „elaludni".
2. Krisztus várásának legfontosabb feltétele az, hogy legyen hit a szívünkben. Krisztus, amikor beül az ítélőbírói, királyi székébe, egy dolgot fog számonkérni, mégpedig a hitet: „Az embernek Fia amikor visszajön, talál-e hitet a Földön?" A hitről addig kell gondoskodni. Akkor már késő lesz minden, azon a napon már senki sem tud segíteni rajtunk. Addig azonban egymás hitéből mindenkinek a hite épülhet. S aki kér, annak Isten késedelem és szemrehányás nélkül ad hitet.
3. Isten egyházát a Krisztus visszavárása tartja feszültségben. Ez a legfőbb reménység és vigasz forrása. Az erről elfeledkező egyház megüresedik.

KÉRDÉSEK

1. **Kiket jelképeznek a példázat szereplői, színhelye, eseményei? (vőlegény, menyasszony háza, okos szüzek, balga szüzek, várakozás, olaj, mécses?)**
2. **Mi adja a hívő élet igazi feszültségét? Mondhatjuk-e ezt? Nekem mindegy mikor jön vissza Jézus, én készen vagyok!**

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 135

3. Mit jelent késznek lenni?
4. Mi a várakozás alatt a feladata a gyülekezeti közösségeknek? És ez a Te gyülekezetedben hogyan zajlik?
5. Milyen lehet, milyennek kell lenni várakozás közben az okos és a balga szüzek viszonyának?
6. Mit jelent életünkben a kialvó félben lévő lámpás?
7. A Te életedben mit jelent a Krisztusvárás feszültsége?
8. Izráel Messiás várása és a pogányból lett keresztyének Messiás várása között mi a különbség?
9. Mit tudunk a Bibliából, mi fog történni Krisztus visszajövetelekor?

Imádság

Drága Megváltónk, ÚR Jézus Krisztus! Köszönjük, hogy eljöttél ebbe a bűnös világba, hogy megválts bennünket! Köszönjük, hogy lehajoltál, és elvégezted a megváltás nagy művét! Meghaltál értünk a kereszten, magadra vetted bűneinket, és eltörölted azokat. Dicsőítünk, mert feltámadtál, és a mennyei dicsőségben uralkodsz az Atyával és a Szentlélekkel együtt! Köszönjük neked Urunk, hogy Te vissza fogsz jönni, és magadhoz veszed azokat, akik tiszta szívvel hisznek benned, és követnek Téged. Köszönjük, hogy Te féltő szeretettel figyelmeztetsz bennünket, hogy legyünk készek minden nap a Te eljöveteledre, mert nem tudjuk, mikor fogsz eljönni. Segíts, hogy készen legyünk! Téged kérünk Urunk, töltsd be a szívünket a hit drága olajával, és segíts, hogy hadd tudjunk világítani ebben a sötét világban életünk minden napján! Segíts, hogy ne fogyatkozzon el a mi hitünk! Őrizz meg a csüggedéstől, és segíts, hogy ne lankadjunk, ne fáradjunk bele, a Te akaratod teljesítésébe, hanem szüntelen imádkozzunk, és minden lehetőséget megragadjunk, hogy Terólad bizonyságot tegyünk szavainkkal, és tetteinkkel egyaránt. Köszönjük, hogy megismerhettünk Téged, segíts, hogy a körülöttünk élők is megismerjék a Te szeretetedet. Vezess a Te szolgálatodban, és add, hogy amikor visszajössz, ebben a jó szolgálatban találj minket! Jövel Urunk Jézus! Ámen.

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 136

A GONOSZ SZŐLŐMUNKÁSOK PÉLDÁZATA

(Mt 21,33–46; Mk 12,1–12; Lk 20,9–19)

4 Még egy másik példázatot is mondott akkor Jézus, amellyel a nép bűnét tette nyilvánvalóvá. A példázat egy emberről szólt, aki szőlőt telepített és nagy gonddal, sok áldozattal felszerelte, majd több bérlőnek bérbe adta. Amikor eljött a bér megfizetésének ideje, küldött egy megbízottat, hogy szedje be a bért a bérlőktől. De azok ahelyett, hogy fizettek volna, megverték a küldött szolgát és üres kézzel visszaküldték. Ugyanazt tették a másikkal is, akit a tulajdonos elküldött hozzájuk. Végül a fiát küldte el, abban a reményben, hogy vele majd kíméletesen bánnak és megadják, amivel tartoznak. A bérlők azonban megölték a fiát, mert az remélték, hogy akkor a tulajdonos lemond a szőlőről, ők pedig szépen elosztják egymás között.

Amikor Jézus eddig ért a példázat elmondásával, váratlanul abbahagyta és a többit a hallgatóival mondatta ki. Feltette nekik a kérdést: *„Mit gondoltok, mit csinál ezekkel a munkásokkal a szőlő ura, ha eljön?”* Határtalan felháborodással válaszolt a sokaság: *„Mint gonoszokat gonoszul elveszti, a szőlőt pedig kiadja más bérlőknek, akik megadják idejében a neki járó gyümölcsöt.”*

Ezt az ítéletet ők maguk mondták ki Izrael népe felett, de nem akadt közöttük egyetlen egy sem, aki rájött volna erre. A farizeusok azonban azonnal rájöttek, hogy Jézus a szőlőn Isten országát értette, a bérlőkön a népet, amelyik megölte a hozzájuk küldött prófétákat és már készültek arra, hogy megöljék Isten fiát is. A farizeusok megértették, hogy Jézus a saját közeledő halálára célzott, amelyet a Szanhedrin tagjai már voltaképpen ki is mondtak felette. S most meg kellett hallaniuk Jézus szájából, hogy ő az ő majdani kivégzését galád gyilkosságnak tartja.

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 137

Majd a 118. Zsoltárból idézett még Jézus, abból a zsoltárból, amelyet Húsvétkor, a Páska ünnepén szoktak énekelni. Egy kőről van szó benne, amelyet az építők megvetettek. Ez Jézusról szóló prófécia: Jézust Izrael vezetői, az építők megvetik, félreteszik, nem kell nekik, pedig az ATYA Jézust teszi meg szegletkővé. Ő lesz az anyaszentegyház lelki templomának a szegletköve, aki egybetartja a lelki templom falait és egész épületét.

Befejezésül nyíltan kimondta Jézus: Isten elveszi tőletek az ő szőlőskertjét és azoknak a pogányoknak adja, akik megtermik annak gyümölcsét, megtermelik és megadják.

TANULSÁGOK

1. Minden kérdés között a legfontosabb ez: vajon mindaz, amit Jézus mondott és cselekedett, isteni, vagy csak emberi dolog volt-e? Amíg valaki erre a kérdésre nem tud azzal felelni, hogy mindaz Istentől rendelt és akart dolog volt, addig a hite csak annyit ér, amennyit az ördögöké, akik hiszik, hogy van Isten, az Isten egy, de ettől a hittől legfeljebb rettegés van bennük. Nem az a legfontosabb kérdés, hogy van-e Isten vagy nincs, hanem: Jézus a Krisztus vagy nem? Jézus-e a Megváltó, vagy nem Ő az? Boldog, aki erre a kérdésre úgy tud válaszolni mint Péter: Te vagy a Krisztus, az élő Istennek Fia, mert nem test és vér, vagyis nem emberi értelem, hanem kizárólag Isten Szentlelke mondathatja azt egy-egy hívő emberrel. Aki így tud válaszolni, az üdvözül.
2. Minden Istené. Az egész szőlőskertet Ő alkotta, Ő telepítette, nekünk csak bérbe adta. Minden, ami a miénk, voltaképpen Istené. Amit Isten kér tőlünk azzal igazában tartozunk Neki. Sohasem szívességet teszünk Istennek, amivel lekötelezhetnénk, hanem azt adjuk, amivel tartozunk Neki.
3. Egy ideig mindent lehet tenni Isten ellen. Isten sohasem az első, vagy a második bűnt torolja meg. Hosszan tűr, nem

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 138

akarván, hogy elkárhozzék az, aki vétett ellene. De eljön a nap, amikor minden bűnös, aki közben nem tért meg a bűneiből, elnyeri méltó büntetését. Sose tartsuk Isten türelmét tehetetlenségnek, vagy közömbösségnek.

4. Isten sohasem mond le arról, ami az övé: a világról. Ha mégoly bűnössé vált is, az Övé, mert Ő teremtette és Ő váltotta meg a Krisztusban. Ha a világ százszor nemet mond is Istennek, Isten egyszer sem mond nemet a világra és mindent elkövet, hogy az emberiség Neki szolgáljon és ebben a szolgálatban boldog, majd üdvözült legyen.

KÉRDÉSEK

1. Szőlősgazda, szőlősgazda fia, felfogadott munkások. Kiket személyesítenek meg a példázatban a szereplők?
2. Ki néked Krisztus? Mit tudsz válaszolni erre a kérdésre otthon, egy Bibliaórán, ha megkérdez egy kereső fiatal, vagy egy hittanos? Ha Krisztus gyermekének hiszed magad, kész vagy–e a válasszal? Hagyod-e, hogy az Isten Lelke segítsen bizonyságtételkor?
3. Mit értesz bizonyságtétel alatt?
4. Tettél-e már bizonyságot? Mi vagy ki akadályoz a bizonyságtételedben?
5. Sáfárnak lenni! Mit jelent ez a Te életedben, családodban, gyülekezetedben, munkahelyeden? Próbáld megfogalmazni és szeretteid, közösséged körében elmondani!
6. Szerinted tehetetlen, vagy közömbös az Isten? Vagy miért enged meg olyan szörnyű dolgokat, hogy megöljék a szőlős gazda fiát? Igazságos az Isten, hogy ezt eltűrte? Szerinted az ítélet folyik már itt a földön is, vagy csak egy nagy ítélet lesz? Ítélet, próbatétel: mi a különbség közöttük? Előfordultak-e már a Te életedben?
8. Mit jelent a kegyelmi idő?
9. Jézus mondja: az én országom nem e világból való? Szerinted Isten mit tesz a világért?

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 139

Imádság

Urunk, mi is azok közé tartozunk, akik semmibe vették és megvetették hívó szavadat. Fiai és utódai vagyunk azoknak, akik kigúnyolták és halálra adták szolgáidat és keresztre ítélték szerelmes Fiadat. Igen, a mi bűneink, mulasztásaink és engedetlenségeink miatt adatott Jézus kínos halálra. Bűnbánó lélekkel teszünk vallást minderről Előtted, Urunk. Testvéreinkkel együtt szomorkodunk és kérjük, hogy Szentlelked vezessen át minket a megtérés szoros kapuján a hűség és engedelmesség útjára.

Megváltó Urunk, az érettünk szenvedett és feltámadott Úr nevében kérünk, hogy bocsáss meg nekünk, oldozz fel minket. Így lehetséges, hogy Téged dicsőítő és szent kegyelmedről hitelesen bizonyságot tevő szolgáid, szőlőd megbecsült vincellérei lehessünk, *Ámen*.

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 140

A SZŐLŐTŐ ÉS A VESSZŐK

(János 15,1–10)

5 Jézus most három életbevágóan fontos kapcsolatról szól tanítványainak. Helyes kapcsolatban kell lenniük Jézussal (1–10.v.), egymással (11–17.v.) és a világgal (18–26v.). A tanítványoknak három kötelességet kell szem előtt tartaniuk: őbenne maradni, szeretni egymást, és tanúskodni.

15,1 Én vagyok az igazi szőlőtő (vö. 5.v.). Ez az utolsó a hét „én vagyok" mondás közül (lásd, megjegyzések a 7,35-nél). Izrael volt Isten kiválasztott szőlője, amire gondoskodását és figyelmét fordította (Zsolt 80,7; Ézs 5,1–7; Jer 2,2; 6,9; Ezék 15; 17:5–10;19,10–14; Hós 10,1, 14,8). Nagyon várta a gyümölcsöt, de a szőlő (Izrael) elfajzott, és rothadt gyümölcsöt termett. Ezért Jézus, mint „az igazi szőlőtő" teljesíti azt, amit Isten Izraelen keresztül akart elérni. Az Atya a szőlősgazda, aki gondozza és védelmezi a szőlőt.

15,2 A szőlősgazda (az Atya) gyümölcsöt akar látni. Ez nyolcszor szerepel ebben a részben (2.v. (háromszor), 4.v. (kétszer), 5, 8, 16 v.) Előrehaladás látható: gyümölcs (2.v.), több gyümölcsöt (2.v.), és „sok gyümölcsöt" (5,8v.). Isten várta a szerető engedelmességet, az igaz élet és az igazságosság gyümölcsét Izraeltől. (Ézs. 5,1–7). Az a szőlővessző, amely nem terem gyümölcsöt, nyilvánvalóan elhalt. Ezért kivágásra kerül, mint Júdás. (Lásd megjegyzések a Jn 15,6-nál). A szőlősgazdák minden évben megmetszik szőlőiket Palesztinában. Levágják a halott ágat, amiben nincs élet, és visszametszik az élő hajtásokat, hogy nagyobb legyen a terméshozamuk.

15,3 A tanítványokat Jézus és tanítása megtisztította Júdás kivételével, aki nem volt tiszta (vö. 13,10–11)

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 141

15,4 A gyümölcsözés a Fiú életének eredménye, mely újratermelődik a tanítványban. A tanítványnak az a dolga, hogy Benne maradjon. A maradjatok (menó) kifejezés kulcsszó János teológiájában, mely 11-szer fordul elő ebben a részben, 40-szer az egész evangéliumban, és 27-szer János leveleiben. Mit jelent az, hogy „maradni"? Először is azt jelenti, hogy elfogadni Jézust, mint Megváltót (vö. 6,54, 56). Másodszor, jelentheti a hit állhatatosságát (8,31 („megmaradtok az én beszédemben"; Károli); 1Jn 15,9–10). Hit nélkül semmilyen élet nem származik Istentől az emberhez. Isten élete nélkül pedig nem lehet igazi gyümölcsöt teremni: ti sem teremhettek gyümölcsöt, ha nem maradtok énbennem.

15,5–6. A tanítvány állandó Jézusban maradása (aki énbennem marad) – és Jézusnak a hívőben való lakozása (és én őbenne) – bőséges gyümölcsöt eredményez (vö. 8.v.) De akik nem hisznek, azokra katasztrófa vár. Az élettelen vesszőt levágják (2.v.). Értéktelen, ezért tűzre vetik és elégetik. Mit értett Jézus a szőlővesszők elégetésén? Ezeket a szavait legalább háromféleképpen értelmezték már: (1) Az „elégetett" vesszők olyan keresztyének, akik elvesztették az üdvösségüket. (De ez ellentmond sok igehelynek, pl. 3,16,36; 5,24; 10,28–29; Róm 8,1). (2) Az „elégetett vesszők olyan keresztyének, akik elfogják veszíteni jutalmukat, de nem az üdvösségüket Krisztus ítélő székénél (1Kor 3,15). (De Jézus itt lemetszett – halott – vesszőkről beszél, amit kivetnek és megszárad). (3) Az „elégetett" vesszők olyan emberekre vonatkozik, akik keresztyéneknek vallják magukat, mint Júdás, akinek valójában nincs üdvösségük, és ezért ítélet alá esnek. Az élettelen ághoz hasonlóan a Krisztus nélküli ember lelkileg halott, és ezért az örök tűz lesz a büntetése (vö. Mt 25,46). Júdás Jézussal volt; úgy tűnt, mintha ő is egy „vessző" lenne. De nem volt benne Isten élete, ezért eltávozott, az lett a sorsa, mint az élettelen vesszőnek.

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 142

15,7–8 A 6. verssel ellentétben ennek a versnek pozitív hangsúlya van; maradj Jézusban, és sok gyümölcsöt teremsz. A hatékony imádság alapja a Krisztusba és beszédébe vetett hit, mely megmarad a hívőkben. Krisztus beszéde megteremti a feltételt és az irányítást a hívő ember értelmében ahhoz, hogy imádságai igazodjanak az Atya akaratához. Mivel Krisztus imája összhangban áll az Atya akaratával, az eredmény biztos, és megadatik néktek (vö. 1Jn 5,14–15). A beteljesült imádságok dicsőítik az Atyát, mert Jézushoz hasonlóan tanítványai is a Mennyei Atya akaratát teszik (vö. „Jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod a földön". (Mt. 6,10).

15,9–10 A hívőt Jézus szeretetének csodája ösztönzi, ami az Atya szeretetét mintázza minőségében és kiterjedésében. Maradjatok meg az én szeretetemben. Ez a kérés misztikusnak tűnhet, de Jézus nagyon kézzelfoghatóvá teszi. Az Atya parancsainak való engedelmesség ugyanúgy vonatkozik a tanítványra, mint ahogy vonatkozott a Fiúra (14,15, 21, 23; 1Jn 2,3; 3,22, 24; 5,3). Isten minden gyermekének az aktív függőség és a szeretetteljes engedelmesség a helyes útja.

Forrás: A Biblia Ismerete kommentársorozat VI kötet 456.old. (szeretettel ajánljuk a sorozatot; KIA kiadás)

KÉRDÉSEK

1. **Szőlősgazda, szőlőtő, szőlővessző, Kiket személyesítenek meg a példázatban?**
2. **A szőlősgazda metszi a szőlőt, Te tapasztaltál-e ilyen „metszést" az életedben, megosztanád-e velünk?**
3. **A gazda gyümölcsöt vár a vesszőtől, csak a le nem metszett vessző teremhet!**
4. **Te hogyan gondolod magadról a tőhöz (KRISZTUSHOZ) tartozol-e, éppen metszés alatt vagy, vagy a "levágott vessző" állapotát érzed és szeretnél termőre fordulni?**

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 143

5. Hozol-e termést? A termést magadnak kell-e észrevenni, vagy a másik gyümölcsöző vagy esetleg gyümölcstelen vesszőnek?
6. Mi a sorsa a levágott szőlővesszőnek, erről mersz-e beszélni?
7. Mit jelent gyakorlatilag a szőlőtőben (KRISZTUSBAN) maradni?
8. Melyek a keresztyén élet legfontosabb gyakorlati kulcsszavai?

Imádság

Dicsőítünk Téged, irgalmas Urunk, hogy velünk vagy nemcsak a templom csendjében, de a hétköznapi élet feladataiban is. Látod dolgainkat otthonunkban, az utcákon, a munkahelyünkön, a szántóföldeken, vagy a szőlőskertekben.

Szólsz hozzánk Igédben és az élet eseményeiben. Köszönjük, hogy felismerhetünk Téged a természet csodáiban, az élet eseményeiben. Asztalunk eledele és itala is a Te szereteted csodáit hirdetik. Köszönjük, hogy megismerhetjük a szőlőtő és a vesszők titkait és abban a Veled való közösségünk áldott tapasztalatait. Magasztalunk azért, hogy vállalsz minket és árasztod reánk életadó áldásaidat. Töredelmesen valljuk, hogy kiszáradt, haszontalan az életünk Nélküled. Segíts Szentlelked által, hogy Benned maradjunk, Veled éljünk, Tőled kapjuk az erőt a gyümölcstermő életre, Neved dicsőítésére, *Ámen*.

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 144

A MAGVETŐ

(Mt 13,1–9; és 18–23; Mk 4,1–8; Lk 8,4–8 és 11–15)

6 Első alkalommal Kapernaumban mondott Jézus példázatot. Mivel nagy sokaság kereste fel, elment hazulról, kiment a tenger partjára, ahol beült az egyik halászhajóba, közel a parthoz, úgy hogy a sokaság a parti homokon kényelmesen letelepedhetett s mindenki jól láthatta és hallhatta őt.

Egy magvetőről kezdett beszélni, aki kiment a földjére vetni. Nem véletlenül beszélt magvetőről, mert abban az időben, novemberben éppen vetési idő volt, mindenfelé látni lehetett magvető embereket, akik tempós léptekkel haladva szórták a vetőmagot a földeken.

Jézus elmondta, hogy a vetőmagok négyféle talajba hullottak. Némelyik az út szélén letaposott földre esett, ahol vagy eltaposták az arra járó emberek, vagy felkapkodták a madarak. Abból tehát nem lett termés. Némelyik mag sziklás talajba hullott, ahol csak nagyon sekély termőréteg volt a sziklákon. Az odaesett mag gyorsan kikelt, mert a vékony földréteget a nap hamarabb felmelegítette, de mivel nem tudott kellőképpen meggyökerezni, kiszáradt. Némelyik mag olyan helyre esett, amelyik tövises, gazos volt: kikelt ugyan, de mivel a tövises gaz gyorsabban nőtt, elsatnyult és kipusztult.

Végül az a mag, amelyik jó talajba hullott, az szépen kifejlődött és bőven termett, az egyik harmincszor annyit, a másik hatvanszor, a harmadik százszor annyit.

A magvetőről szóló példázat egyúttal allegória is volt, mert nemcsak egyetlen fő gondolata volt, hanem minden részlete jelentőségteljes gondolatot tartalmazott. Az egész példázat arról szólt, hogyan keletkezik és hogyan fejlődik Isten országa az embervilágban?

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 145

– a Magvető: Jézus és az ő szolgái,
– a jó mag: az evangéliumhirdetés, a prédikáció,
– a letaposott út: az érzéketlen lélek,
– a madarak: az ördögök,
– a köves hely: a pillanatnyilag lelkesedő ember lelke, aki később nem törődik azzal, amit hallott,
– a tövises hely: az az igehallgató lélek, aki beveszi ugyan amit hall, de nem tér meg, nem tisztítja meg életét a lelki gyomoktól,
– a jó föld: az a lélek, aki hálásan fogadja és ápolja a hallott Igét.

Ennek a példázatnak az a rendkívüli jellemzője, hogy az egész világon mindenütt érthető. Az igehirdetés sorsa az egész világon pontosan az, amit Jézus ebben a példázatban leírt. Szerte a világon mindenütt vannak közömbös emberek, akiknek semmit sem számít az igehirdetés. Mindenütt akadnak olyan emberek, akik meghallgatják ugyan, de semmi sem marad meg bennük abból, amit hallottak.

Ha megpróbáltatást kellene szenvedniük, egy pillanatig sem ragaszkodnának az igéhez.

Mindenütt vannak olyan igehallgatók, akik meghallgatják a prédikációt, de az életükön semmit sem hajlandók változtatni: nem vonják le az ige következményeit, így aztán a jó és a rossz együtt nő a szívükben.

Isten országa létrejöveteléhez két dolog szükséges: jó mag és jó föld. Ahol az igehirdetés hívő szívre talál, ott kicsírázik és gyümölcsöt hoz.

A vetőmag egymagában nem elég, a talaj sem. Csak ha a vetőmag a jó talajba bejut, akkor jön létre Isten országa s csak azután kezd növekedni.

A tanítványok ebből a példázatból megértették, ami körülöttük történt, és egyszerre megértették, hogy Isten országa nem

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 146

földi ország, hanem olyasmi, ami a lelkekben valósul meg. Megtanulhatták, hogy Isten országa lassú terjedésének nem Jézus az oka, nem is az evangélium, hanem az, hogy a talaj, az emberek szíve nem alkalmas rá.

Hogyan nő a mag? (Mk 4,26–29)

A magvető semmit sem tehet a mag növekedéséért. Elvetette, elszórta, de tovább nem tehet semmit. Ha egyszer az bejutott a földbe, türelmesen várnia kell, amíg magától kikel és kihajt. Nem sürgetheti, nem húzhatja, nem bontogathatja ki a csírát. A növekedést Isten adja. Isten pedig adja is. Isten áldására türelmesen kell várni.

TANULSÁGOK

1. Jézus tanításainak a megértéséhez türelem kell. Nemcsak hit, buzgóság, hanem türelem is. A példázatok nem egy szempillantás alatt megérthető igazságot tartalmaznak: el kell azokban mélyülni, el kell rajtuk gondolkozni. Aki türelmetlen, az nem jut el a megismerésig.
2. Isten azt akarja, hogy mi értsük az Ő országát, mert bennünk akarja létrehozni azt. Nem a földrajzi világban, a hegyeken és völgyeken, hanem a lélek világában, a mi lelki világunkban akar úrrá lenni. Isten országa azt a tényt jelenti, hogy Isten uralkodik bennünk.
3. Isten országa Isten munkája. Ő hozza létre, mi legfeljebb eszközei lehetünk ebben a munkában. De az ige az övé, és a növekedést is egyedül ő adja. Isten nem úgy hozza létre az uralmát, hogy nekitámad azoknak, akik e világban uralkodnak, nem irtja ki az ellenségeit, nem vesz el senkitől semmit. Mindössze annyit tesz, hogy veti a magot, hirdeti az evangéliumot, az igét, amelyben benne van egy jobb, tisztább, békés, boldog emberi élet ígérete.

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 147

4. Isten vetőmagja különös vetőmag: nincs előre kiszámított tenyészideje. Néha évtizedek múlva kel ki.
5. Jézus Krisztus is különös Magvető: hallatlan türelemmel képes kivárni, míg vetőmagja egyszer itt is, ott is kikel egy-egy emberszívben. Türelmesen vár arra, hogy egyszer valaki meghallja szavát és megtér hozzá. Jézus Krisztus nem siet. Senkit sem erőszakol. A végén úgyis az övé az utolsó szó: ő fog ítélni élőket és feltámadott halottakat.
6. Az embernek az a szerepe Isten országa létrehozásában és növekedésében, hogy legyen jó talaj. Ne tűrjön magában közönyösséget, ne féljen áldozatokat hozni Isten ügyéért, ne engedje, hogy a bűnök zavartalanul tenyésszenek a szívében: fogadjuk szívünkbe az igét és tegyük meg, amire az kötelez.
7. Mindegyik emberben megvan mindegyik talaj. Hol ilyen a szívünk, hol olyan. A lelki életben nincs állandóság. Néha olyan a szívünk mint a tapló, nincs benne az életnek semmi jele, nincs benne éhség, szomjúság a lelki táplálék után, néha elfognak a gondok, az irigység és meghal bennünk az ige. Vigyáznunk kell, mert a lelki életben is megtörténik, ami a művészetben: csúcspont után hanyatlás következhet s primitív próbálkozásokba, zavaros formák keresésébe tévedhet. Imádkoznunk kell azért, hogy sohase legyünk rossz talaj, hanem örömmel fogadjuk az igét és megvalósuljon bennünk, sőt növekedjék Isten uralma.
8. Isten áldásaira türelmesen kell várni. Nem lehet siettetni. A felesleges türelmetlenséggel legfeljebb azt érhetjük el, hogy a hitünket rongáljuk.
9. Minden igehirdetés és igehallgatás magvetés, amelynek a nyomában életünkben valaminek történnie kell. Ha semmi sem történik, akkor meghalt a mag.

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 148

KÉRDÉSEK

1. A magvető példázatában Kit személyesít meg a magvető?
2. Mi a föld, mi a mag jelentése?
3. Milyen lelkületet jelent az út széle, a sziklás hely, a tövisek és a jó föld? Egy ember lelkében megtalálhatók-e a különböző „talajfajták"?
4. Tudnál-e a saját életedből igei példákat említeni, amikor nem volt jó föld a szíved?
5. Tudjuk-e, hogy mikor kel ki az elvetett mag és mikor fordul termésre?
6. Volt-e olyan örömöd, hogy az általad elvetett magot Isten megáldotta és gyönyörködhettél a termésben is?
7. Melyek a magvető legfontosabb tulajdonságai, amik a keresztyén élet kulcsszavai is, amelyek nélkül talán nem is szabad a magvetéshez fogni?
8. Hol vannak a magvetés helyei? Te hol voltál életed során magvető?
9. Emlékszel-e olyan alkalmakra, amikor különösen megérintett az IGE és új irányt vett ennek a hatására az életed?

Imádság

Köszönjük Neked, Urunk Istenünk, hogy a világteremtéstől kezdve annak végéig hirdeted üzenetedet az embervilágnak. Magasztalunk Téged az örök Igéért és a testté lett Igéért, Jézus Krisztusért, akit elküldtél erre a világra, hogy éljünk általa. Vallást teszünk arról a bizonyosságunkról, hogy minden szavad áll és marad, igaz és megváltoztathatatlan. Kérjük, hogy erősítsd meg bennünk az Ige iránti éhséget és szomjúságot, hogy kész legyen a szívünk üzeneted meghallására és megcselekvésére.

Szomorúan valljuk Urunk, hogy gyakorta elfeledjük Igédet, vagy a magunk igazát fontosabbnak tartjuk, vagy az élet örömei és gondjai háttérbe szorítják szívünkben üzenetedet. De azt is hálás szívvel köszönjük Neked, hogy Igéd megfogant és gyümölcsöt termett bennünk. Mindezért dicsérünk és magasztalunk Téged, drága Magvető Urunk, Jézus Krisztus, *Ámen*.

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 149

A FELEBARÁTI SZERETET LECKÉJE

(Lk 10,25–42)

7 Amikor a Lombsátor ünnep befejeződött, Jézus nem ment azonnal tovább, egy ideig még Jeruzsálemben maradt, onnan kereste fel tanítványaival a környéken fekvő városokat és falvakat. Ebből az időszakból való a két feljegyzés, amelyet Lukács örökített meg: mindkettő a felebaráti szeretettel kapcsolatos. Az egyik az elméletet tartalmazza, a másik a gyakorlati megvalósításra ad példát.

Az elmélet (Lk 10,25–29)

Egy bizonyos napon egy írástudó kereste fel Jézust és a következő kérdést intézte hozzá: „Mester, mit kell tennem, hogy az örök életet elnyerjem?" A kérdés feltevésének egyetlen igazi célja volt: tőrbe csalni Jézust.

A kérdés egyébként rendkívül lényeges volt. Nem szívből jött ugyan, de mégis válaszra érdemes, mert nem mindegy mit válaszolnak erre az emberek, mit válaszol majd másoknak ez az írástudó. A kérdés kizárólag elméleti jellegű volt. Az írástudó maga felől, az örök élete felől tökéletesen meg volt győződve: csupán azt akarta tudni, mit válaszol erre Jézus, helyesen tanít-e, mond-e olyasmit, ami miatt vád alá lehetne helyezni?

Figyeljük csak meg jól, hogy ez az ember azt kérdezi: mit kell neki cselekednie? Tehát abból indul ki, hogy az örök élet elnyerése annak a következménye, hogy az ember valamit cselekszik. Nem csoda, ha ez az írástudó így gondolkozott: gyermekkora óta egyebet sem hallott, mint azt, hogy aki üdvözülni akar, annak Isten törvényét kell megtartania, a törvény előírásait kell cselekednie. Eszébe sem jutott, hogy az örök élet nem az érdemek jutalma, hanem Isten ajándéka, amelyet kegyelemből ad a gyer-

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 150

mekeinek. Bűnösnek, méltatlannak sem érezte magát, eszébe sem jutott, hogy esetleg meg sem érdemli az örök életet. Ő csupán vitatkozni akart magáról a kérdésről és arról, hogy aki el akarja nyerni az örök életet, annak voltaképpen mit is kell megtennie?

Ennek az embernek Jézus hiába beszélt volna bűnös szívről, alázatos, kegyelemre váró, megtört szívről, Isten kegyelmes szeretetéről, úgysem értette volna meg. Az egyetlen, amit Jézus megtehetett, az volt, hogy utalt a törvény követelményeire, a Tízparancsolat parancsaira: arra gondolhatott Jézus, hogy majd a parancsolatok árnyékában rájön ez az írástudó, hogy mennyire képtelen azoknak a maradéktalan megcselekvésére. Azért kérdezte az írástudótól: *„A Törvényben mi van megírva? Hogyan olvasod?"*

Az írástudó azonnal kész volt a válasszal: kiválasztott a Tórából két idézetet, amelyet általában úgy fogadott el mindenki, mint a Törvény összefoglalását. Az egyik az 5Móz 6,5 volt: *„Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szíveddel, minden erőddel és egész értelmeddel."* Minden kisgyermek is kívülről tudta ezt,mert minden szombat napon felolvasták a zsinagógákban. A másik igét pedig a 3Móz 19,18-ból idézte: „Szeresd felebarátodat, mint magadat." Ez is általánosan ismert volt s azt tartották a legnevesebb tanítómesterek (rabbik) is, hogy ez a Törvény sarokköve.

A híres rabbi, Hillél mondta: „Ami neked magadnak kellemetlen, azt ne tedd másnak sem. Ebből áll az egész Törvény, a többi csak magyarázat."

Jézus teljes mértékben egyetértett az írástudóval. Ő maga is így felelt, amikor egy másik írástudó hozzá intézte ugyanezt a kérdést (Mt 22,37–39). Így felelt tehát: *„Helyesen feleltél. Tedd ezt és élni fogsz."*

Jézus teljes mértékben egyetértett az írástudóval, s válaszával mindjárt a gyakorlat síkjára tette át a vitát. A Törvényt ugyanis nem elég ismerni: a Törvény szerint élni kell! Isten akaratát nem

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 151

elég tudni: engedelmeskedni kell Isten akaratának! Aki ismeri Isten törvényét, az távolról sem elégedhet meg azzal, hogy tudja: a tudás után kezdődik a cselekvés.

Az írástudó azonban igyekezett kibújni a törvény következetes cselekvése alól s azt kérdezte: Ki az én felebarátom? Ti. kit tartozom úgy szeretni, mint magamat?

E kérdés megválaszolása tekintetében abban az időben bonyolult volt a helyzet Izraelben. A legtöbben azt tartották, hogy felebarát csakis egy másik zsidó lehet: pogány vagy samaritánus semmiképpen sem. Ellenük minden eszközzel harcolni kell s gyűlölni kell őket. Mások úgy vélték: a zsidók között is csak azok a felebarátok, akik kedvesek, rokonszenvesek, szeretetreméltók, a többiekre közömbösen tekinthetnek. Ismét mások úgy vélték, hogy kizárólag a család legszűkebb körén belül kell felebarátnak tekinteni egymást.

Ez az írástudó úgy beszélt, mint aki önmagát ártatlannak tartja a törvény mérlegén, tehát nyilvánvalóan a legutóbbi felfogást vallotta: a gyermekeit, a feleségét, a szüleit és esetleg a testvéreit szerette úgy, mint magát.

Nem nehéz dolog a törvény betűit úgy csűrni-csavarni, hogy a magunk javára billentsük a mérleg nyelvét és bebizonyítsuk, hogy bűntelenek vagyunk. Ez az ügyvédek művészete is. Jézus azonban nem a törvény betűit veszi alapul, hanem a törvény lényegét. S hogy ezt megértesse az írástudóval, elmondott neki egy történetet, egy hasonlatot, egy példát, egy illusztrációt az irgalmas samaritánusról szólót.

Az irgalmas samaritánus (Lk 10,30–37)

Egy ember ment Jeruzsálemből Jerikóba. Sziklás hegyi úton kellett mennie, barátságtalan, zord vidéken. Az út mintegy öt óra hosszat tartott. A sziklák közt barlangok, mélyedések kiváló rejtekhelyet kínáltak a rablóknak. Nem ok nélkül nevezték ezt az

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 152

utat abban az időben „vérút”-nak: sok rablótámadás történt rajta. Ezért az utasok, zarándokok csoportosan tették meg ezt az utat.

A Jézus által említett ember egyedül ment, megtámadták, félholtra verték, kifosztották és otthagyták. Nem sokára arra ment egy pap. Elkerülte. Azután arra ment egy lévita is. Ő is elkerülte. Hogy miért, félelemből, a tisztátalanság, halott vagy vér érintésének az elkerülése végett, esetleg segítőeszközök hiánya miatt-e, Jézus nem tartotta érdemesnek elmondani. De egyet leszögezett: a tényt, a közömbösség tényét. Mindkettő magatartásának a lényege az volt, hogy egy segítségre szoruló embert elkerültek. A közömbösség tényének bármiféle magyarázása, indoklása érvénytelen. Jézus nem veszi figyelembe, nem méltányolja. Megmarad a tény mellett: otthagyták félholtan, éppen úgy, mint a rablók. E tekintetben a gonosz rablók és a finom, kegyes, óvatos templomi emberek egyformán gyilkosaivá váltak a félholt embernek. Nem rajtuk múlt, hogy mégsem halt meg. Egy idő múlva arra ment egy samaritánus. Ő segített rajta. Úgy segített, ahogy Isten akart segíteni: gyakorlati módon, kézzelfogható, helyénvaló segítséget nyújtott.

Nem nézett semmi egyebet, csak azt, hogy egy ember segítségre szorul. Úgy segített, hogy mindent megtett.

S amikor befejezte a történetet, most már Jézus tette fel az írástudó kérdését, de úgy, hogy megfordította: „A három közül mit gondolsz, melyik volt a felebarátja annak, aki a rablók kezébe került?”

Jézus szándékosan hangsúlyozta, hogy az, aki segítséget nyújtott, samaritánus volt. Azt mondta ezzel, hogy nem számít, ki melyik néphez tartozik, melyik vallásfelekezethez tartozik a segítő és melyikhez a bajba jutott ember. Isten mindenütt irgalmasságot akar. És mindenütt elítéli az irgalmatlanságot, a közömbösséget, ami egyenlő a gyilkolással. A szív, amelyben nincs irgalom, halott szív. Nem él benne Isten irgalmassága.

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 153

TANULSÁGOK

1. Jézus nem vallási kérdésekről való vitatkozást akar velünk, hanem tanítani Isten akaratának helyes megértésére. Meddő gondolatváltások helyett a gyakorlati magatartásra biztat, azt mondja meg, hogy mit kell cselekednünk!
2. Jézus megfordítja ezt a kérdést, hogy „Ki az én felebarátom?" Így teszi fel azt: Kinek vagyok én a felebarátja? Ki számíthat az én segítségemre? Kinek tartozom szeretettel? S rámutat „egy emberre".
3. A felebarát a másik ember. Bármelyik ember. Egy ember. Jelzők nélkül: egy ember. Az, aki éppen rászorul a szeretetünkre, tekintet nélkül arra, hogy kicsoda. Az, aki éppen az utamban hever, hozzám fordult, tőlem kér valamit, bennem reménykedik, rám szorul. Felebarátom minden ember, akin Isten éppen rajtam keresztül akar segíteni.
4. A közönyösség a legelterjedtebb bűn. Rosszabb, mint a harag vagy a gyűlölet. Többet árt a világon, mint bármelyik másik bűn. Ártatlanságban, tétlenségben rejtőzik s úgy megbújik, hogy alig lehet észrevenni. Csak az tapasztalja, aki éppen szenved tőle, a többieknek nem tűnik fel semmi. A passzivitás, a „nem az én asztalom", vagy éppen a sokféle magyarázat a másik elkerülésére, mind közömbösség: bűn. Sokan nem szégyellik, mert nem is tartják bűnnek. Elkövetni valamit, az bűn, de nem csinálni semmit, „mi bűn lehet abban?", vélik sokan. Jézus itt világosan rámutat arra, hogy a közömbösség gyilkosság. Annyi, mint mai szóval élve: az áldozat cserbenhagyása, amit az állami törvény szigorúan büntet. Ha nem időben érkezik a samaritánus és az az ember meghal, akkor a gyilkosok sorában egyforma bűnösként álltak volna meg Isten előtt a rablók, a pap, a lévita.
5. Segíteni minden esetben kötelesség.
6. A segítség mindig teljes legyen. Ne valamit tegyünk, adjunk, hanem azt, amire szükség van.

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 154

Gyakorlat (Lk 10,38–42)

Közvetlenül azután, hogy Jézus elmondta az irgalmas samaritánus példázatát, történt egy esemény, amelyik kitűnően illusztrálta az elmondott példázat igazságát.

A Jeruzsálemből tett kisebb útjainak egyikén Jézus Betániába érkezett. Az Olajfák hegyének keleti oldalán fekvő kicsi faluban lakott három testvér: Lázár, Mária és Márta. Mindhárman hittek Jézusban és nagyon szerették. Nagyon valószínű, hogy nem az első alkalom volt ez a mostani, amikor Jézus a három testvér házába ment.

Lázár valószínűleg nem volt otthon, mert csak a két nővérről esik említés az evangéliumban. Ők nagy örömmel fogadták Jézust. Mária, a fiatalabbik mindjárt le is telepedett a Megváltó lábainál és figyelmesen hallgatta a szavait. Márta eközben kiment a konyhába és munkához látott, hogy készítsen valamit, amivel majd megkínálhatja a kedves vendéget. Nem sajnálta a hozzávalót és a fáradságot. Hozzálátott a sütés-főzéshez, jöttment, nem volt egy percnyi megállása sem s miközben hajtotta magát, igaz lélekkel irigykedett a húgára, aki ezalatt nagy csendben hallgatta Jézust.

Amit Márta csinált, azt szeretetből, figyelmességből tette, hogy a kedves vendég ne lásson hiányt semmiben. Olyan asztalt akart teríteni az Üdvözítőnek, amilyent csak az képes, aki annyira szereti és annyira hisz benne, mint ő! Azért volt a nagy igyekezet!

Közben azonban nem fért el benne annak a rosszallása, hogy amíg ő agyondolgozza magát, a húga semmit sem csinál, csak ül és beszélget, ahelyett, hogy segítene neki. Meg is jegyezte, hogy lám, ő milyen sokat vállal magára, miközben a húga semmit sem csinál. – Biztosra vette, hogy Jézus megdicséri őt, Máriát pedig majd kiküldi hozzá a konyhába, hogy segítsen a szorgalmas nővérnek. De más történt: Jézus nem küldte ki Máriát és nem dicsérte meg Mártát, jóllehet elismerte, hogy Márta szorgalmas

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 155

és sokat vállal magára. Dicséret helyett Jézus azt állapította meg, hogy Márta olyasmit csinál, amire Jézusnak nincs szüksége, közben pedig elmulasztja azt, amire neki lenne szükség: azt, hogy hallgassa Jézust.

Márta ott követte el az első hibát, hogy meg sem kérdezte Jézust, hogy miért jött, azonnal nekiállt annak, amit ő gondolt ki. Nem bízta Jézusra, hogy döntse el mit tegyenek, hanem ő maga döntötte el: a legfontosabb az, hogy legyen mit ennie és innia a kedves vendégnek.

A második hibát azzal követte el Márta, hogy még Jézusnak is szemrehányást tett, amiért nem adott neki igazat abban, hogy a húgának is a konyhában lenne a helye és amiért egyáltalán nem méltányolta azt a sok munkát, amit ő éppen Jézusra tekintettel magára vállalat. Nem is annyira a testvérére haragudott, mint Jézusra. Az esett volna jól neki, ha Jézus megdorgálta volna a húgát, Máriát és megszégyenítette volna ott a nővére jelenlétében.

Jézus szelíden, csendesen tudtára adta, hogy nem ért vele egyet: „*Márta, Márta, sok mindenért aggódsz és nyugtalankodsz, pedig kevésre van szükség, valójában csak egyre. Mária a jó részt választotta, amelyet nem vehetnek el tőle*”. (Lk 10,41–42). Azt mondta ezzel Jézus, hogy abban az adott helyzetben nem a konyhai igyekezet volt a szükséges dolog, hanem annak a meghallgatása, aminek az elmondásáért Jézus a házba lépett. Ha Jézus enni és inni ment volna oda, akkor megmondta volna. Jézus azonban azért ment oda, hogy olyasvalamit adjon, ami mindennél többet ér és amit soha senki nem vehet el attól, aki megkapta.

A felebaráti szeretet a családban a legnehezebb feladat: nehéz őszintén tisztelniük egymást azoknak, akik mindig közel vannak egymáshoz. A jól ismert különbözőségek, adottságok, más-más természet ellenére is szeretni és tisztelni egymást, nem könnyű dolog. Mégis úgy kell egy családban élni, hogy egymásnak segítségére, hasznára legyünk, mindenekfelett pedig az Úrnak szolgáljunk.

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 156

TANULSÁGOK

1. A szorgalom és a munka nem önmagában érték, hanem abban, hogy a maga helyén és idejében történik. A túlbuzgóság éppen úgy nem érték, mint a felesleges munka. Dolgozni akkor, amikor az egészség a pihenést írja elő, nem erény, hanem vétek. Dolgozni azon az áron, hogy a lélek legalapvetőbb igényeit tesszük félre, lemondunk Isten áldásairól, a Krisztus váltságáról, mindennél károsabb. Dolgozni akkor kell, amikor szükséges a munka s amikor nincs annál fontosabb dolog. De eljátszani az egy szükséges dolgot azért, hogy azalatt is valami munkát végezzünk, olyasmi, amiért Jézus megdorgál bennünket.
2. Semmi sem olyan fontos, mint szeretni az Urat, a mi Istenünket és egymást, mint magunkat. Ha Márta igazán szerette volna az Urat, akkor nem arra gondolt volna, hogy kitegyen magáért, mint háziasszony, megmutassa, hogy rövid idő alatt is mit tud, hanem megkérdezte volna Jézustól: miért jött és mit tegyen kedvére, mivel szolgáljon neki? Ha Márta igazán helyesen szerette volna a húgát, akkor megpróbálta volna megérteni, miért telepedett le Jézus lábainál s utánanézett volna, hogy mi kötötte le annyira Mária figyelmét, hogy ki se néz a konyhába. Ehelyett konokul meg volt győződve arról, hogy csakis az a helyes, amibe belefogott s elítélte a húgát, amiért nem ugyanazt csinálta, amit ő.
3. Jézus nem állítja szembe a munkát és az igehallgatást. Nem egy sokgyermekes anyának mondta, hogy figyelmen kívül kellene hagynia gyermekeit, hogy múlhatatlan szükségük van most valamire és inkább Jézus lábainál kellene letelepednie. Nem azt kívánja, hogy a hívő asszony inkább hanyagolja el minden dolgát, de ne mulasszon el egyetlen alkalmat sem, amikor Jézus lábainál letelepedhet. Jézus csak azt szögezte le, hogy ott, akkor mindkét testvérnek Jézus mellett lett volna a helye.

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 157

KÉRDÉSEK

1. Ki az igazi irgalmas samaritánus?
2. Mi a különbség a köznapi értelemben vett barát és felebarát között?
3. Ki az IGE szerinti felebarát?
4. Kinek voltál a felebarátja a múlt évben és hogyan?
5. „Ez nem az én dolgom" mondhatjuk-e egy szükségben lévő ember láttán? Mondjunk példákat mikor igen, mikor nem?
6. Mikor mondja Jézus egy felebarát iránti cselekedetünkről, hogy rendben van! A példázat alapján mondjunk életünkből példákat!
7. Hogyan növekedhet bennünk a felebarátaink iránti elkötelezettség? Hogyan segít ebben a gyülekezet vagy egy Biblia közösség vagy imaközösség?
8. Ki fedezett fel magában ilyen növekedést?
9. Megszégyenített-e már egy nem hívő ember elkötelezettsége, cselekedete?

Imádság

Szent Nevedet áldani, Rólad bizonyságot tenni – ez a mi áldott kiváltságunk, hűséges Urunk. Köszönjük, hogy nemcsak kegyelmed javaival halmozod el méltatlan életünket, hanem megtisztelsz azzal is, hogy részt adsz a Rólad való bizonyságtétel munkájában. Köszönjük, hogy ott ülhetünk lábaidnál, hogy halljuk és befogadjuk tanításodat és azután felkelve tegyük mindazt, ami bizonyságot tehet Rólad, a bűnös világ iránti áldozatos szeretetedről.

Kérjük, hogy áldd meg azokat, akik odaszánták életüket a bizonyságtétel szolgálatára, akik az egyház diakónusai, a gyülekezetek szolgáló bizonyságtevői. Add, hogy mi is ott lehessünk azok Közösségében, akiknek majd azt mondod a végső nagy számadás idején: jöjjetek, áldottak, mert ennem, innom adtatok és meglátogattatok engem…

Add nekünk, Urunk, hogy Veled legyünk és Rólad tehessünk bizonyságot szóval, és élettel. *Ámen*.

ujjaszuletes_konyv_Layout 1 2019.11.24. 16:43 Page 158

Siklós József

MEGVALLOM NEKED

Megvallom Neked, Jézusom,
bizony van sok hibám:
kezem-lábam engedetlen,
és csúnyát mond a szám.

Próbál ezen segíteni
jótanács, nevelés;
szeretnék javulni; de hát
saját erőm kevés.

Te adsz, Jézus, bocsánatot,
és Te adsz új szívet,
s Veled sikerül kezdeni
új, boldog életet!